

5977 5978

BIBLIOTEKA
KRAJOWA
WARSZAWY

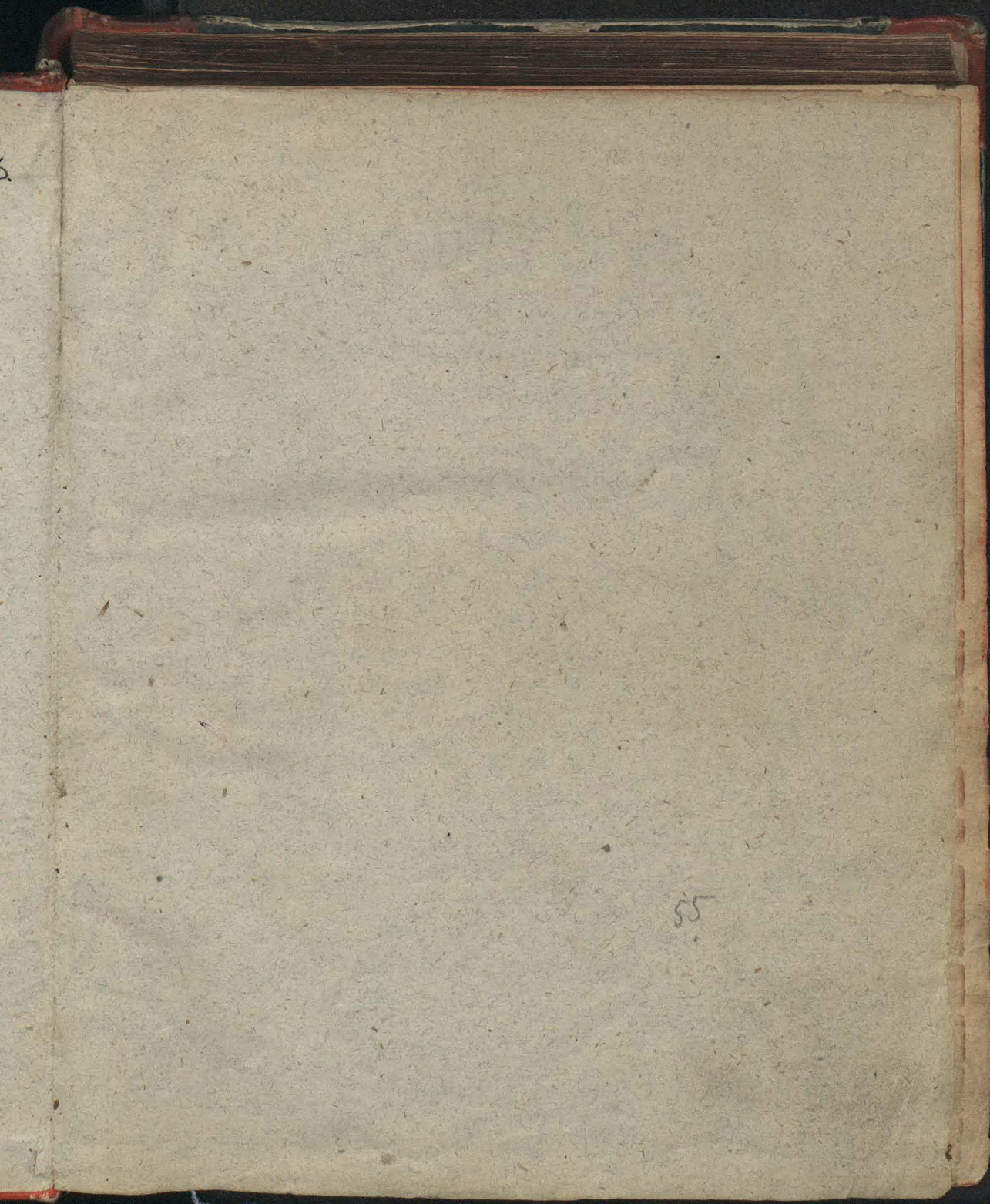
Ms. 3. 5

~~...~~
Nie pożyczka się
do domu.

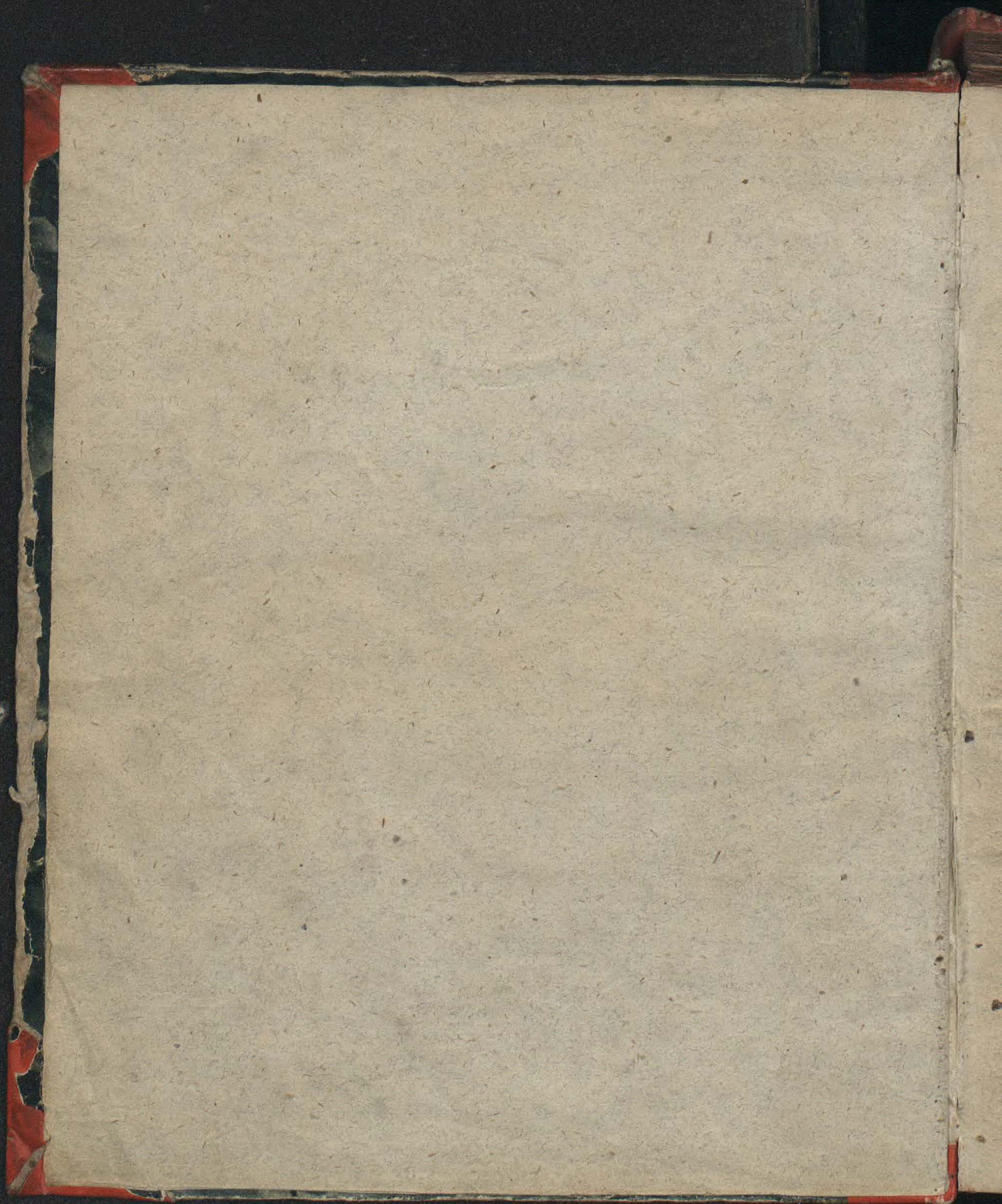
~~Liberat 243. 244.~~

XIX. e. 3. a. b.

55

SIMONIS STARO-
VOLSCI
SCRIPTO-
RVM POLONI-
corum

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ;

Sive

CENTVMILLV-
strium Poloniæ Scri-
ptorum

ELOGIA ET
VITÆ.

FRNCOFORTI
Sumptibus Iacobi
de Zetter,
A^o 1625.

*Nicolaus Hieronymus Bodinus
allib. Sancti Petri Anno 1675.*

BIBLIOTHONIV

182187

SCIP TO

LIBRARI

182187

LIBRARI

LIBRARI

LIBRARI

182187

LIBRARI

59777

C. R. BIBLIOTHECA

VNIV. IAGELL

CRACOVENSIS

LIBRARI

182187

182187

3
PRVDENTI SENATVI

P. Q.
LEOPOLIENSI, &c.

VM ante triennium forte, bellica virtute Illu-
strium virorum Elogia, in patrium sermo-
nem, patriis intermixtis exemplis, versâ, vo-
bis offerrem, AMPLISSIMI VIRI, statue-
ram, si studium meum à vobis probaretur, ea-
dem statim ratione, & Illustrium Sarmatia no-
stra Scriptorum vitas, breuiter colligere, ac
vobis ysdem Patronis dicare & consecrare; idque duplicem ob cau-
sam. Prima est, quia, quos hic doctissimos viros collegi, potissimum
eos apud vos, aut in circumiacenti Roxolania, cuius vos caput estis,
natos & educatos reperij, ac proinde non nisi vobis, vestros populares
offerre volui: vt quemadmodum ipsi, maioribus prudentia & erudi-
tione, semper pares esse studuistis, ita & filiis successoribusque vestris,
hos eosdem à me breuiter descriptos proponatis, vera & valida virtu-
tis incitamenta. Namque vt scitis, & veteres illi Romani, non alia
posteris suis ad res praclare agendas exempla, quam maiorum imagi-
nes ac statuas in foro pro templis ponebant, titulis etiam facinorum
in basi appositis: quibus conspectis atque perlectis, emulatione gloria
excitata iuuentus, nullum laborem ac periculum pro salute ac digni-
tate patriæ recusarent. Secunda, quia vosmet soli in tota Polonia estis,
qui assidue in illo angulo vestro insonante Otthomanum tuba, tibias
& fistulas vt sic dicam Musarum cogitatis, & ea constantia inter
primas Russiæ splendetis, vt nusquam non habeatis litteras ac littera-
tos suo honori. Quos, quia ego quoque colo, & vos tales (non blandi-
endo dico) veneror semper & suspicio, ideo me quoque, quamuis igno-
tum & immerentem, tenuemque illam scriptionem meam, cum ad

vos venissem, sic excepistis benigne, ut maiorem tunc à vobis gratiam
retulerim, quam unquam habere sperauerim. Cuius quidem huma-
nitas tanta, iterum etiam mihi è bello Turcico redeunti exhibite,
ut me gratum etiamnum & memorem serio credatis, en hoc vile ac
leue munus Elogiorum, vestro in chyto nomini sacrum, lubens in vul-
gus emitto, & ut à maligni luoris dente, pro innato in litteras amore
defendatis, vestra auctoritati & iudicio summitto. Valete, ac ani-
mi mei erga vos communiaque litterarum studia promptitudinem,
& qui bonique consulite.

LECTO-

LECTORI MEO.

IRABERIS fortasse, LECTOR, quod è tota Sarmatia, non plures tibi eruditos, quam centum collegerim: idq; per totum diuagatus spatium, ex quo sub frigidum hunc axem Apollo cum sororibus suis venerit. Desine quæso, & facti mei has causas breuiter accipe. Primam, quia nostri Sarmate, priscis illis temporibus, plus Marti seruire, quam Mineræ, uti & omne genus Scytharum, ac propterea etiam quæ gessere, obliuionis puluere conspersa videmus; quod nemo fuerit, qui calamo perstricta transmitteret posteris. Primus sub hoc Tirione nostro Mecislaus Princeps fidei lucem, & alius cum illa, litterarum splendorem post eum agnouit: propagauit autem per Septentrionis oras, Magnus Jagello, Gymnasio Cracouiensi excitato. Et hinc est, quod viri apud nos eruditi pauci, quia pauca quoq; nunc primum ætates, ex quo erudiri cœpimus. Secunda causa est, quia ut in aliis rebus, ita & in propaganda sui apud posteros memoria, nescio more ne; an errore, nostri sunt negligentes; maluntq; latius, uti eorum fert animositas, laudanda facere, quam quæ fecissent, ipsi laudare: ex quo etiam scripta maiorum egregia, in Bibliothecis Monasteriorum, in scrinijs nobilium, in chartophilacijs eruditorum, passim à tineis corrodi videmus: in lucem vero non emitti, vel quia non audent se nobilissimis aliorum populorum ingenijs, barbari ad id æui ab illis habiti, exæquare: vel quia patronos sibi, scriptisq; suis difficillime nanciscuntur, cum quisq; Megistanum nostrorum malit sumptus in canes, equos, vestes, seruos, vina aut aromata spendere, quam in ea, quæ æternum per gentes & ætates nomen

suum propagarent. Tertia, quia hic non nisi eos enumerare animus fuit, quibus æternitatis Genius affuit, quiq; ingenii sui specimen non nisi seruis scriptis, posteris probarunt: eorum enim qui nihil, aut leue aliquod argumentum tractarunt, & ipsi alias eruditissimi viri fuerunt, semper infinitus erat, estque etiamnum in Polonia numerus: quinimo & illorum potuisset reperiri multo maior catalogus, cæterum nos haud omnium notitiam, præsertim veterum assequi valuimus. Quæ autem potuimus, ea libentes, vt & alia nostra, in tuum ô Magne Deus honorem, in vestrum ô Poloni mei, ac quique Candidi Lectores, bonum, moliti sumus, quo, & vos isti sciatis, durum quoque Sarmatam, aliquid ingenio valere, & inter cultissimas quasuis gentes, haud inferiorem omnino Polonum, Dei benignitate esse; & illi ipsi, tot inter se excellentibus ingeniis, vel in tanta negligentia, conspectis, sedulius in posterum bonis artibus incumbant, ac litteratos homines fauore & amore prosequantur; quo vel sic, immortalitati sese, felicius suis maioribus, consecrare valeant. Actu quoque, Candide, Vale.

STANISLAI STOSLAVII
ad auctorem.

Centum Sarmatici monstrasti sedulus orbi

Ornamenta, viros & decus omne soli.

Virtutem haud pateris Starouossci condier ymbra

Inter virtutes hac quoque summa tuas.

Simonis

SIMONIS STAROVOLSKI
SCRIPTORVM PO-
LONICORVM

'EKATONTA'Z;

Seu

CENTVM ILLVSTRIVM PO-

loniæ Scriptorum

ELOGIA ET VITÆ.

STANISLAVS HOSIVS.

I.

VI Elogia Doctorum virorum scripsere (viti longam eorum seriem Bartholomæus Keckermanus recenset:& nos in Penu Historico fecimus) illi fere omnes methodum suam, vel per modum Alphabeti, vt Paulus Iouius, vel per ætates singulorum, scientiasue, vt alii, disposuere: putantes se, vel feliciorum sic, legentis memoriam reddere posse, vel faciliorem inueniendi vnumquemque, cum opus, rationem. Vtriq; recte. Sed quod vtrumq; vel ex solo indice nostro, sub sinem appposito, facile assequare. Hic autem seruabimus ordinē Doctissimi viri Auberti Miræi, qui suos ornans Elogiis Belgas, illos priore loco ponendos putauit, qui dum uerent nobiscum, priore quoq; seu præstantiore loco fuerant ornati. Talem ego inter nostros Sarmatas STANISLAVM HOSIVM putarim, virum plebeio quamuis ordine natum, omni atramen sæculorum memoria dignum, & inter Theologiæ Candidatos, non minus fulgentem, quam inter ignes minores Luna. Et quem ita censendum, clarus ille nostræ Sarmatiæ Orator, claroque genere ortus Otechonius, putauit, vt se indignum calamum ipsius, cum scribendo fatigatus posuisset,

In libello de legenda Historiæ.

Ordo nostra seripcionis.

*Judicium
Orechonij
de Hosio li.
3. Dialogo-
rum.
Vsus fami-
liariter Be-
nedictio à
Cosmin,
qui Profes-
sor in Aca-
demia, scri-
psit Latini
sermonis
observatio-
nes. Et ser-
mones sa-
eros. Biblio-
thecamque
Academiae
plurimis li-
bris mori-
ens auxit,
proq; sem-
per augen-
da, certum
consum reli-
quit.*

fuisset, sumere, aut facem lucentem, cum codicem sacrum legeret, te-
nere, in suis Dialogis, palam fateri non erubuerit. Is etenim patria Cra-
couiensis, fundamentis studiorum domi firmiter iactis, lauteaq; prima
in artibus obrenta; in tantum in aliis scientiis, atque simul virtutibus
profecerat, vt suis duntaxat meritis, non suffragatione aut fauore Prin-
cipum, in Senatum primum Polonicum, & deinde Purpuratorum PP.
Tit. S. Laurentii Cardinalis S. R. E. adscitus esset. Quo in ordine vsque
adeo ab insigni ingenio, tenaci memoria, corporis dotibus etiam mi-
rabilis extitit, vt iudicii grauitate, consummata prudentiæ Senatori-
bus æquaretur. Sed heu inuisam mortem linuidebat Sarmatiæ, imo to-
ti Europæ, illum, vnus viri splendorem; eiusque stamen resecat emen-
sis supra quindecim vitæ lustris, ipsis Nonis Augusti Anni 1579. Con-
ditus est in Ecclesia sua titulari, sepulcro latericii operis, cui breuis hic
totius vitæ eius decursus adscriptus est.

D. O. M.

STANISLAO HOSIO POLONO.

S. R. E. PRESB. CARDIN.

VARMIENSI EPISCOPO MA-

IORI POENIT.

VITÆ SANCTIT. ERVDIT. ET

ELOQ. GLORIA CELEBER.

Catholicæ fidei propugnatori acerr. qui cum antiquæ
probitatis, & Episc. vigilantia præstantiam in humilitate,
caritate, castitate, beneficentia expressisset. Hæret. sectas
scriptis, & consiliis sapientis. feruenter oppugnasset, mul-
tos ab errore reuocasset, grauissimeq; legationibus pro pa-
ce Ecclesiæ, cum apud Carolum V. & Ferdin. Cas. tum præ-
cipue in S. Concil. Trid. Pii IV. Pontificis nomine felicis.
perfunctus, Christianæ Reip. plurimū profuisset. omnium
virtutum laudibus & exemplis ad imitandum abūdans ob-
dormiuit in Domino MD LXXIX. ætatis suæ LXXVI.

*Stanislaus Patruo, & Stanislaus Rescio Patruo beneficentijs.
execut. Testam. Pof.*

PLura de hoc viro qui cognoscere vult, legat vitam illius, aut à Sta-
nislao Rescio supra nominato, prosa conscriptum; aut à Thoma
Trece-

Tretero, breuibus poematibus comprehensam, ac tabulis æneis per icones expressam. Hi sui alumni (viri & plurimi alii viri illustres) atque familiares fuere; & postea præclaris honoribus in Ecclesia Dei ob insignem eruditionem condecorati, velut canes pro domo Dei latrantes, aduersus nascentes hæreses vigilantes florere. Digni quorum scriptis non fides modo aut veneratio adhibeatur, sed gratia etiam & recordatio à posthumantibus debeat.

STANISLAI STOSLAVII.

*Quem stupuit doctum doctissima turba Tridenti,
Pontificum toto ex orbe vocata, virum.
Hosius est gentis laus, fama, decusq; Polona.
Quem tulit, & proprio nutrit illa sinu.
Præsuleaq; mirra redimuit; Roma sed illum
Dignum purpureâ censuit esse togâ.
Promouitq; sua, vt templi virtute subiret,
Romanae sedis cardinis ille vices.
Felix cardo; fides fors Lechis vera ruiffes,
Tu nisi tam forti cardine nixa fores.*

IOANNES LASCIVS.

II:

ARCHIEPISCOPVS Gnesnensis, vir generis nobilitate, linguarum peritia, & rerum tractandarum usu, toti pene Europæ notus. Præter enim splendorem familiæ suæ, quam Comites à Lasko, toga pariter ac sago illustres semper ornarunt (& quales inter illos fuerunt, Hieronymus atque Albertus, ex ordine sibi succedentes, in Palatinarû Siradiensem, cladibus Turcarum Sultano toties illatis, Dacisque deuictis, illustres; vt eos serio Hungarici Annales, atque Polonici commendant: & nos in Elogiis, bellica virtute illustrium virorum fecimus) haud postremam quoque & ipse gloriam genti suæ attulit: cum à puero in aulis Principum enutritus, grauissimas legationes pro patria, tanta cum laude absoluisset, vt paucos sibi pares, in eo munere obeundo haberet: qui & in Concilio Lateranensi magna cum authoritate sui Regis personam gessit, & primus Ecclesiæ suæ Legati nati titulum, ex eo tempore peperit; quamuis & ante illum, semper Archiepiscopi Gnesnenses, Primates Regni, & Principes Religionis in Polonia haberentur. Cumque adhuc Præpositus tantum Posaaniensis, & Regni, Gnesnensisq; Ecclesiæ Cancellarius esset, nummos veteres, signa, tabulas, librosque calamo exaratos, magna indu-

Vide Bonifacium, Cuius, Vaponium, Kureum, & alios.

Sigif. I. Regu Poloniae potentis.

Primus in
Polonia
statutum
Io. Lascius
scripsit.

stria collegit. & ut eius æui genius erat, primus iussu Regis Alexandri, con-
scripsit statuta & Leges Polonia. Erat enim antiquitatis in primis studiosus, &
in paucis peritus, proindeque constitutiones Regni omnes, privilegia, li-
bertates & immunitates, paucis ante cognitatis, ex archiuo & scriniis de-
promptas, ad notitiam & usum ciuium, in vnum volumen compegit, at-
que in lucem dedit. Præterea, *librum Iurii Feudalis* fecit. & *Iuris Magdeburgen-
sis*, quo communiter in Polonia oppidani vtuntur, *libros duos*. Demum, iu-
ris quoque antiqui gnarus, *summa Raymundi Parthenopæi libros quinque*, tum
& alia ad Ecclesiam Remque pub. ac litterariam pertinentia, quæ in char-
tophilatio Ecclesiæ Gnesnensis, à tineis corrosa adhuc latitant: quam ille
annis vno & viginti summa cura atq; diligentia rexit. Et inaugurato nobis
Rege Sigismundo Augusto è vita decessit Anno 1531. 19. Maij, sepultus in
cæmiterio Ecclesiæ suæ titularis, cum tali inscriptione.

IOANNES DE LASKO EX CANCELLA-
RIO REGNI ARCHIEPVS GNESNEN. LE-
GATIONIS NATE AVCTOR. TERRAM FI-
GVLI EX VRBE, ET AB HIERSOLIMIS IN-
DVCIT, QVA CIMITERIVM HOC CONSPER-
GIT, ET VRNAM GLEBÆ SVÆ HOC LOCI
PONIT, MORITVR TANDEM ANNO D. 1531.

CLEMENTIS IANICII.

*Religionis amor, patria pater, auctor honoris
Gnesna tui, castus cum pietate pudor.
Lascius, ô sancta mors sancta simillima vita,
Sic, ô si fas est, sunt mea vota mori.*

STANISLAI STOSLAVII.

*Ausonias toties per agravit Lascius oras,
Personarq; sui Regis in vrbe gerit.
Legatus Lateranam dum discedit ad urbem
Legatos Natos, Natus & ipse parit.*

ANDREAS CRICIVS.

III.

Eiusdem Gnesnensis Ecclesiæ Metropolitana. Natus is maiori in Polonia,
Lenciciensis Palatinatu adscripta, qui, oppidum Canonicorum Col-
legio, & schola ab Academia Crac. Professoribus acceptis, illustre habet;
vbi ille humanioribus primû, dein Cracouiæ Philosophicis studiis ope-
ram posuit, & Alexandrû de Mysczyn, qui post Canonica dignitate, & suf-
fraga-

fraganei munere Vladislauia ornatus vixit, assidue audiuit. Prouectior
 Lutetiam Parisiorum lustranda Gallia concessit. Inde in Italiam trans-
 gressus, Bononiam se ad percipiendam Iurisprudentiam contulit, eoq; in
 studio, tantos breui tempore progressus fecit, vt adhuc adolescens publi-
 ce de vtroq; Iure, magna cum omnium admiratione responderit, eosque
 honores consecutus, qui amplissimi confecto studiorum curriculo de-
 cerni solent. Mox in patriam reuersus, non Principi solum, sed omnibus
 etiam, ob ingentes animi dotes gratiosus, quæ cum gradatim per hono-
 res, in supremo ad extremum dignitatis fastigio, post obitum Martini
 Dreucy, Archiepiscopi Gnesnensis, collocarunt. Hic prima illi cura Bi-
 bliothecam instruere, veterum scrinia excutere, & manuscripta exempla
 qua in re cum alios plurimos viros litteratos sibi coadiu-
 tores habuit, tum præcipue Clementem Ianicium Poetam illum in tota
 Sarmatia clarissimum, ad Præmisiensem adhuc, & postea ad Plocensem
 Episcopatum euectus, magno sumptu penes se aluit. Quamuis enim in
 dicendo facundissimus haberetur, multaque rotundo tum ore, contra
 crescentes Hæreses diceret, & grauiissime scriberet, magis tamen eum (vt
 & Ioannem Dantiscum Episcopum Varmiensis Collegam suum, cum
 legationibus apud diuersos Principes clarum, tum grauib; Poematibus
 scriptis illustrem) ligatum scriptiois genus oblectabatur, quo, *Elegias, E-*
pigrammata, & librum Epistolarum, ad imitationem Ouidij, ad amicos con-
 scripsit. Ipse inter togatos Regis consiliarios, & tranquillis & turbidis
 rebus, semper è principibus vnus, cum & doctrina, & vsu rerum, & pru-
 dentia excelleret. Quem Deus Opt. Max. magna Ecclesiæ Polonæ com-
 moda agitantem, altero Archiepiscopatus anno, Cracouia humanis re-
 bus exemit, redempti vero Orbis, Anno 1537. ætatis suæ. 54. Corpus
 locum sepulturæ in suo Episcopio sortitum est (succedente sibi in eam
 dignitatem Ioanne Latafcio) die Lunæ. 8. Iulij, tali cum inscriptione.

Rmo IN CHRISTO PATRI D. ANDRÆ
 CRICIO, ARCHIEPISCOPO GNESNEN. &c.
 INCOMPARABILI VIRO, DE RELIGIONE
 ATQVE REPVB. BENE MERITO, MVLTISQ.
 NATVRÆ ET INGENII DOTIBVS INSIGNI-
 TER PRÆDITO, POSTREMVM HOC PIE-
 TATIS MVNVS, AB AMICIS CHARAM IL-
 LIVS MEMORIAM RETINENTIBVS POSI-
 TVM. MORITVR. A. D. MD. XXXVII. ÆTATIS
 VERO SVÆ. A. LIV.

*Iuris lau-
 reâ Bono-
 niæ meri-
 tissimo ac-
 cepit.*

*In Præmis-
 liensi primo
 Episcopatu
 Cancellarij
 dignitatem
 gessit.*

Fouit &

*Laurerium
 Ceruinum
 Rhetorem,
 cuius nunc
 Elegantia-
 rum Ora-
 toriarum
 Hortulus
 extat.*

*Afferuan-
 tur hac in
 Bibliotheca
 Episco-
 pali Brons-
 berga.*

*Ipso die As-
 censiois
 Domini
 hora 17.*

CLEMENTIS IANICII.

Omnia solus erat Cricius, quem forsq; Deusq;

Certabant summis vincere muneribus.

Sors tandem indoluit quod erat contempta sub illo,

Maturamq; virum sustulit ante diem.

Heu! quæ restituent misero mihi sacula talem.

VITELII.

Victori Ennius Africano adhesit,

Augustus quoque Horatium, Maronem,

Actium Brutus, Archiam Latina

Flos lingue Cicero, atq; principibus,

Istos hi celebres viri Poetas

Impensa veneratione amarunt,

Diuinam Cricius Poësim ita arsit

Magna vt prope par foret Poëtis.

STANISLAI STOSLAVII.

Cricius in meritis, vtroque in Iure peritus

Qui quondam tulerat pramiam iure refert.

Felix per magnos est tandem vectus honores

Donec & in summo constitit ille gradu.

Orbaq; vix tanto lætata est Praesule Gnesna.

Extincti plorat funera mœsta viri.

Mors vitam rapuit non laudem, maximus illi

Merces perperui factus honoris honos.

NICOLAI ZORAVII.

Anchora doctorum Cricius fuit atque leuamen

Quid mirum quando doctus & ipse fuit.

STANISLAVS KARNCOVIVS.

VIR multiplici præditus eruditione, atque in primis Iuris Pontificii cognitione: in Episcopatu Vladislaviensi post Iacobum Vchanicium constitutus, à fundamentis plane labantem illam Diocesim erexerat, templa à Hæreticis profanata aut spoliata innouauerat, vestibus sacris & imaginibus, decenter ornauerat, Clerum reformauerat, atque dignitatem eorum auxerat, editis in vsum illorum *Constitutionibus Synodalibus Diocesanis*, quibus & *Cathecheses lingua vernacula* pro meliore informatione addiderat,

IV.

Scripsit Vchanicius ille librum contra Stæcarum Hæresarchâ, & alium, de Sacrificio Missæ. Romanum Cathecismum, Polonicum fecerat.

diderat, simulque Seminaria & Scholas, vbi hæc talia, sacris initiandi ordinibus iuuenes, ediscere possent, instituerat, assignatis in alimentum ipsorum de mensa sua redditibus annuis. Cumque vir & in Politicis rebus prudens & bene versatus esset, idcirco multos sibi à Rep. impositos labores, multa negotia, multasque legationes strenue peregit, atque rerum earum omnium testes, *libros Epistolarum familiarium edidit, tum Panegyricos nonnullos ac librum de iure prouinciali terrarum, ciuitatumque Prussiae. Scripsit & Sermones ad Parochos. Messiam. Atque Historiam interregni, post discessum è Polonia Henrici Andegauensis. & Orationem longe disertissimam, qua eum aduentantem in Regnum exceperat, tum & aliam in Comitibus Varsoviensibus* Ann. 1570.
in Senatu habitam, qua explicantur acta legationis Gedanensis. Cumque Regem Stephanum, solus, & promulgasset electum, & inaugurasset exceptum, præter morem aurum, & voluntatè dissentientis tum ab electione Archiepiscopi Gnesnensis, qui ipse hanc in rem ius & auctoritatem Rex in Polonia, non nisi ab Archiepiscopo Gnesn. inaugurari solet.
 Rex in Polonia, non nisi ab Archiepiscopo Gnesn. inaugurari solet.
 habet, ideo iste post decessum discordantis, ex Episcopo Vladislauensi in Metropolitanum promotus, meruit & alterum nobis Regem Serenif. Annis XXI.
 Sigismundum III. legitima iam potestate inungere, Stephano è rebus humanis sublato. Hac igitur in specula locatus, verbo & exemplo gregem suum verus pastor paut, plane absque omni reprehensione, vt vult Apostolus, Sacris enim tam sanctè vir pius quotidie operabatur, vt inter sacrificandum & lacrymas effunderet frequenter, & eisdem aliis excuteret, scripseritque annis labentibus, egregium *de Ecclesia virag. libellum,* tum & alium *lingua natia Eucharistia intitulatum,* cuius dum vixit vehemens assertor eniuit. Quem, cum plurimi, qui se ab Ecclesia, priuata sui cerebri opinione segregarant, paulo diligentius reuoluissent, confestim ad gregem & gremium illius postliminio quasi sunt reuersi, exemplo bono, cæteris in societatem præclari facti adductis; quos tanti viri vel ipsa auctoritas allegerat. Erat enim nomen ipsius propter summam virtutem & eruditionem, tum apud suos, tum apud exteros summum; eoque magis inclarescebat in dies, quo magis ad doctrinæ singularem opinionem, vitæ perpetuam innocentiam adiungeret. Quid hic liberalitatem ipsius in egenos? quid munificentiam in Religiosos Ordines commemorem? quid Collegium PP. Societatis IESV, sumptu operoso Calissij extructum? quid Seminaria, Gnesnæ, Vladislauæ, atque itidem Calissij, instituta? Quid Iuris, Theologiæque Magistros in eis? nonne & hinc erunt qui compellent, compellenturque intrare? cum vel ex ipsis scholis tot agmina iuuenum, pietate & litteris præstantissimorum, in singulas Regni prouincias, singulis annis euolent? O magnum & laudabilem Præsulem;

atque vti nam sint, qui se ad præclaram Præfulis maximi virtutum diuinarum conforment imitationem: dignus vti que hoc sepulchri titulo, ac marmoris ornamento, quod in æde à se Calissii extructa spectatur, atque etiam Gnesnæ ante sepulchrum Diui Tutellaris (S. Adalberti) supra fores conclauis 20. Capituli legitur.

D. O. M.

Æternæ memoriæ inclyti Præfulis & Principis D. Stanislai Karnkouij, Archiepiscopi, Gnesnen. Legati Nati. Regni Poloniæ Primaris Primiq; Principis, &c.

Quod præstantium salubriumque consiliorum in Ecclesia & Republica, Dux, author, & moderator semper felicis. Cum ex solutis pie liberaliter & magnifice suis vtriq; muneribus. Erectoq; & fundato Calissij Soc. Iesu Gymnasio amplis. Bursa item Karnkouiana, Seminarioque Archidiœcesano, felici nihilominus ex honesta lautaque parsimonia opum prouentu floreret.

Basilicam hanc venerandam Capituli aliorumq; Collegiorum eius sacerdotalium ad auctis liberalitate incomparabili censibus illustriorem reddiderit, luculenter sac. indumentis instruxerit, aram maximam sumptuosi operis iconibus exornauerit XII. clericos ad eiusdem ministerium coemptis in eorum alimenta, iurisq; sacri studium fixis redditibus, instituerit, gratamque in templa complura, cænobia pro chodochiaque beneficent. & in clerum vniuersum paternæ charitatis & indulgent. memoriæ reliquerit.

Capitulum almæ huius Ecclesiæ metropolitanæ Gnesnen. Pro æterna eius requie perpetuum singulis mensibus Missæ sacrificium ad Mausoleum D. Adalberti facien. decreuit, gratique hoc & memoris animi M. P.

Episcopus
cum Cuius
nomen seu
Vladslau.
18. annis
admini-
strauit.

Vixit annos LXXVIII. D. XXIX. Sedit in Archiepiscopatu A. XXI. M. IV. D. V. Obiit Louicii v. r. Idus Iunii Anno Domini M. DC. III. Calissii in templo Societatis Iesu inter sacrarium aramque maximam sepultus.

VITEL-

VITELLII.

Vines perennitatis auro Karnkoui
Lumen decusq; Lechia
Ecclesiæq; columnen atque egentium
Patronus & primus Pater.
Obluione ab inuida te vindicant
Theatra virtutis tua.

ZORAVII.

Mentibus ex hominum prius oliui ad arua Canopi
Tecta euanescent barbara Pyramidam
Calisi quam Karnkoui ampla palatia IESV.
Qua struxit socijs haud tua curta manus.

STANISLAI STOSLAVII.

Sauromatum proprijs minitatur terra ruinam
Et regni casum Regibus orba timet.
Karnkouius studio ceu robore maximus Athlas,
Sub molem tanti ponderis ipse subit.
Sauromatis Regem Samuel velut vngit oliuo
Est modo, ceu quondam v. Etor vbique David
Condere non minus est quam conseruare beatum
Qui conseruauit conditor esse potest.

Io. Dem.
Solic.

IO. DEMETRIVS SOLICOVIVS.

V.

ARchipræful Leopoliensis, & Vachocensis primo, postea Sieciecho-
uiensis Abbatia perpetuus Administrator: equestris quidem ordinis
maioribus, sed tenuæ iam sortis, in Palatinatu Siradiensi natus, non modo
illis ipsis in obscuro versantibus, verum etiam vniuerso Ecclesiastico Or-
dini, virtute sua præluxit, & assecutus est inter Roxolaniæ Magnates su-
premi dignitatis gradum. Quæ enim duæ res in vnum eundemq; ho-
minem raro admodum conuenire solent, præstans ingenium, & summa ani-
mi modestia, ex ambæ in illo ita eniterunt, vt de eo ornado certasse inter-
fese videatur. Nam & in Philosophiæ studiis, quibus primos annos Crac.
in Academia dedit, ita excelluit, vt superiorum ætarum Philosophis inge-
nio doctrinaq; par haberetur. Quo factum, vt nõ suis modo, ob eximiam
morum facilitatem, hilaritatemque naturæ, esset gratus, sed externis
etiam quibusuis, atque Magno illi Lipsio Censori eruditorum, rigido
& graui, magnopere laudatus; imo toti Europæ, quatuor & viginti
obitis

Illam enim
Hierony-
mo ex fra-
tre Nepoti
I. V. D. re-
gendam
commise-
rat.
Vfus præce-
ptore in ar-
tibus Gre-
gorio Sam-
boritano,
cuius nunc
Ecloga ex-
stant &
Theoris.

*Labores
Solicouij
pro Rep.*

*Elemo-
syna.*

*Scripta
Solicouii.*

obitis pro Rep. ad diuersos Principes legationibus, clarus. Primus is
Confraternitatem D. Annæ, ardore pietatis in Poloniam introduxit, &
cum fere passim, tum inter D. Francisci Religiosos sectatores excitauit.
Patres Societatis I E S V, vriles in partibus illis, schismate Græcanico à no-
bis disiunctis, operarios Leopolim introduxit; & cum aliis pluribus per
vniuersam Dicecesim suam Ecclesiis prouidit, tum Vestalibus etiam, sub
D. Benedicti præscripto vigentibus, in eadem vrbe monasterium erexit.
Academiæ Crac. in qua institutus fuit, & cuius solius præceptis ad vitam
cum virtute traducendam informatus erat, semper bene voluit, bene fe-
cit; maxime studiosis pauperibus. Tam enim effusa erga indigentes mi-
sericordia & beneficentia fuit, vt credibile multis videatur, mediocres ip-
sius redditus, ad vsum tantæ liberalitatis diuinitus, vt aliquando farina &
oleum illud Sareptanæ viduæ, auctos interdum fuisse. Feruntque de
illo, quod pauperi semel importune elemosynam petenti, annulum quo
secretiores literas ob signabat, non habens quod largiatur, dederit: acci-
dit, vt aliquot post Menses scribens ad amicum, sigillum quod non erat
in promptu, in arcula solita quæretet, & ecce inopinato, quem pauperi
dedit, annulum conspiceret. Attonitus itaq; miraculo, procidit in fa-
ciem glorificans Deum, & exinde ad largiendum promptior fuit. Fuit &
in contemplatione fere totus, in lectione vero Græcorum & Latinorum
scriptorum, etiam tum cum in itinere esset, assiduus. reliquitque de talen-
to suo. *Super Psalm. 67. Exurgat Deus & dissipentur inimici eius. Meditationis seu
explicationes, vere pias, vere dignas Præsule tanto. Item Fastorum Christia-
norum libellum. Lutheri Triumphum, contra Thraconicum eiusdem trium-
phum, à quodam Lutherano confectum. Prusiam Ducalem, eiusque sub Au-
gusto Rege tumultum. Et hæc ligata Oratione. Soluta vero. In obitum e-
iusdem Regis Augusti Orationem, & Panegyrim ad Gallos atque Sarmatas: quæ sub
nomine probi viri annectitur Annalibus Cromeri. In Chartophilacio
vero suo reliquit, super Euangelia, Psalmos, Epistolas atque Hymnos per annum in
templo decantari solitos, expositionem, Ephemeris sacra nuncupatam. Itemque Me-
ditationes quotidianas. Iuris Liuonici lib. II. ac eiusdem Prouincia Topographiam.
Familiars autem eius epistolæ, in seriis etiam grauiusque rebus scriptæ,
innumerabiles pœnè in Czarnobio Vachocensi, sed indigestæ, asseruan-
tur; plurimæ dispersæ: in quibus omnibus stilus electus, recondite ele-
gans, rerum varia cognitio, notatum subtilitas, censura maturum quod-
dam iudicium: & ante omnia nescio quid altum & ingenuum, quod spi-
rat in eius scriptis (legi enim posthuma fere omnia) quodque animum
legenti obicit non plebeium. Conditus est ante aram maximam, augu-
sta in*

sta in æde S. S. Trinitatis apud Leopoliem. quam annis circiter viginti irreprehensibiliter rexit, vt ex adiuncto testamenti illius, & Paraphrasi Matthiæ Sifinii. S. T. D. in illud, cuique videre fas est.

Obiit An
1603.

VITELLII.

*Solicouio præconium
Fam: amq; factis comparem
Ambire, simi'e est ad facem
Inferre lichnum Phœbeam.
Contermina eius est Polo
Laus, meritaq; superant solum.*

ZORAVII.

*Veni, vidi, hostes vici, semel ore superbo
Cæsar protulerat magna trophæa crepans.
Legatus vicibus viginti quattuor idem
O Solicouit tu resonare potes.*

PETRVS TOMICIVS.

VI.

EPiscopus inter, agmen ducat Petrus Tomicius. Nobilis de domo Nauis. primum Cracouiæ, liberalibus artibus institutus, & laurea Philosophica ornatus: Dehinc Lipsiæ, post Bononiæ & Romæ, cum politioribus litteris ab Antonio Burgo Hispano, tum Iure Ciuili & Canonico à Philippo Beroaldo egregie informatus, & Doctor creatus; Domum reuersus Cancellarium apud Fridericum Cardinalem, germanum Regium aliquandiu egit; quo vita functo, Sigismundo Regi ad secreta adscitus, breui ad Episcopatû Præmislien. & Vicecancellariatum Regni prouectus, officium tanta cum laude domi forisque gessit, vt eo retinente paulo post ad sedem Posnanien. postea ad Cracouiën. anno quinto translatus, tantum gratia & auctoritate, cum apud Principem & Regni Summates, tum etiam apud exteros processerat; vt secundum Regem, summus omnium haberetur. Erat enim vir quadruplici lingua desertissimus, (vt facile ex Latina Oratione illius ad Augustum Regem, & libro legationum, quas pro Rep. obierat, colligere poteris) præterea forma conspicuus, animo excelsus, & ingenio atque consilio admirandus: in cultu & apparatu splendidus: in pauperes & omnes alios liberalis: in ceremoniis tam Ecclesiasticis, tam aulicis præcipuus:

An. 1490.

An. 1510.

externorum, oppressorum, ac cleri, iuriumque Ecclesiasticorum, iustitiæ ac veritatis, propugnator acerrimus. Annum agens circiter septuagesimum, febre primum, post hydropisi sesqui annum decumbens, nihilominus sui officii munia, citra suam molestiam exequabatur. Tandem superante morbo, viribus sensim destitutus, perceptisque sacramentis Ecclesiasticis, ac rebus omnibus dispositis, legi sibi Euangelium passionis dominicæ mandavit. Quo cum gemitu & lacrymis audito, dum ad verba illa, *Pater in manus tuas, commendo spiritum meum, & hæc dicens expiravit*, ventum erat, spiritum vno nixu efflauit, incredibili omnium dolore ac Reip. iactura. Die XXIX. Octob. Anno partæ per virginem salutis 1535. Cracouiæ. Cuius mortem cum alii plurimi scriptis suis luxissent, tam domestici quam extranei, tum etiam Andreas Cricius Archiep. Gnesnen. tali carmine suum dolorem testatus est.

Petro Tomicio Episcopo Cracouiensi, & Regni Vicecellario, Auunculo incomparabili, Cricius Archiepiscopus Gnesnensis Nepos, amari doloris plenus posuit.

Tabula in
suo Oratorio
affixa.

Defunctum ploret semper Cracouia Petrum,
Ingenti cuius pastor honore fuit.
Publica res ploret diris obnoxia Fatibus,
Consilio illius qua bene fulta stetit.
Ploret Relligio: plorent Ecclesia, Clerus,
Inuictus quorum semper erat clypeus
Mœreat aula suum qua porrigit vna tenorem
Omnibus, extinctum iam decus esse suum.
Ingemat & Princeps tam digno orbatu Achate:
Quo sine succedant, quam sua facta videt.
Nam Petro extincto vigor aulicus ille refraxit,
Consilij, eloquij, ponderis, & calami.
Oppressi ac inopes plorent doctiq; probiq;
Patronus quorum doctus & ipse fuit.
Denique plorem ego Nauclerus cui tradita sacra
Summa Ratio: solo hoc remige fretus eram.

Exultent patria pestes & monstra sacrorum
 Hercule ad haec vno cum satis esse nequit.
 Heu Petro color est mutatus vt optimus vno.
 Regni, Aulae, Templi, Principis & Populi.
 Ille tamen felix mediis sublatus ab vndis
 Quas scelus ambitio numina laesa mouent.
 Nunc ego Auuncule mi mœrentem hoc carmine mentem
 Testatam volui, cum tibi, cum Patria.
 Tu vita exutus viues tamen: omnia quamuis
 Mors rapiat: in famam non habet illa manus.

EPI T A P H I V M.

Petrus hic & comites artes, prudentia, virtus,
 Maestas, species, gratia & eloquium.
 Quem non ambitio, non dona, non aulica te: hna,
 Sed Regum euexit gloria, voxq; hominum.
 Constitit in sede hac potius, reuultq; supremam,
 Sponte datam: Regni sed potiore bono.
 Templorum columen, Patria laus, norma Senatus,
 Iustitia clypeus, Pontificumq; decus.
 Hac summa, hic tantum. nam non moritur a viator
 Fusius exponet singula fama tibi.

Similiter quoque Ioannes Dantiscus Episcopus Var-
 miensis, tabulam cum his carminibus pa-
 rieri appendit.

Hic iacet Antistes templi clarissimus huius
 Gentis Tomicia Petrus in Orbe decus.
 E viuis fractus longa aegritudine cessit
 Illi quam, Regni sedula cura dedit.
 Ardua tractabat qua saepe negotia: magnus
 Consilio, triplici magnus & eloquio.
 Iudicio quoque sublimi, prudentia, & aequi
 Cultura, constat non habuisse parem.
 Hunc aula & lugens Respublica sensit ademptum
 Cuius praesidio comoda multa tulit.
 Omnibus hic post se virtutum exempla reliquit,
 Per quas cum Christo viuunt in arce Poli.

Vir multis
 legatio-
 num fun-
 ctis honori-
 bus, & poe-
 tica lauro
 ornatus.

Aliud eiusdem.

Hoc viuens bustum sibi struxit Episcopus iste
 Prudenter reputans quod moriturus erat.
 Exornauit & hoc pulchrum cum dote sacellum.
 Nec desunt mystis munera larga sacris
 Pauperibus pius & doctis Pater esse solebat,
 Nulli cui potuit ferre negabat opem.
 Quicquid habent sophia duplicisq; volumina Iuris
 Hauserat in Latys non sine laude scholis.
 Hoc igitur fieri vita durante sepulchrum
 Iussit, & hic oculis vidit adesse suū.
 Qui memor est mortis metuit peccare subinde
 Peccat qui mortis non solet esse memor.

Hanc mærens posuit suo tabellam
 Patrono bene & optime merenti
 Dantiſcus requiemq; sempiternam
 Cuius subsidio est Episcoporum
 Adscriptus numero, pie precatur.

IACOBI VITELLII.

Patria quantum, Fideiq; sancta
 Quisque deberet, memorandus omni
 Tempore, ostendis Tomici, docesq;
 Archetypo ipso.

STANISLAI STOSLAVII.

Tomicius patriam decorauit honoribus am;lis
 Nuntius in variis cognitus ille plagis.
 Grata suo natum mater profecit ouili
 Fitq; ouibus vite pastor imago suis.
 Et tenet aternam merito post funera vitam
 In vita doctus qui fuit ante mori.

NICOLAI ZORAVII.

Regi commendaſſe animam te Petre ſupremo
 Dum moreris non eſt cauſa ſtupenda mihi.
 Moribus integri vixi conſuſio recta
 Ex bene præmiſſis non male conſequitur.

PETRVS VOLSCIVS.

VII.

EPiscopus Plocensis. Tulliana facundia potius, quam aut generis nobilitate, aut muneris magnitudine, clarus quamuis & hæc vtraque habuerit magna. Istam, quod Plociæ Antistes, inter primos Senatus Polonici Patres numeraretur. Illam, quod Duninorum è profapia deriuaretur, quæ multos toga & sago viros illustres protulit. Nihilominus tamen, in quo tertia hæc diuina Diua (eloquentiam intellige) *Eloquentia vis.* conspicitur, arte vel natura comparata, quomodo non longe præstantiorem eiusmodi virum faciet? Apud Athēienses profecto magnus putatus est Demosthenes, quia difficillimo tempore supremos magistratus constanti animo gessit. Magnus apud Romanos Cicero, quia nouus homo & obscuris parentibus, Consularem dignitatem adeptus fuit. Magnus & apud Venetos Bembus, patrum nostrum memoria habitus, quia & patricio genere ortus, & inter Purpuratos Patres Romæ connumeratus. Magnus ad extremum & noster Hosius fuit, quod plebeiis parentibus natus, propria virtute, non Senatoriam modo in Polonia dignitatem, sed Cardinalitiam quoque mitram (quod non multis, claro etiam sanguine ortis, contigit Polonis) affectus esset. Nihilominus tamen, omnes isti tales, eloquentia potius sua, atque dicendi felicitate, immortalem consecuti sunt famam, quam aut alia ex prædictis rationibus. Nam & qui magistratus in Græcia, & qui Consulatum Romæ, aut Cardinalitium galærum in Ecclesia nuper, tam obscuris, quam claris è parentibus nati, gessere, multi fuere profecto, quorum memoria, vel tota iam perijt labentibus annis, vel difficulter admodum memoratur, quamuis Fastis inserta reperiatur. At quos præclara virtus, linguaque disertæ fecere beatos, horum ego nomen, memoriamque perennantem existimo fore, obscurissimis quamuis nati *Vera immortalitas fama unde* fuerint penatibus. Quis enim nosset Roxolanum nostrum Orichonium, equestri licet fuerit prognatus loco? quis Lipsium illum Magnum, & omnium eruditorum Aristarchum, non postremæ & iste quamuis fuerit suos inter Belgas stirpis? quis Manutios illos, Politianos, Moretos, Sigonios, nostrumque Simonidem, Socolouium, Gorsium, aut alios infinitos, nisi eos omnes hæc illa talis extulisset. Quæ & Volscium vna, adeo supra alios, vel generis splendore, vel Senatorii ritulæ, Episcopalisue thyræ dignitate æquales extulit, vt non per Polonias solum nomen ipsius, eruditorum sermonibus celebretur, sed per

*Librum de
SS. Trini-
tate.*

Europam fere vniuersam. In si que Italici scriptores, qui caeteris ingenti subtilitate dicendi que libertate praestare videntur, scripta ipsius, pauca quamuis illa, ast optima, suo idiomate reddita habent. Qui autem Latino in sermone viri facundiam cognoscere cupit, legat vel solam illam *Orationem, qua Henricum olim Polonia Regem Cracouiam ingredientem, omnium Regni Ordinum nomine excipiebat.* Vel Epistolas illius, quas in seriis etiam & magnis rebus, ad diuersos terrarum Principes, ex tempore dictare solebat, à Karnkouio Archiepiscopo Gnesnensi, aliis illustrium virorum Epistolis insertas.

VITELLII.

Corpore quantum animus praestat, tantum inclita virtus

Ingenij, quauis nobilitate praerit.

Volscius ex vtraque sibi nomenq; decusq;

Quasit, insignis stemmate & eloquio.

ZORAVII.

Quid sit flexanimi facundia nosse requiris

Scire hoc ex ipso vel Cicerone potes

Quod si visum in magno populo & sapiente Senatu

Volscius ostendet quanta sit utilitas.

VIII.

LAVRENTIVS GOSLICIVS.

POSNANIENSIS Antistes. Vir cui mores inculpati, vita sine crimine, Fama apud probatissimos quoque sine macula fuit, qui que idem cum Theologiae atque Astronomiae cognitione, naturalem quoque prudentiam, rerumque publicarum vsum & intelligentiam coniunxit, eximia Latinae dictionis elegantia, quae scriberet ageretur, comitante. Igitur in Acad. Crac. vtraque Philosophiae laurea insignitus, & in Italiam excolendo potissimum ingenio profectus, apud Principes viros & scientiarum Coryphaeos summo in honore fuit, scripsitque cum Patavii maneret, optimum illum *De optimo Senatore libellum.* & qui solus paene aditum ei ad Senatoriam dignitatem in patria fecit, Abbatemque primo Ordinis Cisterciensis Sodalium Clare tumbae creatum, ad Camenecensem Episcopum, deinde ad Chelmensem, atque ad extremum ad Posnaniensem, virtutis ergo, sedem erexit, in qua olim Lubranscius ille eruditus sedir, ille inquam de Repub. de Ecclesia sua, deque pauperibus & studiosis optime meritus, & qui ipse diuinis pariter ac huma-

*Baccalaureatum gradum Anno 1561. sum-
psit.*

*Lubranscius
Collegij
Posnaniensis
auctor.*

achumanis literis Iuribusque ac singulari prudentia præditus, perpetuum sibi monumentum Bonarum artium Collegium Cracouienſis Academiae Profeſſoribus, Poſnaniæ erexit. Goslicius vero inter eos eruditus, ſcripſit & alium libellum *De Optimo Cive*, idæam probi & patriam amanti viri, & qualem ſeſe præſtare ſtudit ſemper: Clarus & carmine pangendo, variisque poematum generibus, claris plerisque ea tempeſtate viris inſcriptis, relictis: tum quoque illa inſigni *pro ſtatu ſacerdotali Oratione*, cum occulta per id tempus deprauatorum in Religionem opinionum lues, & *Machiauellſticarum fraudium laves*, inuadere Poloniam noſtram cœpiſſet: Inſtammæſſetque id malum, quo occultius, eo periculoſius è paruis igniculis ortum, totum fere Regnum, niſi ad incendium reſtinguendum mature atque alacriter, yeruſ hic paſtor & cuſtos, cum aliis ſaceri ſui Ordinis viris aduolaſſet. Facto functus eſt octogenarius fere ſenex, meruitque marmoreum ſepulchrum, in angulo Poſnaniæſis baſilicæ capella erecta, quæ ad læuam introeuntibus maxima porta, occurrit, tali epithaphio inſcripto.

Hanc Varſauiæ in Senatu recitauit.

Illmo & R^{mo} Domino Laurentio Goslicki, gente Grimalio, territorii Plocenſis. Viro pietate ſingulari, ingenio præſtanti, conſilio excellenti, candide, aperto, & animoſo, Reipub. & Eccleſiæ libertatis amantiſſimo. eloquentia rara, qui ſcientiarum inſignibus publice decoratus, & ab aliquot Sereniſſimis Poloniæ Regibus, in precio & honore habitus, poſt multa varia & eximia in Remp. merita, & complures in grauiſſimis & difficillimis Regni negotiis pari fide & felicitate obitas legationes, primo Camenecen. paulo poſt Chelmen. Eccleſiis vtiliter Epicoſopus præfuit: deinde ad Eccleſiam Præmiſlien. promotus, ſimul claræ tumbæ Monafterium laudabiliter adminiſtrauit. Poſtremo Eccleſiæ Poſnan. præful factus, cum eam feliciter annis ſex, menſibus circiter quatuor rexiffet, demũ designato & adſcito ſibi legitime coadiutore & ſucceſſore, ſeptuagenario maior, viuida ſenectute gangrena neruorũ tactus in pede dextro ſenſim occupante ad extrema deductus, animam Deo religioſe commendauit, & piæ plenus ſpei reddidit Ciazinii Anno Domini MDCVII. Vltima menſis Octob.

Eidem

*Eidem Executores cum Nepote ex testamento monu-
mentum mæsti posuere.*

IACOBI VITELLII.

*Discitis in vltimo
Orbe termini Arctoi
Qualis ingenij vigor
Quæue mens foret doces
Goslîci scripto, optimum
E Patavio tua
Cum Senatore in struis
Patria, qui aheneum
Sese in hostili impetu
Fortiter murum daret.*

NICOLAI ZORAVII.

*Pulchrum Goslîci Italia quod videris arua,
Pulchrum quod Præsul quodue Senator eras,
Pulchrum quod Sophus, Orator, pulchrum q̄, quod Abbas,
Quidq̄ Mathematicus quodq̄ Poëta sacer
Pulchrius at certe, vis dicam tale quid illud
Patria quod laurum c. sit viramque tibi.*

IX.

MARTINVS CROMERVS.

*Patria
Cromeri
Biecz oppi-
dum.*

IAcuit post Io. Dlugossum egregium rerum Polonicarum scripto-
rem, annos multos Historia, rerumque nostrarum memoria, quam
Martinus Cromerus Antistes Varmienfis nuper reuocauit atque illu-
strauit. Fuit is in submontana minoris Poloniæ regione natus, & in
schola priuata primo, postea in Acad. Crac. altioribus disciplinis in-
formatus, & tandem vir factus, tantam ciuibus suis, splendore proprio
claritatem attulit, quantam ante se Biecenfis, & post, vsque in ho-
diernum nemo. Qui eo magis suspiciendus est, quod nullo maiorum
splendore commendatus, suis dumtaxat meritis, ad supremum in Po-
lonia Senatoriæ dignitatis culmen peruenerit, quo, nemini de legibus
nostris aditus patet, nisi equestri ordine natis: oppidanis vero & mer-
catoribus ditissimis quamuis, omnino est occlusus, quod hi tales pro
plebe, reputentur omnes. Vnde si quisquam eorum, ita inclaruerit vir-
tute,

tute, vt ipsam propter ipsam, non commodum aliquod, aut spem amet, dignusque ex eo, loco altiore in Rep. videatur, primum baltheo equestri donatum, inscribunt albo nobilitatis, tandem ad munia Reip. & honores sensim admittunt. Martinus igitur in disciplinam à parentibus Io. de Cazimira, viro studio eloquentiæ sapientiæque noto traditus, & in illius sinu indulgentiæque educatus, per omnem honestarum artium cultum pueritiam adolescentiamque transegit, & secundo postquam suus auditor esse cœpit anno, prima Philosophiæ laurea donatus, breui his quibus dixi dotibus, Augusto atque Henrico Poloniæ olim Regibus multopere gratus, adque Reip. negotia Secretarii nomine admotus, cuncta eius negotia singulari quadam industria tractauit: & posteaquam illa ad Stephanum Bathorem esset deuoluta, inter sanctiores consiliarios, illis iisdem causis carus, admisus, premium virtutis Iusulam Varmiensem, post defunctum Hosium, accepit, adhuc sibi ab Augusto Iagellonide destinata. Cumque assiduas in Rep. occupationes haberet, & diutinas pro illa, apud Carolum V. & Ferdinandum eius fratrem, Cæsares Rom. alioque summos in Europa Principes, legationes obiret, traditur tamen litteras humanas diuinasque assidue euoluisset, tam diligenti cura, tam pertinaci in libris studio, vt cum diem sacris, aut ciuilibus occupationibus daret, noctem iis seponeret. Quo factum, vt à negotiorum curis ad Musarum hortos diuertere solitus, compluscula nobis scripta sua reliquerit: quædam & carmine Heroico celebrata, vt est Poema de Christi resurgenti triumpho. De aduersa Vilno valetudine Sigismundi Regis. tum & alia pleraque. Prosa vero. Dubitationes de vera via salutis. De pœnis sacrilegorum. De celibatu sacerdotum. De dogmatibus Ecclesiæ Catholice, quem librum Monachum appellauit. De vera & falsa Religione. De situ Poloniæ; De rebus gestis Polonorum. De sacramentis Catholicis. De concertibus Musicis, quos Chorales appellamus. Demum Sermones Synodales, quos in Prouincialibus Episcoporum congregationibus, ex altiore loco recitauit. Orechouium. Theognidem è Græco Latinum. Atque vltimum Epistolam de Optima politica ad Senatum Regni Poloniæ, quæ passim Chronico illius operi, ob egregias præceptiones adnectitur. Epistolas vero familiares, plurimas sane cum aliorum Epistolis euulgauit Archiepiscopus Karnkouius, quo cum ipsi interuenerat amicitia: Sed longe plures manu scriptæ apud viros doctos asseruantur. Et Stanislaus Kuczko-
uius, vir apud Leopolienses Consularis & eruditus, maxime Mathematicis disciplinis, nonnullas nobis, manu ipsius exaratas, & quidem graui in re scriptas, pro sua humanitate legendas exhibuit.

An. 1550.

Scripta
Cromeri.

IACOBI VITELLII.

Obruta in aternis iacuisse Sarmatia vmbri
 Vnaq³ Lechiaco nox foret imperio
 Ni tua facundissime lux diffusa Cromeri
 Sarmatia in gentes factaq³ resq³ daret.

STANISLAI STOSLAVII.

Natus in obscura Bieicensi plebe Cromerus,
 Cur proprium vincat queris honore genus;
 Tollit in excelsum sapientia summa Cromerum,
 Non humilem virtus possidet vlla locum
 Tempora præfulea cingit doctrina tyara
 Debetur doctis Varmia iure viris.

X

MARTINVS BIALOBRESCIVS.

ABbas Clarætumbæ primum. postea Episcopus Camenecensis, non in Concionibus solum felix, sed in Senatu etiam dicenda sententia clarus & carus; illa tempestate præsertim, qua, tot prudentes viri & disertissimi, veluti stellæ splendebant circa Reges suos Sigismundum primum, & Sigismundum Augustum F. in Senatu Polonico. Quos inter & Martinus haud postremus fuit, legationibus præsertim aliquot ad diuersos Principes feliciter obitis. Sed & in Ecclesia Dei non obscurum sortitus locum, incredibili zelo flagrans adeo, vt nihil penitus de præscripto Apostolico prætermisisset videatur, cum singulas Diocesis suæ Paretias ipse diligenter quotannis inuiferet, ipse concionaretur, ipse confessiones exciperet, cum Hæreticis disputaret, dogmata Catholica, cum aliis scriptis suis legenda fidelibus spargeret, tum Orthodoxa Confessione, ac Homiliarum seu Concionum Postilla edita, contra Schismata Græcorum Roxolanorumq; insurgeret, nihilque omnino non ageret, quod vel ad ornandam Ecclesiam, vel ad propagandam utile fore videret. Quo factum, vt & Hæreticorum, & Hæreseos nouitanti fauentium, acerbissimum in se odium concitaret; imo & sciolis æui illius, calumniandi, pro sæculi infelicitate, dederit occasionem.

Vsus opera,
 Matthai à
 Costen. vi
 ri doctissi-
 mi ex Aca-
 demia, cui-
 us extat,
 Cohorta-
 tio Ecclē-
 siarum Sar-
 maticarū
 ad auitam
 Religio-
 nem.

VITELLII.

Non centiceps tantum Hydra in Herculem quantum
 Irarum & indignationis in dextre

*Pro Ecclesia, pro veritate bellantem
Bialobrescium diffudit Hæresis, verum
Tamesi in expertum nihil reliquisset
Et nihil inausum, Antistiti, triumphorum
Amplissima hinc seges Gigantulis fractis.*

ZORAVII.

*Hæreticos contra certat Bialobrescius armis
Pro Romanâ etiam religione mori,
Excipit humana commissa piacula mentis,
Scribit, perlustrat, subdita templa docet.
Talus si Præsul, Cleri quid cæterus ordo
Inuigilans proprio quam fuit officio.*

ANDREAS PATRICIVS NIDESCIVS.

XI.

Primus post recuperatam à Moscho per Stephanum Regem Poloniae Liuvoniæ, Episcopus Vindensis, Vir omni scientiarum genere præditus, atque ob id cuique docto & probò clarus, maxime cum in Italia fuisset, Boncompagno, Sigonio, Paulo Manutio, Robertoque Turnero familiaris, quibus tantum dicendi peritia commendatus fuit, quantum quisque illo: um ex Commentariis eius in duas Cic. Oraciones: gratulationibusq; ad Stephanum Regem, post devictum ter Moschum, nomine Cleri Vartouienfis habitus gustus percipere potuit, de quibus hoc ingeniosum Cochanonius noster lusit Epigramma.

*Scripsit il-
lius.*

*lib. Epigræ-
ma. secun-
do.*

*Patricius Stephano canit hæc encomia Regi,
Non alio Rex hic, ore canendus erat.
Sicut enim bello Rex insuperabilis ille est,
Patricio eloq; ñ laus ita prima datur.*

Scripsit præerea, librum Fragmentorum Cic. cum Philosophicis rebus Potanuii sedulam operam daret. Item, librum Parallellorum Ecclesia Orthodoxa cum Synagoga Hæreticorum. Præpositi Vartouienfis titulo auctus: atque demum de vera & falsa Ecclesia lib. 5. Vilenfis Ecclesiæ Archidiaconus creatus, quibus novatorum fraudes egregie detexit, & conatus impios fregit, qui novam religionis faciem, à sincera & pristina alienam, imo cum illa pro suis pugnam, nullo literarum præsidio inducere conabantur, Lutherum, Seruetum, Oecolampadium, Bucerum, aliosq; farinæ

In Polonia
quilibet E-
piscopus est
Senator.

huius perditos homines, tum serpentino more venena iacentes de-
pressit, & pernicioſa eorundem dogmata recens conficta, aut rursus
ab inferis reuocata, ſuis ſcriptis iugulauit. Vir ſane doctus, prudens,
& conſilio maturus, ac eam ob rem, cum aliis viris doctis gratioſus,
tum prudentiſſimo illi morum & ingeniorum cenſori Stephano Re-
gi, qui eum vti altioris genii virum, in altiore dignitatis loco, & ſella
Senatoria collocaturus, nouiter à ſe fundato Episcopatu in Liuania
præfecit. Cui ille breuiter præſidens, multis ante exhaustis laboribus,
vitam cum morte, vel retro potius commutauit, ſequè in Episcopato
funerari iuſſit. Anno MD LXXIII. Amici hæniis funus proſe-
cuti ſunt: in his Solicouius Archiepiſcopus Leopoliensis, his verſibus
parentauit.

Tu Sunamitis eras viuo dulciſſima Venda,
Tu Nidei ſponſa, decusq; meum.
Te propter patriam liqui, te propter amicos,
Tu mea vel tumulo frigida membra ſoue.

Et item.

Patricius toto quondam clariſſimus orbe,
Fortuna florens ingenioq; bonis.
Regibus ob meritum virtutis gratus, honore
Præſulis auctus obit, hac tumultatus humo.

VITELLII.

Mellea Neſtoreo qui dicta ſtupeſcis in ore
Patricius dulci Neſtore maior erat.
Nam Regum cecinit Mauroti, facta ſuisq;
Fecit ve in ſcriptis hac monumenta ſorent.

XII.

ANDREAS LIPSCIVS.

1h
Iuris V. D. **S**Vperest adhuc & exornat ætatis ſuæ gloriam, vir ſæculorum memo-
ria dignus Andreas Lipſki, Magnus Poloniae Cancellarius & Epi-
ſcopus Vladislauienſis, primo Luceorienſium & Volkyniæ Antistes
Regniq; Procancellarius. Vir ſtudio dicendi & ſapientiæ notus, fe-
rendaque in Senatu ſententia in primis clarus. Experimento eſt, ſcri-
ptum illud de rebus Regis noſtri Sigismundi III. geſtis. breue quidem, aſt pru-
denter à ſe Romæ editum, cum ſuæ maiestatis Secretarius modo dice-
retur, atque Decas Quaſtionum pro libertate bonorum Eccleſiaſtico-
rum aſ-

Virtutes
ſuas latinis
in Panegy-
ri noſtra
ad ipſum
expreſſi-
mus.

rum afferenda, luculenter conscripta, cum Episcopatus Cracouien. post decessum, piæ memoriæ Petri Tylicij, Administrator esset, & in Collegio Canonorum Scholastici titulo ornatus præesset. Tum demum *Observationum Iuris* valde probatus liber, in duas Centurias diuisus, & qui pæne solus aditum sibi ad honores, & Episcopalem thyraram fecit, licet hoc ipsum & familiæ dignitas, præclaræ virtuti coniuncta promeretur.

VITELLII.

*Quis quantusq; Deoq; Principiq;
Sit Lipski & Patria, Reiq; quantum
Publicæ studeat docet diserte
Hoc fama Imperio loquens in isto
Lipsiæ memoranda facta, sæculisq;
Absque omni inuidia canenda seruis.*

ZORAVII.

*Antistes Lipsi ac vt Cancellarius esset
Hoc tibi doctrina & nobile stemma dedit.
Antistes digne ac vt Cancellarius esses
Munera doctrina, hoc sola dedere tibi.*

STOSLAVII.

*Lipsius haud dubitat legum præscribere leges
Et facit in gemino viuere iura libro.
Nè bene iudicio seruetur mortua lex est,
Neglectoq; iacent iura sepulta foro:
Quomodo seruentur Lipsi docuere libelli
Non poterunt vnquam iura Polona mori.*

MARTINVS POLONVS.

XIII.

Ordinis Prædicatorum Professus, de nobili familia Streporum. apud Nicolatum III. Pontificem Romanum Pœnitentiarius, virtutibus & doctrina insignis, vt qui non familiæ suæ modo, sed totius Poloniæ fere, sub id temporis, lumen clarissimum fuerit, quod primus tum ex Polonis, idque solus, scriptis inter extraneos inclaruerit, vnde & Polonus, à gente cognominatus est, ac si Scylurus ille Scythia, quod alium è Scythia parem sibi ingenio non habuerit. Inter cætera

*Primus è
Sarmatia
scriptis a-
pud externos
inclaruit
Martinus.*

igitur ingenii & stili sui monumenta, reliquit Martinus noster *summam Iuris Canonici*, quæ Martiniana vocatur. tom *Chronicon Summorum Pontificum atque Imp. Romanorum*, summa Latini Sermonis venustate ac puritate comprehensum. Quæ ob causam, cum & Summo Pontifici supradicto, & suis in patria Principibus, magnopere gratus esset, in Gnesnensis Ecclesiæ Archiepiscopum, post Philippum de domo Vieniuitarum Anno Domini 1278. Sublimatus fuit. Quo tempore sedes illa, ob frequentes Summorum Pontificum mortes, sex annis ex integro vacauit. Confirmatus itaque & inauguratus Romæ, dum Boleslao Califfien. & Præmisloa Posnanien. Ducibus euocantibus in patriam pergeret, apud Bononiam infirmitate correptus, diem extremam clausit, & in Cænobio D. Castoris FF. Prædicatorum ante Sacristiam sepultus quiescit. Anno 1279.

CLEMENTIS IANICII.

Munere Pontificis Monacho data Gnesna, sed illi

Dum redit infelix Felsina busta dedit.

Tam cito cur moreris Legum, Iurisq; perite?

Non potes an stygias vincere Iure Deas?

VITELLII.

Ne totum sibi vend. cet

Iact. abunda sui Romulea ingenij

Tu Martine tuo potens

Ostendis g. nio, nos medio Arcadum

Nequaquam grege proditos

Hoc vitas celebrans Pontificum facis.

Io. Dlugof-
sus.

XIV.

IOANNES DLUGOSSVS.

ALias Longinus dictus. Io. Dlugossi de domo Wieniana, Præfecti Corcinenfis F. Canonicus Crac. nominatus Archiepiscopus Leopollensis, liberorumque Cazimiri Jagellonidis, Regis Poloniæ, præceptor, eo quod in Academia Crac. optimis artibus à fundamentis esset eruditus, earumque laureis pro more insignitus; primus ipse, in signum gratitudinis, & rei litterariæ incrementum, auctori Contubernij Iurisperitorum & fundator exiit. Idemque faciscentium Ecclesiarum instaurator, & Xenodochiorum, pauperumq; omnium communis velut pater. Sed & rerum à Poloniis gestarum ipse primus scriptor & illustra-

tor, quamuis ante eum Cadlubcus Episcopus Crac. suis Commentariis connotauerit, verum quia connotauerit tantum per modum Epistolarum aut Dialogi, non filo Historico seriem rei scripserit, idcirco primas huic nostro damus, vt qui & *Circumiacentium populorum fortia, aut secus facta, veraci calamo depinxerit.* quare & in lucem prodire haud permittitur, quod pleraque sine respectu scripserit. Confecit insuper & *Ecclesia Cracouensis Acta, & Beneficiorum in Dia. esi illa Ecclesiasticorum synopsim,* vbi omnes omnium Paretiarum immunitates, erectiones, & prouentus in certas classes disposuit, manuque & ingenio indefatigabili connotauit. Vir enim indefessæ mentis aciei & diuinæ prope memoriae fuerat, cui & arguta verborum ac sententiarum compositio non defuit. Præterea pietas sincera, deuotio summa, contemplatio rerum diuinarum assidua: qui & ieiuniis disciplinisque asperrimis, & orationibus prædicationibusq; assiduus, & Regiis insuper negotiis distentus, mirum quomodo tantum temporis descriptioni lectionique insumere potuerit. Plura de eo cognoscere qui exactius vult, legat vitam illius à Felice Herborto, Tomo illius primo per se euulgato præfixam, & morum castitatem, animi demissionem, laborem assiduum, humanarumque rerum contemptum, luculentissime, in ipso fuisse perspicier.

Scripserunt ante Cadlubcum ad huc res gestas Polonorum, Galus Anonymus & Basiko Custos Pofnaniæ.

Scripsit & vitam S. Stanislai atque aliorum sanctorum Hungarorum & Polonorum.

VITELLII.

*Homerum Achilli fulminanti in hostico
Inuidit olim Rex potens
Suisq; talem buccinatorem magis
Optabat in factis dari.
Qui Sarmatis Dlugosium inuideat eris,
Ipsumq; cælo subuehet.*

ZORAVII.

*Es longus scriptis Longine ab origine longâ
Nam repetis longo gesta Polona stylo,
Longus es autor eras quia iura studentibus adis
Hæsuræ longo tempore menti hominum.
Longus es aut quia auus, pater aut tu corpore longo,
Et res & nomen quam bene conueniunt.*

STOSLAVII.

*Historia est lux vera canens, si falsa tenebra,
Vera potest aliquid, falsa docere nihil.*

Historia

Historia est lux vera refert nam cuncta Dlugosi
 Vt tua lux latitet terra Polona sinis,
 Crimina ceu densas horres spectare tenebras
 Hac certe aut ista luce videnda times
 Crimina dum celas, celas cum luce tenebras
 Ob tenebras lucem non bene carcer habet.

STANISLAI STOSLAVII.

Sarmaticam seriem repetens ab origine rerum
 Omnia quidquid erant vera Dlugosse refers
 Historici prima est virtus describere verum
 Non virtute cares, cur? quia vera refers.

STANISLAVS RESCIVS.

XV.

Religiosorum hominum in cœtu Stanislaus Rescius pius Abbas familiam ducat. Is patria Polnaniensis, à teneris fere annis in sinu Magni illius Cardinalis Hosii educatus, bonas artes, & bonos mores imbibit, illiusque ipsius exemplo ad pietatem informatus, per omne tempus Concilii Trid. quo ex omnibus Orbis partibus, sciendæ in Ecclesia Catholica concordæ, præstantissimi quique Theologi, præter Antistites, à Principibus mittebantur, Secretarii titulo ornatus in eius familiaritate vixit. Doctoris laurea post Canonicaque apud Varmienses dignitate aucto, in Gallias ad Henricum Valesium Poloniæ Regem renunciatum, legatio Romæ obuenerit, vt illi nouam eam dignitatem nomine Cardinalis sui gratularetur, fidemque simul, subiectionem, ac salutem d. ferret. Inde reuerso (Deo ad altiora viam sternente) sigillatoris officium in tribunali S. Pœnitentiariæ commissum, ac tandem à Rege Stephano in patriam reuocato, Abbatia sodalium sacrorum Andreouensium data. Qua auctus, legatum ad Gregorium XIII. & Sixtum V. Pontifices Max. Regis sui ac Reip. nomine egrit. Iterum iussu Serenif. Sigismundi III. apud Remp. Venetam, Ferdinandum Hetruriæ Ducem, in Regno Neapolitano, atque demum apud Clementem VIII. cui & obedientiam nomine suæ maiestatis fecit, & in causa Canonizationis D. Hyacinti plurimum laborauit. Cumque acerrimo esset ingenio, & eximia animi magnitudine, inter tot negotia, tamque serias occupationes, ad hæreses clam è Germania Hungariaque in Poloniam serpentes reprimendas, cum ingenii neruos, tum

Legationes
 Rescij.

Resbat hac
 de re Ora-
 tio ipsius.

uos, tum actiones omnes contulit. Testis est imprimis *liber pro augmento Fidei Orthodoxe* conscriptus, & alter *pro defensione Patrum Soc. Iesv.* itemque alius eadem in materia *Spongia intinctus*. Quibus adiunxit *Ministromachiam, Atheismos & Phalarismos, Vitam Hosti Cardinalis. Paraphrasin septem Psalmorum Pœnitentiaium, admonitionem Polonicam. Sermones de Sacerdotio. Pia Progymnasmata. & lib. Epistolarum familiarium, deq; maiestate sedis Apostolicae Tractatum.*

IACOBI VITELLII.

*Talis Rescius inter eruditos
Qualis Roscius vnus in theatro
Cum solus populi approbationem
Et plausum sibi comparasset omnem.
Tam felix fuit eruditione
Vt suada merito medulla dici
Corculum sapientiæq; possit
Suavis Rescius in Latinitate.*

B. IOANNES CANTIVS.

XVI.

A Boppido Canti, in quo natus, cognomentum B. Ioannes induit, qui a puero, mente in assidua diuinarum rerum meditatione defixa, totam ætatem in innocentia, motumque sanctæ tate transegit, & vt primum per ætatem licuit, Cracouiam excolendi ingenii causa ad Academiam se contulit Philosophicisq; ac Theologicis rebus sedulam operam impendit ita, vt quod aliis sciendum aut faciendum alio re ex loco didicaret, id totum ipse in exemplum re ipsa præstaret. Doctor renunciatus, Epistolas D. Pauli, postea libros sententiarum Petri Lombardi, atque tandem Summam D. Thomæ, multos annos, magno discipulorum concursu explanauit. Illoque sane doctrinam sacram nemmo aut in scholis doctius interpretatus est, aut copiosius in concionibus, addam & efficacius enarrauit; siquidem & Turci ipsi atque impii Saraceni eum prædicantem Christum Crucifixum patienter audire non abhorrent, qui martyrii corona flagrans, quaqua sese Hierosolymitano in itinere vertit, iis, vitæ neque rerum suarum metuens, exprobrabat mentis cæcitatem, falsamque vatem Machometem, verum Seruatorem Christum prædicabat. Adijt & vrbium dominam quater, vt corpus maioribus mansuefaceret afflictionibus, flagris insuper som-

*Primam in
Philosophia
lauream
An 1415.
consecutus
est.*

*Quater
pedes Ro-
mæ adijt,*

E litis

litis horis in seipsum sæuiens. Vnde quæsitus aliquando, cur sæpius frequentaret vibem, cum nullum in Curia beneficium procuraret, uinimo Ilcussiensem Parochiam suæ curæ ab Vniuersitate commissam, consequenti se vltro resignaret. Respondit se istud fecisse graui onere Curæ Pastoralis perpenso, quod officium eiusmodi assidua pastoris præsentia indigeat, & Academica similiter statio, cui prius nomen dederit, integrum, non vero dimidiatum hominẽ requirat, se autem non posse, neq; etiam velle, per substitutas personas satisfacere vtriq; officio, sed vni rei vnum semper intetum esse oportere. Illud vero propter expianda piacula facere, quo enim frequentioribus esset peregrinationibus afflictus & turbatus, eo feliciorem in cælis quietem sibi promeruisset. Cui bono & castitatem à puero, vsque ad extremum spiritum, inuiolate seruaui, & vt fomitem concupiscentiæ domaret, à quo tempore nomen Theologi publice est adeptus, carnibus semper abstinuit. Vtque omnes concupiscentiæ neruos ex animo elideret, atque vsui carniū sibi interdiceret, iussit carnes sibi astatas, & statim ab igne dare, quibus os vultumq; sibi calentibus percutiens & adurens, in talia, ad sui correctionem prorupisse traditur, carnes caro expetiuisi cupida, vescere igitur illis feruentibus & ab igne. Atque simul dicto in Orationem prouolutus, petit eiusmodi tentationibus liberari, quæ & pruritus libidinis ex se excitarent: exauditusq; est suppetante Deipara virgine, quæ cum puero dulcissimo Iesu comparans, ferum sibi candidum, conseruatæ Virginitatis præmium, futuræque tesseram gloriæ porrexit, atque deinceps multoties, orantem in atrio Collegii, per imaginem allocuta est: quæ facta imago in hodiernum quoque, eodem in loco asseruatur veneranda. Mendacium autem adeo abhorruit, vt & à prædonibus per viam spoliatus, veniam postularit, quod reconditione vestis in parte, nummorum oblitus, dixerit perterritus se plus pecuniarum non habere. Ac proinde fugam properantes vltro ipse renouauit, rogauitque vt asportarent & reliquum, modo se mendacii vellent excusatum habere, quod non ita cito timore excusso sese recollectisset. Mirati illi candorem viri sancti, & numine quodammodo inspirante perculli, non modo pecuniam ablatam restituant, sed vitæ etiã emendationem prouoluti ad genua pollicentur. Domi in consultationibus publicis, inque tota conuersatione rectitudinis amās, semper illud tritum præ oculis habere solicus erat *Obsequium amicos, veritas odium parit.* Quam propter si quando dicto acerbiore læsus, ab aliquo fuerat, hæc secum cogitare tacitus consueuerat.

*Conturbare caue, non est placare suauē
Insamare caue, nam reuocare graue.*

Quod symbolum & mensæ suæ, sedilibus, parietibus, atq; libris ad extremum inscriptum habuerat. Que vero miracula in vita, aut defunctus gesserit? hæc vide apud Petrum Scargam Soc. Iesu Theologum, in vitis sanctorum, tum apud alios fide dignos viros. Scripta autem sua, præcipue *Libros tres super Mattheum, & Sermonum librum vnum* communitas Academica in archiuo, tanquam thesaurum preciosissimum asseruat; simul & togam illius Philosophicam, quam indutus Artificæ facultatis Decanus (namque & Diuus ipse dum viueret, ter istum honorem gessit) singulis semestribus cōmutationibus, iuramentum suum vniuersitati præstare solet, alius atque alius electus: quæ nihilominus in tam frequenti vsu illacera manet. Ipse morti vicinus, & iam in limine Fati, nimio patriæ cælestis desiderio flagrans, in hæc prorupisse verba dicitur *Heu mihi quæ incolatus meus prolongatus est.* atque simul dicto reuertentem spiritum Christo seruatori suo commendauit. An. 1473. Cuius corpus sacrum in D. Annæ Edibus repositum, sexagesimo sexto ab obitu suo anno, illæsum ac integrum stanneo capulo Iacobus Clepardienfis Canonicus Crac. imposuit, ac tumulum marmore pulcherrimo exornauit. Quem cum anno tertio supra millesimum & sexcentessimum aperuissent illi, quibus id negotii demandatum erat, mira extemplo flagrantia odoris prorupit, & vniuersam ædē impleuit suauitate olente adeo, vt multos in sui admirationem ac venerationem simul raperet; atque in primis ipsum Cardinalem Macieouium, qui tum languidus ex morbo, voto ad Diui sepulchrum facto, pristinam sanitatem repente obtinuit, donaria obtulit, & Missæ sacrosancto sacrificio ad illius altare peracto, inscribi calici, quem dedit, hoc factum iussit, quod magnificauit Dominus facere cum illo, in rei perpetuam memoriam.

IACOBI VITELLII.

Lucidum Musis decus atque sancta

Verus assertor probitatis olim

Quem Serenati tenet aula cæli

Inclite Canti.

Rebus afflictis Pater alme, Veni,

Sarmatum, quos ipse tua magistræ

Voce formabas, in eos ab alto

Respice Olympo.

XVII.

IACOBVS GORSCIVS.

CRassiore quamuis Masoniae aere natus, à puero attamen ita mitioribus artibus imbutus, vt decimo septimo anno ætatis sue, primam in Academia Crac. lauream meritisimo acceperit, addideritque nobilitati generis sui, etiam virtutis nobilitatem, sumptam à moribus & disciplina piorum doctorumq; virorum Academiae illius. Cumque iis literis quibus omnis ætas ad humanitatem informari solet, esset institutus, in Græcisque laudabilem fecisset progressionem, sumpta magistrii dignitate, ad publicam Iurisprudentiæ professionem, summa cum laude accessit, & Doctoris insignibus Archipresbyteralique infula, tempore labente decoratus est. Quanti porro docendi prouinciam semper fecerit, ex eo certe apparet, quod lautioribus affluens fortunis, cum quietus iam viuere posset, cathedræ officio & publico docendi inuentum munere, se non abdicauit, ne ab honesto otio auocatus deesset per ætatem suam florenti iuuentuti, quam semel in informandam suscepisset. Cumque pari fere laude in cognitione humani diuiniq; iuris floreret, (quæ laus paucis, nostra ætate obrigit) quæsitam hanc in scholis doctrinam, vsu & exercitatione fœrensi sic confirmauit, vt ambigerent omnes, ad Gymnasiumue, an ad Forum, an vero ad Remp. magis fore idoneus. Fidem facient, elaborata illa *De Periodicis*, *De Figuris*, *Deque generibus dicenti*, scripta à se edita. Ita quoque, *De vsu legitimo Eucharistiæ*. *De Pastore*. *De Baptismo Prædestinatorum*. *Crusius seu animaduersio in Theologos Vitembergenses*. *Præmunio aduersus insanum dogma Francken Arrianum*, & *àuersus eundem Apologeticus*. *Victoria Regis St. phani*. *Commentaria artis Dialecticæ*. *Rhetoricæ & Orationes Præfationesq; in v. rios variarum scientiarum scriptores*, quibus nihil in eo genere, aut vtu melius, aut doctrina perfectius inuenias. Addidit hisco, *Præstantissimorum virorum epistolas, vltro à se scriptas, libris triginta comprehensas*. quibus præcipue Tomicii, Choieuii, atque Schidlouecii, clarissimorum in patria nostra virorum res gestas, consilia, & Senatus consulta, peruigili opera ab obliuione vindicauit, atque simul ipse clarus hinc euasit: vel ex eo non vulgaris scientiæ, aut iudicii æstimandus, qui altum & supra omne vulgus Oratorem Cicronem æstimaret, eius scriptis incumberet, doctos quosuis amaret, maxime Orechouium illum disertum, Demosthenem Latinum, ob egregiam dicendi libertatem appellatum, velut patrem ac præceptorem veneraretur; tum Melchiorem Padlo-

Ex: at disertatio pulcherrima Lauren

tij Siradiensis super hanc dissertationem Periodicam Gorsij & Herbesti

Academicorum Cracouiensium.

Extant prælectiones eiusdæ Plorenses, Cracouenses Leopolienses & Apologia pro Academia Cracouensi.

uium,

aium, primo discipulum, post censorem scriptorum suorum. Defuncto curatores testamenti illustre monumentum in Basilica Cracouien. posuere.

*Scriptis in
Pudlonium
librum pro
Religione
ad Magi-
stratus Po-
lonia.*

R^{do} IACOBO GORSKI I.V.D. ARCHIDIA-
CONO GNESNEN, CANONICO ET AR-
CHIPRESBITERO CRAC. VNIVERSITA-
TIS PROFESSORI, PROCANCELLARIO-
QVE CELEBERRIMO, AC EIVSDEM O-
CTIES RECTORI DILIGENTISSIMO DI-
SCIPVLORVM COPIA CLARISS. SCRI-
PTORIQVE DISERTISS. AC PROPTER-
EA MAGNO REGI STEPHANO CHARIS-
SIMO TESTAMENTI CVRATORES ET
AMICI PRECATI REQVIEM ÆTERNAM,
HOC MONVMENTVM POSVERVNT
DEFVNCTO. ANNO MD LXXXV. XVII.
Iunii.

1585

IACOBI VITELLIJ.

*Non plus disertus, per Latium Arpinas
Ligua potenti, Rex fori & arbuter
Regnabat in Rostris, foroq;
Prasidium Patria reusq;
Quantum erudito Gorscius ex stylo.
Suauisq; Musa, nomen & inclytam
Inusitata laude famam
Posteritatem apud omnem habebit.*

NICOLAE ZORAVII.

*Rhetora si sp. etis Gorski Fabius fuit alter,
Quod si ius geminum, Bartholus alter erat.*

HIERONYMVS POVODOVIVS.

XVIII.

CAnonicus & Archipresbyter Cracouiensis, nobilibus ortus pa-
rentibus varia eruditione, & iudicii acumine inter doctos sui æui
vitos inclaruit, domique primum liberalibus ac Philosophicis disci-
plinis imbutus, in Italiam sese ingenio excolendo contulit, & cum ali-
is doctissimis præceptoribus vsus est, cum Hannibale Roselio FF. Min.

*Hannibal
lis in Trif
megistum
Tomi sunt
XIII. nu
mero.*

de Obser. Professo, & ad S. Bernard. num Cracouizæ, studii Regente, quem ita coluit ob ingenii præstantiam & amauit, vt omnes eius in Mercurium Trismegistum Tomos ingenti sumptu & cura, additis etiam suis præfationibus, in lucem daret. Ipse imitatus eum in scribendo, disputando, illustrandoque obscuriores Bibliorum scripturas. Et cum passim videamus eos qui in sapientiæ studiis, atque in cœlestium ac diuinarum rerum inuestigatione excellant, ad res publicas ciuilesq; tractandas minus aptos esse; vtramq; laudem Hieronymus noster felici ac in omnes partes facili ingenio suo adeptus est, vt qui Secretarii Regii titulo decoratus, & in aula multa negotia strenue peregit, & in Ecclesia Dei, zelo pietatis ductus magno cum tædio & labore, *libros Ecclesiasticos ad cantum & administrationem sacramentorum spectantes, quos vulgo Agenda dicimus,* iussu Cardinalis Radiuilli, atque Synodus prouincialis Petricouiensis reformauit. Erat enim vir Presbyteratu certe insignis, & cui ad egregiam doctrinam, & præstantem sacrarum rerum scientiam, miram natura addiderat eloquentiam. Celebris enim nominis Ecclesiastes fuit, & qui suauis quadam & ornata, eademque graui orationis copia, & ad mouendum in primis apta, non modo vulgus & cœtus hominum teneret, atque ad officium compelleret, sed doctissimorum quoque aures mirifice impleret. Pro rudiorum autem informatione scripsit *Catechismum Polonicum. Indicem Bibliorum, Liurgiam. De B. M. Czesochouien. De sacramento Eucharistia Posnania inuento. De sancto Cazimiro. Precationes annuas. Sermones in obitum Regis Stephani, aliq; minutiora vernacule. Latine vero. Disputationes in Smiglenses Hereticos & contra Arrianos. Instructionem Confessorum. Doctrinam circa agonizantes. Manuale Sacramentorum Frenum in Hereticos Sermones de Sacerdotali dignitate. De cœna Domini. De Resurrectione & Christologiam. Reliquit vero inter alia manuscripta Sermones de Dominis deq; sanctis per annum. De B. Virgine, De So'ennitatum Ecclesia ceremonijs, deq; varijs ritibus Catholicorum. quæ ipse olim omnia ad populum ex ambona recitauerat, verum ita in curia executorum distracta à morte, vt nusquam ex integro sperem ea lucem videre. Similiter Chemicæ artis Notas, nam & huius peritus erat. Naturæ senex concessit Anno Christi 1613. sibi quidem suo tempore, Reip. vero litterariæ, Ecclesiæq; Dei laboranti, ac lux in primis vrbi Crac. nimis præpropere, conditusq; est in Æde B. M. virginis in circulo Crac. quam multo tempore, vigili Archipresbyter cura, subditorum saluti incumbendo rexit, cratibusq; æris fustis magnifice Odeium exornauit, atque tabulis testamenti, vt & aliis templis, plurima à morte legauit.*

IACOBI VITELLII.

*Magnus ab ingenio, maior prudentia, ab ipsis
Maximus aut scriptis quoque Pouodouius.*

IOANNES SAMOSCIVS.

XIX.

Magnus exercituum Generalis & Regni Cancellarius, arx & murus Regum Poloniae, Princeps ac culmen Senatus, custos legum, defensor libertatum, lumen ac decus civium, commune perflugium bonorum, fulmen bellorum, terror hostium, deliciae litterarum ac litteratorum. Natus is patre Stanislao Castellano Chelmenſe, viro per multa militiae decora claro, & Regni Senatore amplissimo. Primae litteraturae puerilis praecceptore vsus Alberto Ostrowski gymnasiarcha Crasnostauenſi: ubi cum celeriter aequales ingenii gloria superasset, in Gallias se contulit, ad fontes ipsos ingeniorum, & duces sibi elegit in his studiis, quibus animus ad humanitatem informari debet, Adrianum Turnebum ac Dionysium Lambinum, Iacobum vero Carpentarium in Philosophia, Petrum a Penna in Mathematicis scientiis praecceptorem sumpsit, sub quibus, in tantum deinde profecerat, ut Philosophiae tam plane garrus esset, quam Plato: Geometer, quasi Boetius: in numeris, Macrobio similis: in dicendo, alter Demosthenes: agriculturam, quasi Virgilius nouit: in Politicis vero ipsi stagyraeo par visus: in bellis gerendis, Iulio Caesari, Dederat quoque operam & Iuri, sed iam in Italia, atque in vrbe eruditissimis hominibus, studiisque affluente Parauina, ubi & Rector Academiae, omnium unanimi consensu creatus, & munere ingenti cum laude perfunctus, *Libros de Senatu Romano*, multa lectione & eruditione reſertos edidit: tum de *perfecto Senatore Syntagma*, sic accurate confectum, ut ad veterum etiam scriptorum laudem perueniret. Similiter opus Legum & institutionum Academiae Parauinae, quod antea indigestum & plane neglectum erat, diligentissime ipse reuidit, concinnauit, ordinauit. Extat & *Oratio eius longe disertissima* quam habuit ad Henricum Valesium, cum legatus a Republic. cum aliis duodecim vitis Senatorii Ordinis, missus, ipsum ad Regnum Poloniae capiendum inuitaret. In omni autem Philosophia, tam a Graecis, quam a Latinis conscripta, etiam in senectute, diuinorum quam Themistocleam memoriam habuit, ut saepenumero ipsos etiam artium Professores Academiae suae, ob ingenii

*Praeceptor
res Samo-
scij.*

*Academiae
in paterno
suo solo co-
didit.*

ingenii sublimitatem in admirationem, & prope stuporem raperet, qui assidue in libris habitantes, nocturna atque diurna manu, scripta doctorum versabant. Iam autem quantus vir bello fuerit? Vide Historicos, Poetas, Oratores, tum gentilicios, tum extraneos quoque, Opmeerum, Bielscium, Bzouium, Michaellem ab Isselc, Mercurium Gallobelgicum, atque alios infinitos: sed maxime Simonem Simonidem, atque Adamum Bursium, illum, vatem præstantissimum, hunc Oratorem, qui sui alumni & commessales pæne, non fortia sua facta modo, sed dicta etiam prudenter ed. cta, atque omnia corporis ac animi delineamenta aut qualitates, exquisitissime cōnotarunt. Ego hic vnicum addam, quod vir in omnia prudens, etiam & in mortem fuerit, funerisque ipse sui cantator: & quam ab animo alto & Christiano; vide

I O A N N E S S A M O S C I V S .

QVICQVID MORTALE HABVIT. HIC DE-
PONI IVSSIT.

Quare, & ex huius vitæ statione euocari se ab illo summo omnium Imperatore sentiens, sacris se Christianis deuotissime armavit, magnoque & inuictō, uti semper fuit, animo, inter sermones, de æterna illa beatitudine, de præmiis bonorum, obdormiuit Anno 1605. exantlatis sexaginta trium annorum vitæ suæ laboribus, relictoque filio Thoma duodecennali, ex illustri & lectissima coniuge Barbara Comite à Tarnow, qui patris nunc spiritus, ac vere Sarmaticos gerens, ubiq; se intrepidum hosti, pro patriæ libertate opponit: & in Senatum à Rege Sigismundo III. vocatus, titulo Palatini Chiouiensis, non solum ore Magnum illum patrem suum refert, sed etiam indole & ingenio, mirifica memoriæ capacitate, intelligendi acumine, res administrandi auctoritate & solertia tali, ut illi pater non solum patrimonium, sed etiam gl'oriam hæreditate reliquisse videatur.

V I T E L L I I .

*Documenta non tanta illo, sua dedit
Pollentis Hæstor dextera
Cum Danaum opes, virosq; fortes, ut gregem
Imbellem ager: t a que vreret
Et velut aheneus foret Trocorum obex
Contra furorem Achilleum
Vt suo in omni non tacendus gentibus
Sarmaticus ille Scipio*

Samoscius

*Zamoscius, Septentrionem qua patet
Lustravit in victoriis.*

STANISLAI STOSLAVII.

*Certa Senatorum Zamoscius vrbe Quiritum
Quae fuit in libro formaq; mosq; docet.
Perfectiq; alio qua sit perfectio eius
Quisue boni libro nomine dignus ait.
Dum victo toties Zamoscius hoste triumphat,
Laudem Romulidis possit et ille parem,
Consiliisq; suam patriam dum pacis obarmat,
Vera Senatoris forma fit ipse boni.
Quod docet in libris exemplo comprobat in se,
Et pene est libris factus imago suis.*

LVCAS GORNICIIVS.

XX.

PRæfectus Ticocinensis, Græcarum pariter ac Latinarum litterarum peritus, variisque in Academiis, in Philosophiæ ac Iurisprudentiæ studio magna cum cura exercitatus; adhæc, diuersarum linguarum & Historiarum peritus, insignem operam atque industriam, in iudiciis commissæ sibi Prouinciæ rite peragendis, collocavit, eisque ex equo & iusto administrandis, clarus inter ciues Iustitiæ mystes, extitit; quam ab eloquentia magis, grauique genere dicendi innotuerit, quam sibi ex assidua Senecæ lectione comparauerat, ad cuius imitationem *Librum de Beneficijs* conscripserat; opus mehercle pulcherrimum, & ad veterum scriptorum inuidiam. Similiter *libros Dialogorum, Aulicum & Rhetoricam Polonicam*. Nec sane immerito, ei etenim qui ad clauum positus est, necessaria est omnino, iuxta Ciceronis sententiam, oratio & sapientia, qua regat populos, qua stabiliat leges, qua castiget improbos, qua tueatur bonos, qua laudet claros, qua in exemplum proponat iustos viros, qua præcepta laudis & salutis apte ad persuadendum edat suis ciuibus, qua hortetur ad decus, reuocet à flagitio, consoletur afflictos, facta & consulta sapietum, fortium ac iustorum, cum improborum ignominia, nisi respiscant, prodatur ætæ sempiternis monumentis. Fecit singula hæc, & habuit in vsu frequentem Gornicius noster, & eloquentia ei non ad gloriam in vita comparandam solum, sed ad famam etiam defuncti augendam profuit. Qui idem, versibus etiam

*Eloquentia
positis in
Magistra-
tu summe
necessaria.*

F plera-

pleraque pangebatur, iis honis quibus à publicis negotiis, ac ciuilibus iuris studio, feriari tibi ac veluti respirare liceret.

IACOBI VITELLII.

*Gornicius facundus erat quando ipse doceret
Qua ratione foret lingua diserta Lechus.*

IOANNES HERBORTVS.

XXI.

*Secretarius
primo Re-
gius & Ter-
ra Præmis-
lien. Succa-
mararius e-
rat, postea
Præfectus
Præmislien.
& Castellanus
Sanocensis.
Habuit &
alterum
fratrem
præter Epi-
scopum, qui
Castellanus
Leopoldi
Herberti
eloquentia
& Magna
animas ad
nata vi-
deatur.*

Castellanus Sanocensis, cognomen Mediatoris Præmisliensis obtinuerat, quod inter discordes terræ illius ciues, offensas componere fuerit solitus: vterinus frater Valentini Episcopi Præmisliensis, alius qui ad sacrum Tridentinum Concilium, in quod ipsos omnidoxinæ & sapientiæ Antistites tota Europa magna celebritate confluisse scimus, à Rege Sigismundo I. Orator missus fuit. Quo cum Ioannes adolescentulus in Belgium à parentibus missus, humanarum litterarum cognitionem breui assecutus, & in Philosophicis disciplinis Louuanii in Gymnasio Porcensi pari felicitate animum imbuit; lustratisq; Galliæ ac Germaniæ Academiis, disertus & prudens in patriam rediit, ut & singuli fere de stirpe Herbortorum assolent, qui simul & bellatores acerrimi fiunt; licet non pro voto felices. Et Ioannes sane, per multa militiæ decora clarus, ad Senatoriam dignitatem ab Augusto Rege meritisimo euectus, ingentem sibi famam, etiam legationibus variis pro patria obitis comparauerat, sed præcipue illa cum Io. Samoscio, aliiisque Senatorii Ordinis viris ad Henricum Regem in Gallias, vbi iam antea ingens sibi nomen pepererat, editis Annalibus gentis suæ: tum statutis legibusq; patriis in vnum votamen post Io. Lascium, congestis. Scripsit & Orationem in obitum fratris sui Valentini, tanta grauitate stili, & dispositione argumentorum, ut vel hinc sua eloquentia, à diserto illo Orehouio, plurimi æstimaretur, & Regni Senatus Vniuersas, haud asperraretur Collegæ sui in maximis etiam rebus sententiam. Et hinc proverbium illud in Polonia. Herbortii consilio, Duces Ostrogii opibus valent.

VITELLII.

Beata ciuitas vbi ciues sui

In arduis rebus valent.

Et ingenij sic viribus opulencia.

Stabilire pacem Patria.

Talis

*Talis erat Herbortus, domus gloria sua
Istius & imperij decus.*

FOELIX HERBORTVS.

XXII.

IOannis F. omni fere doctrina liberali imbutus, Oratoria potissimum excelluit, vt non modo inter Premisliensis terræ apices ponendus videatur, sed inter totius Roxolaniæ primates, si rebus bellicis tam felix, quam ingenio fuisset. Nec illi defuere opes, rei que militaris peritia, imo & corporis vires, & certe maiores, quam ex medio cristarura quisquam æstimasset. Sed fortuna fallax, quæ omnium conatus euertere solet, haud voluit obsecundare ausis suis: eratque peculiare fere, dixerim & Fatale, Herbortis pro patria in acie mori, vt compluribus exemplis inductis Orechouius probat, solus Felix ea parte infelix fuit, quod parto bellis externis lōge clarissimo nomine, domesticis tumultibus illud aliquantum obscurauerit, belloq; ciuili inferior, amissis aliquot militum turmis, bis ipse captus ab aduersariis fuerit. Dimissus tamen facile, tum propter familiæ celebritatem, tum propter proprias ingenii dotes, quibus inter Dynastas Russiæ, & quietis & turbidis rebus, lōge semper claruit. Antiquitatis adeo studiosus fuit, vt quicquid modo temporis diuturnitate obscurum haberetur, & dignum visu, id ille totum ipse oculis lustrare, scriptis illustrare, & eloquii sui splendore perpolire voluit. Ac proinde veterem illum rerum Polonicarū scriptorem Cadlubkum Episcopum Cracię puluere erutum, notis & sententiis grauissimis exornauit. Commentarios Orechouii de rebus Sigismundi I. & Augusti F. posthumos luce donauit. Similiter vitam Petri Kmitæ Palatini Crac. atque Annales primarij apud nos Historiographi Io. Dlugoffi. Scripsit & *Artem Dobromiliam, seu iuuentutis Polonæ institutionem* idq; lingua Polonica, quam ab arce sua Dobromilia sic appellare voluit. Item tres *Declamationes oratorias*, cum adhuc literis Lutetiæ Parisiorum operam daret, tum syntagmata diuersa Roberto Turnero Ingolstadii informante, quæ postea vir, domi alias in formas transcripsit, sed morte præuentus in lucem dare haud potuit.

*Fatum
Herbortia
domus in
libris Dia-
logorum.*

VITELLII.

*Tam felix lituisq; literisq;
Herbortus fuit ex vtroque clarus
Felix merito vt teneret, illud
Augusta domus vt monile nomen.*

MICHAELIS GRODZICKI.

*Doctrina Pallas, muniuit robore Mauors,
Herborum fausto nomine caca Dea.
Sed tamen ò felix longe f. licior esses,
Si Dea rem potius nominis illa daret.*

IOANNES COCHANOVIVS.

XXIII.

Gente Coruinus, patre Petro, qui Terrestris (vt vocant) Iudicis officio in Palatinatu Sendomiriensi fugebatur: matre Anna de Biaczow Odrowazowna, spectata pudicitia, priscique moris femina, Siczynæ, in villa paterna natus est, anno reparatæ salutis 1532. Post patris obitum, quem puer amisit, in seuerissima matris disciplina, vna cum quinque fratribus educatus, cum prima litterarum rudimenta, insigni cum profectu in patria deposuisset, miro comparandæ, eruditionis flagrans desiderio, in Germaniam primo, deinde Lutetiam Parisiorum se contulit. Vbi cum Philosophiæ, Historiæ, linguarum cognitioni, studioque Poetico, ad quod à natura totus ferebatur, & id genus elegantioribus litteris, septennium fere impendisset, in Italiam transit. Quam cum totam lustrasset, Romæ atque Patavii, aliquot annis substitit, virotoꝝ doctorum, quorum illic magna tunc erat copia, præsertim vero Robertelli atque Manutii conuersatione illectus. Arque ibi prima illi cum Io. Samoscio, Andrea Patricio, Stanislao Fogeluedrio, Luca Gornicio, viris eruditis contracta amicitia, qui poetica illa eius vberitate mirifice capiebantur, & velut Christianum Apollinem in Martiali nostra Sarmatia, omine quodam natum, suspiciebant. Reuersum in patriam Philippus Padneuius, qui Episcopus Cracouien. Cancellarij quoque munus obibat, sola fama notum ad aulam Regiam accersiuit: & delectatus amœno, atque eleganti hominis ingenio, cum genus etiam Latinæ scriptionis, quo non publica modo, sed priuata etiam tunc tractabantur negotia, probauisset, Regi Augusto commendauit, & in album secretariorum referri curauit. Quo in officio, cum ad particulares Nobilitatis conuentus, tum ad externos Principes sæpius legationes obiuit. Multa deinde Padneui cura, vt ad Sacerdotale officium eum pertraheret, sed frustra. Vir enim, omnis prorsus ambitionis expers, & liberiori ingenio præditus, quod seueritati sacerdotali, cui forte impar erat, simulare vero eam nefas ducebat, cum moribus

*Olim maximus fuit
Lingua Lat.
tina in Polonia
usus. Sed nunc iam
non item.
antea enim
et rei familiaris
et conomire
gestra causas
sasq; non
nisi Latine
scribere solebant,
aliter à seruitis
excludantur.*

moribus aulicis parum belle conuenire animaduerneret, ideoq; potior sibi conscientia, quam rei familiaris augenda, parandaque dignitatis rationem habendam existimaret, quietam vitam, litterarumque otium facile purpuris atque infulis anteponebat. Non destitit tamen Petrus Miscouius, qui Padneuiuo successerat, sed validioribus iam machinis, idem vrgere propositum. Præpositura enim Posnanien. satis lauti redditus, quam ipsemet obtinebat, illi cessit, & alia quædam beneficia, à liberalitate Regia impetrauit. Quæ, vt patrono de se optime merito morem gereret, acceptauit ille quidem, vt tamen sacris initiaretur, adduci nunquam potuit. Cæterum postquam Miscouius ad tranquilliore vitam in Episcopatu agendam, ab aula se subduxit: licet Rex Stephanus, stipendio mille ducentorum florenorum in Regia retinere eum percuperet, tempus venisse ratus, quo non alieno arbitrio, sed suo iam genio obsecundaret, & sacerdotiorum molestiis, quæ inuito obtudebantur (iam enim Sieciehouienses quoque, curante Io. Samoscio, ad nominationem Regiam, in Abbatem eum postulauerant) animum exolueret, Czarnolassium rus paternum rediit: nihilque cunctatus, dimissis beneficiis Ecclesiasticis, uxorem ex nobili Podlodouiorum familia duxit. Quod vbi Samoscio compertum, nolens hominem, quem summa complectebatur beneuolentia, in tenebris vitæ priuatae delitescere, Castellani (vt vocant) Polaten. dignitatem, à Rege Stephano impetratam, diplomate Regio transmissio, illi obtulit. Quam tamen ille, vtrique pro egregia in se voluntate actis gratiis, ab omni ambitione longe remotus, acceptare recusauit: præfatus, sua se mediocritate contentum, sumptuosum illum, & decoctorem Castellanum, in villam ædesque paternas non admissurum, qui omnia, quæcunque Cochanius sibi parasset, absque vllò respectu, per factum atque ambitionem esset absumpturus. Et hæc quidem ille præferebat, vera tamen obfirmati animi causa fuit, perpetuum vitæ tranquillæ, literariique otii dulcedo. Quod vel hinc liquet, quod repudiata dignitate Senatotia, equestrem tamen, Sendomiriensem nimirum Tribunatum, non aspernatus est: nullam aliam ob rationem, nisi quod Tribuni, sub tempus expeditionis bellicæ, à cæteris militiæ oneribus immunes, arcium tantum asseruandarum domicilia gerunt. Hoc igitur pacto priuata vitæ, quam ardentissime semper concupiuerat, redditus, ad studium Poeticæ, quo naturalis impetus eum inuiraat, animum appulit. Et in patrio quidem sermone ita excelluit, vt hactenus neque parem, neque secundum habuerit, primusque rem nullis

*Officium
Tribunorum in
Polonia.*

antea calcata vestigiis aggressus ostenderit, venustatem atque leporem, quo ceteræ cultiores se iactant, nostræ quoque linguæ minime deesse, qua descripsit *Psalterium Dauidicum*, *Phænomena*, *Latrunculos*, *Apo-
phtegmata*, *Satyram*, *Threnos*, *Epigrammata*, *Cantilenas*, *Epithalamia*, *Iocos*,
Epithaphia, & id genus alia. Latinis vero poematibus pangendis, ad ve-
teres illos, qui terfioris notæ gloriam consequuti sunt, quam proxi-
me accesserit, reliquitque *M. T. Cic. Aratum*, *Orpheum Sarmaticum*, *li-
bros Elegiarum*, *Epithalamiorum*, *Lyricorum*, *Ericætorum* & *Carmen de ex-
pugnatione Politei*. Hoc in genere vitæ, sex filiabus, filioque posthumo,
ex vxore susceptis, cum omnibus tam publicis, quam rei familiaris
molestiis ablegatis suavissime vixisset, summorumque in Republ. vi-
torum amicitia floruisse: *Lublino*, *Iacobi Podlodouii*, contra ius gen-
tium à *Turcis* interfecti, causam apud Regem *Stephanum* amicorum
nomine acturus, non sine magno omnium dolore, apoplexia extin-
ctus est. Anno ætatis suæ 52. Tumulatus in municipio *Suolenensi*, in
paterno gentiliorumque suorum sepulchro.

Frater ve-
ro suus *Æ-
neida Vir-
giliij. Rotu-
las seu Can-
tica de vir-
tutibus
scripsit.*
Alter ve-
ro, *Petrus
Cochano-
uius Gotti-
fredam seu
expugna-
tionē He-
rosolyma.*

IACOBI VITELLII.

Postquam iniqui cecit ab inde Fatis
Ille Musarum pater atque custos
Ille iucundus bona amcenitatis

Dux Kochanovvski;

Tunc ferunt doctas lachrimasse Musas
Ipsum & aratum sua sinistra Phæbum
Flebili dextrâ prope triste bustum
Comminuisse.

Eruditorum Cochanoui honore, &

Gloriâ tanto vnicus antecellis

Fontibus Graiis Latijsq;, quanto

Amplius hausti.

STANISLAI STOSLAVII.

Magne Cochanoui vates, & maxime vatum

Quos tulit & quondam terra Polona feret.

Sarmatica potius celebrent tua gesta Camæna

Non nisi Diuarum sunt celebranda metro:

Quod si forte tui iam oblita est Musa laboris

Te tua post mortem lingua liberq;, canet.

MATTHÆVS PISCOREVIVS.

XXIV.

Quidni Piscoreuium cæteris illustribus annumerem, qui soluta pariter ac ligata Oratione pollens, patrii Iuris, diuersarumque gentium morum peritissimus fuit, atque eo nomine Principibus in Rep. viris, & in his, Io. Samoscio harum artium non ignaro, in primis gratus, etiam Regi Augusto fama notissimus, in cuius obitum *scripsit funebrem Panegyrim*, longe disertissimã. Et à turbulentis Bellonæ castris, ad blanda quietaque Musarum otia conuertens, pleraque Latina per otium vernacula reddidit, tum in *Nuptias quoque Io. Samoscij Panegyrim gratulatoriam* edidit. Addidit & *Oeconomicorum libellum*, egregium ingenii & stili sui monumentum; atque demum *Funebrem laudationem Serenissima Anna Iagellonia Polonia Sueciãq; Regina*. Familiares habuit Io. Lascium atque Io. Crasinium, quorum alter scripsit *ingressum Polonorum in Valachiam, & cladem Daniſcanam*; alter vero *Poloniam & belli Liuonici, atq; Ducis Moschouia contra Liuones Commentarios*.

IACOBI VITELLI.

Tanto illustrior est domus
Quanto stemmatibus suis
Quasitam artibus optimis

Gloriam adauxit.

Sic Piscoreuius, suo

Insignis genere, efficit

(Hac re illustrior vt foret)

Paginam vitramque.

IOANNES LEOPOLIENSIS.

XXV.

Dvos nobis eius nominis fortissimos in Hæreses Athletas, vrbs Leopoli edidit, Academia Cracouiensis educauit; ætate quamuis dispares, at virtute & doctrina pares, professionisq; & ingenii similitudine coniunctos, atque ideo sub vnum, quod aiunt, myconem includendos. Et prior quidem, tempore paulo antiquior ad Ædem B. M. Virginis in Circulo Cracou. Concionator fuit. Posterior, Cathedralis ibidem Ecclesiæ Ecclesiastes: iste *viuifica passionis Christi Historicam explanationem, cum doctissima applicatione ad Sacrificium vtriusq; testamenti*, edidit: ille,

Erat &
tertius Io.
Leopolien.
Professor in
Acad Cra.
postea Ar.
chiepresby-
ter Crac.
cui in idem
Biblorum
Polonica
lingua in-
terpreta-
tionem as-
scribunt.

ille, primus sacra Biblia vernaculo sermone reddidit: vterque vero in Acad. Crac. S. T. D. & Professor, vterq; S. Floriani Canonicus, & in insectandis atque exagitandis perpetuo Hæreticis acerrimus fuit; & quod maiore admiratione dignum est, vterque ea in animis hominum permouendis facultate, vt nemo temporibus illis, maiorem audientium coronam cogeret. Alterum Canonici Cracouientes, alterum Ciues his verbis celebrarunt.

Hoc tumulo moriens poni sua membra Ioannes
lulsit, patria cui terra Leonis erat.
Eloquioq; potens vigilans & pastor ouilis
Nam docuit ciues turæ sacra a Dei.
Moribus ac vitæ cursu su. iussimus omni,
Gratus erat populo principibusq; viris:
Hæreticam pestem dum fortibus opprimit armis
In medio cursu morte peremptus obit.
Viuat in arce poli diuorum limine sacro
Inter conuiuas Angelicosq; choros.

Et merito sane: postquam enim intellexit sibi de vita esse migrandum, sollicitus de salute hominum, quos iam doctrina instruere non potuit, exemplo suo moriens ad obedientiam Ecclesiæ adducere conatus est. Conuocato itaque populo die sacro per omnia templa voce Concionatorum in maius Collegium ad horam præstitutam, iubet se efferri in aream Collegii, & cygnea voce adhortatus populum ad Religionem Romanæ Ecclesiæ pure & sancte retinendam, inspectantibus omnibus, viaticum sibi specie sub vna dari postulauit, vt auditores suos de veritate corporis Christi, & de vsu sacramenti sub vna specie, & vocis confessione, & facto suo confirmaret.

IACOBI VITELLII.

Tam secunda Leopoldis ingeniisq; virisq;
Martigenis quantum Sparta serax fuerat.
Quin plus, cum Scythicos ferit Hæreticosq; furores,
Pacisq; armorumq; artibus ipsa potens.

XXIV.

MARTINVS DE ILKVS.

Quinque à Cracouia milliaribus, in illustri fodinis argenteis oppido, Ilkus dicto, natus, cognomentum ab eo sumpsit, Matthiaque Coruino

Coruino Hungariæ Rege, litteras præmiis & honoribus excitante, *Rex Mathematicas Hung. litteratos alebat plurimos.* magnis propolitis præmiis ex Acad. Crac. euocatus, Regius in Aula Mathematicus salutatus fuit, & tandem virtutis ergo pietatisue, Parochi in vrbe Regia Buda titulo auctus, inter primos, Mathematicum disciplinas in Europa iacentes, politioris doctrinæ luce illustravit: *primusq; Almanach atq; Ephemerides fecit.* Tunc *Tractatum de Correctione Calendarij, a. que Tabulas resolutas ad Meridianum Crac.* Quo cum magnum sibi nomen atque Academiæ apud inclytum Regem peperisset, facile obtinuit, vt instrumenta sua Rex Mathematica, perpetuum ad posteros monumentum, Academiæ Crac. donaret, quæ hucusque in Bibliotheca diligentissime afferuantur. Ex eius disciplina prodiit Adamus Suiński celebris Mathematicus, qui itidem *scripsit Theoriam Calendarij,* & alia.

IACOBI VITELLII.

*Syracusarum victor ille Marcellus
Ardore belli medio in arte præstantem
Miratus Archimedes, at ex furore hostis
Seruare nescijt. Sed ampliore æuum
Per omne ferretur celebritate, ille
Coruinus, imperij sui potens scutum,
Pulcherrimum Matheos decus, magna
Laus sæculo hoc, spes raraq; eruditorum.*

CLEMENS IOANNICIVS.

Janicij
XXVII.

OB insignem eruditionem, blandamque ingenii comitatem, excellentibus in Europa doctrina viris, summaque dignitate in Polonia præditis, in primis carus, in his autem Andreæ Cricio Gnesnen. Ecclesiæ Metropolitæ, ac Regni primati. Ioanniq; Dantisco, Varmiensi, atque Tidemanno Giso, Culmensi, Antistitibus, summis æui sui Poetis: Sed præcipue Palatino Cracouiensi Petro Kmithæ, cuius fauore & studia sua fouebantur, & poetica sibi laurea à Maximil. I. Imp. honorificentissimo cum Elogio obuenerit: & cui demum ille *Vitas Regum Poloniae carmine, Elegiaco scripsit.* Item Tristium libros, Arithmeticam, Ele-
gias, Epigrammata variaque Poemata inscripsit, symbolum gratitudinis, continuisque laboribus (nam & iussu Cricii Archiepiscopi Vitas Archiepiscoporum Gnesnensium scripserat) culmen solidæ eruditionis at-

Scripsit & Christophorus Conckivitas Archiepiscoporum Gnesnen. & Episcoporum Crac.

git, atque in Græcis ac Latinis ad summam laudem peruenit, ut doctrina ætatem transferit.

VITELLII.

*Illius insignem bello narravit Achillem.
Reges Sarmaticos, scripta Ioannicij.*

ZORAVII.

*Versibus expressit Regum Ianicius acta
Solutus Rex fieri dignus ob ingenium.*

XXVIII. ANTONIVS ANAPACHANIE.

*Anapachania sancti-
zas mira-
culo com-
probata.*

Sigismundi Augusti Regis Poloniae Ecclesiastes, & in Acad. Crac. celeberrimus Professor, Canonicusque S. Floriani, tanta innocentia sanctitatisque opinione, Theologica laurea donatus, perstitit, ut eius videndi audiendique gratia, è remotioribus etiam locis, dum concionaturus esset, concursus fierent. Quique idem ad beatam vitam translatus ab aliquot annis, Rocho Polnaniensi, viro itidem innocentissimo, nunciatus felicis transitus ad vitam, luce candidus totus apparuit, illumque nullo morbi languore vexatum ex templo secum euocauit, ut sacro codice, quem tum forte fortuna legebat, in mensa posito, spiritum Deo commendaret, flexis in medio hypocaufto genibus, puero tantum qui ab obsequiis & seruitio fuerat, hæc vidente, stupente, & mox præ timore fugiente. Antonius igitur dum in viuus adhuc esset, inter primos, qui gladium spiritus, in voluptuariam Lutheri apostatae sectam editis libris strinxerunt, scripsit locos communes Fidei Catholicae, (discipulus vero suus Nicolaus Vilkouicius Pauli Primi Eremitæ in claro monte Czesstochouienfi Professor, Postillam per Dominicas & Festa) quibus nihil ad homines à cæcitate & erroribus erroneis illius Vittembergici abducendos, atque ad Romanæ Ecclesiæ Orthodoxam Doctrinam amplectendam inueniri potest ardentius, prudentius, efficacius. Moritur vir sanctus Crac. in statione Academica. Anno ætatis quarto & sexagesimo Idibus Feb. CIO. IO LXII.

1562

IACOBI VITELLII.

*Sanctis Deorum cum receptus sedibus
Antonius foret, quasi
Clarissimo vidit teatro, qua fide
Duntaxat apprehendens, suis*

Narra-

*Narrabat audientibus, Quam ingentia
Paria laboris munerera.*

ALBERTVS NOVICAMPIANVS.

XXIX.

NON Philosophiæ modo, sed & Theologiæ lucubrationes Alberti Erat & al-
ter Alber-
tus Novi-
campianus
Med. Do-
ctor, qui de
fabricatio-
ne hominis
scripsit, De
Ac. èibus,
De forma-
tione fetus
dissertatio-
nem. Deq;
laudibus
Physices Q-
ratiorem.
Novicampiani nomen illustrent, vt Io. Sigismundi, Ioannis Hun-
gariæ Regis F. (à Sigif. Augusto inelytro Poloniæ Rege, auunculo suo in
Pannoniam missum) exemplo non monitis tantû præceptorem agno-
scere possis, qui sacra laurea in Acad. Crac. insignitus, tum Concionan-
do ad populum, tum pangendo carmina domi, scribendoq; Orationes
ad Proceres & populû Hungariæ clarus extitit: quarum vna teritur
passim doctorum virorum manibus. *De corruptis huius seculi moribus,*
variisq; ac turbulentis in Religione Christiana doctrinis: quidue in his pio homini
agendum sit, prudentissime conscripta. Altera deinde, de duabus personis,
quibus regitur mundus, spirituali videlicet ac Regia, tum quæ illarum officia sint:
Et de alijs non paucis, de quibus hoc seculo plurimi inter se contendunt, digladian-
turq; non sine magno Christianæ Reip. malo. Præterea scripsit Scopum Biblicum
in quo summam doctrinæ christianæ præscripsit. Item *Apologiam pro Ca-*
thol. ca. fide, & doctrina de veritate corporis Christi Iesu in Eucharistia, de ceterisq;
sacramentis: Lurgia item seu Missa sacrificio, ac alijs fere omnibus, quæ hoc seculo
controuertuntur, scripsissetq; multo plura, ni præmatura morte abreptus
fuisset, quæ eum Anno à redempto mundo 1558. sustulit nobis. Cui Ni-
colaus Bodzentinius inter alia huiusmodi carmen subscripsit.

*Alcid. s quondam summos accepit honores
Dum leuat à seuis sacula prisca feris.
Albertus referat mentis nunc præmia grata
Quod patrum sorti dogmata fulcit ope:*

Benedictus vero Herbestus, eiusmodi versiculos lusit.

*Qui legitis miridos puro de gramine flores
Carpite de campo lilia sacra nouo.*

Humatus in Æde SS. Trinit. Crac. ad eam columnam, qua ful-
citur vestibulum sepulchri S. Hyacinthi, cum tali
ep' graphæ.

ALBERTO NOVICAMPIANO DOCTRI-
NA ET INTEGRITATE CONSPICVO.

PROFESSORI PVBLIC. AC PRÆCEPTO-
RI ILLVSTRIS. IOANNIS SIGISMVN-
DI REGIS VNGARIÆ DESIGNATI FAMI-
LIARES MOESTI POSVERVNT.

Mortuus anno MDLVIII. ætatis vero suæ L.

VITELLI.

*Qualiter cum veris honore primo
Prata collucet & amœnum adhalant
Flosculis, tali Nouicampianus.*

Fragrat odore

*Multa librorum monumenta, ab ipso
Gnauiter, magno ingenio, scripta
Quis foret qualisue palam fatentur
Perpetuo auro.*

XXX.

MATTHIAS STRICOVIVS.

Latinis & Græcis non infeliciter imbutus, haud vulgarem nominis
famam in Philosophicis scholis Cracouiæ promeruit, Lipsiæ deinde, atque ita Germaniam peragratus, omnibus in artibus celeriter profecit, ut æquales suos omnes doctrinæ gloria longe præcelleret. Quo nomine plerisque Italiæ ac Germaniæ clarissimis doctrina viris innotuit, præcipue Gulielmo Budæo, Paulo Manutio, Francisco Robortello, Iacobo Carpentario, plurimisque aliis in Gallia. Cumque ita famæ celebritate absentibus iam esset notus, mox à Samogitiæ Episcopo vocatus Canonica dignitate & Archidiaconi munere ornatus fuit, atque Regi Augusto in Lithuania tum commoranti, ob conscriptas stilo eleganti res Polonicas Lithuanicasque (in quo præcipue laborauit) in primis gratus, ab eoque sanctioribus illis reconditarum rerum notis, quibus fere Regnorum arcana committi solent, præfectus, in eodem studio ætatem consumpsit. Historicus fuit insignis & Poeta Polonicus, ut qui carmine vernaculo scripserit, Bucolica. Trenos in obitum Augusti. Carmen de Coronatione Regis Henrici. Nuncium virtutis. Chronicon Polonicum. Carmen contra Anabaptistas, vitas Regum Polonorum, Sarmatiam Europeam: Bellum Ciuile Turcicum cui interfuit ipse, atque ad extremum de libertate Polonorum.

IACOBI

IACOBI VITELLII.

*Stricouius tantam sibi
Virtute peperit gloriam
Quantum coronari decet
Pollentis ingenij decus.*

MICHAEL VRATISLAVIENSIS.

XXXI.

Perspiciatissimi & diuini propemodum ingenii vir; qui Doctor renunciatus, auditoribus suis artes fere omnes humaniores methodo facillima, Hymnosq; ac Profas in Ecclesia Romana decantari solitas, doctissimis commentariis illustrauit: præcipue Logices institutionem, disertissime, ac Naturalis scientiæ dubia facillime aliquot voluminibus comprehensa, reliquit, tum libros sententiarum Petri Lombardi, quos magno auditorum concursu, multos annos explanauit, Epithomate aureo ex magnis Doctoribus contracto illustrauit. Mortuus locum sepulturæ in Aedibus D. Floriani sacratissimis, ad leuum latus maioris altaris sortitus est; cum tali à posteritate grata epigraphæ.

*Professor
Theologia
in Acad.
Crac.*

Splendida quem tulerat vrbs Vratislauia paruum

Oculit hunc tandem Regia Croca senem

Ingenio multum præcelluit ille. Decani

Æde hac in sacra sanctus & officio.

Humanus dignas animus quot concipit artes;

Hic tot callebat Numine propicio.

Illius ex studiis florens Academia gaudet,

Multos quod fructus commoda nuncq; capit.

Artes condebat nunquam sed vertit in vsus,

Sors fieret domino maior vt ipsa suo.

Scriptit de variis & Commentaria rebus,

Nunc manibus versat qua studiosa cohors.

Illius vtq; scias nomen charissime Lector,

En Deus hoc dederat, quod Michaelis erat.

Obiit Anno Domini MDXXXIII. die VIII. Nouemb.

IOANNES STOBNICENSIS.

XXXII.

Vir in religione sincerus, in moribus probus, & in doctrinis solide versatus; adolescens prima laurea Philosophica Anno 1494. in Academia

Quarto
post anno
Magisterij
dignitate
ornatus.
Multos ex
Academia
traxerat
exemplo
suo in Reli-
gionē Fran-
cisianam:
non aliter
ac illo an-
tes Capi-
stranus,
qui Bernar-
diniū sun-
dant Cra-
coua domū
trecentos
ex Acade-
mia una
atq; altera
cōcione, ad
suscipiendū
sacrum il-
lum habi-
tum per-
traxerat.
Nota fuisse
& aliorum
Stobnicen-
sem in Aca-
demia
Med. Do-
ctorem, qui
in Morale
Philosophi-
am Com-
mentarios
reliquit.
XXXIII.

cademia Crac. redimitus, inq; publicam Professionem vocatus, ingen-
ti discipulorum copia floruit; quibus in exhibenda doctrina beneuo-
lus, & in præstandis beneficiis facilis fuit: honestatis, tranquillitatis,
concordiæque, nec non disciplinæ publicæ & domesticæ, amator ob-
seruantissimus. Magnum sui desiderium omnibus reliquit, imò &
exemplum, cum rebus sæcularibus valere iussis, minimum se in ordi-
ne Minorum de Obser. videre voluit. & sacrum habitum ipsorum in-
dutus, multa innocentiz sanctitatisque opinione, multos eum annos
gessit, sodalibusque suis morum commendatione mirifice præluxit,
quos etiam sacris litteris annos multos imbuit, & Michaelis Parisien-
sis olim præceptoris sui & Professoris in Acad. Crac. publici, scripta,
in via Scotistica conscripta, typis publicis euulgauit: & quicquid ipse
scripsit, cum eadem subtili schola conclusit, (scripsit autem subtilissimas
in vniuersam Philosophiam questiones) Similiter discipulus suus Thomas
Posoanienſis, qui Physica itidem ad intentionem Scoti scripsit, & Paruulum
Philosophie Naturalis.

IACOBI VITELLII.

Mundi somnia vana mentientis,
Vmbra in & insatiationem iniquam,
Bl. nda toxica, dulcia & venena,
C m agnosceret ille Stobnicensis.
V tam se tulit ad quietiorem.
Mundum deserit vt Deo fruatur.

SIMON MARICIUS.

PLurimos sane cuiusvis facultatis eruditos homines Polonia pa-
trum nostrum temporibus protulit: Inter Theologos quidem Si-
mon Maricius multis nominibus eminet. Is patria Pilsnensis, institu-
to Academicus, Doctoris Theologi titulum in vrbe Roma adeptus,
acutissimorum illorum in Scholastica Theologia virorum, Nicolai
Sadkonis, Benedicti Cosminij, Michaelis Vislicienſis, atque Obrem-
seij in Acad. Crac. Professorum familiaris & socius fuit. Vir sane erudi-
tus, Græcarumque litterarum apprime gnarus, cuius summam vitæ in-
tegritatem & prudentiam longo rerum vsu partâ, peculiaris quædam
morum grauitas magis commendabat, quæ in gestu, incessu, vultu, to-
ta denique corporis constitutione intermiscantibus veluti radiis relu-
cebat.

cebat. Quo factum vt Petro Kmithæ Comiti de Visnic Palatino Cra-
admodum gratus, fuerit & in Italiam illius sumptibus missus, Iustraue-
ri q; præcipuas exterorum Academijs, Doctor Romæ creatus: vbi o-
stenso in publicis disputationibus haud barbaro ingenio. *Orationem*
Demosthenis de Pace, Latio donatam, redux suo Macenati obtulit, inq; publicam
Professionem vocatus, Oratoriam præcipue artem in Academia exer-
cuit, & M. Tullii opera, non solum diligenter, sed etiam fideliter præ-
legit, *scriptis commentarijs eruditissimis in Orationem pro P. Quintio.* Vnde nõ
mirum, quod discipulos multos bonos & doctos reliquerit, Vuicicios
illos, Soliconios Laternas, Slouacios, aliosq; innumeros scriptores, &
Concionatores disertissimos, ex quibus facile agnoscas, bonum illum
& doctum fuisse Magistrum, qui insuper & *librum de Scholis seu Academijs*
ediderit, æmulatus collegam suum Sebast anum Foxium, qui sub idem
ferè tempus scripsit libellum De Natura Philosophiæ & ratione studij Phi-
losophici,

IACOBI VITELLII.

Ceu manibus esset Gratiarum Maricinus
Effectus, vnus omnium prope artium
Succum, medullam, abunde & optime
Capacem in indole vnus attigit.

ALBERTVS DE BRVDZEVO.

Sancti Floriani ad Cracouiam Canonicus, & in Academia Professor
Sceleberrimus, artibus quas humaniores appellamus, in oppido O-
pocinensi leuiter tinctus, mox reliquum à publicis præceptoribus Cra-
couiæ hausit, & in Phisicis Vratislauensem, in Mathematicis Io. Glo-
gonienssem, præceptores habuit, & huc vsque processit, vt S. Theolo-
giæ Baccalautus creatus, Secretarii & Mathematici Magni Ducis Lith-
uanix Alexandri Jagellonidis, titulo ornatus esset. Vbi aulicis quam-
uis negocijs distentus, conscripsit nihilominus *Tabulas pro supputandis*
motibus corporum caelestium, atque Rudimenta Mathematices, cum adhuc
illa casta esset, quæ titulum habent, *Introductorium Astronomorum Craco-*
uiensium. Ex eius disciplina prodierant Ioannes ille Saracenus Canoni-
cus Crac. qui egregium *De Schismate Ruthenorum* libellum conscripserat.
Stephanus Micanus Leopoliens. qui *Dialecticam & Rhetoricam* relique-
rat, tum Paulus Piascius qui *Praxim Episcopalem* ediderat.

Multos sa-
ne Comes
ille viros
litteratos
albat quæ-
admodum
& Tarno-
uius Comes
amulus sua-
rum virtu-
rum.

Bartholo-
maus q. 10q;
Præmissio-
is, cuius
nam Con-
ciones ex-
tant ex eius
disciplina
prodierat.
scripsit &
Gelasius
quidam
Leopoliensis
de Ordini-
bus Acad.
Crac.

XXXIV.

Meminit
illius Io.
Tribemi-
us Abbas
in Catalo-
go scripto-
rum E. clef-
is postea
fratri Al-
berto in Re-
gnum Polo-
nia succes-
serat.

VITELLII.

*Tunc artes feliciter efflorescere oportet
Principum ubi auxilium stantq; vigentq; bonis
Brudzeui quando Musarum culmina magna
Prendisti, hoc Regum mens tibi amica tulit.*

XXXV.

BERNARDVS VAPOVIVS.

Quam clara & illustri fuerit stirpe oriundus, nemo est qui dubitet, cum ex eius sanguine etiamnum videamus, viros in Senatu conspicuos. Quam vero in litteris exercitatus, testimonium inter alia præbent, titulus Iuriconsulti in Academia Crac. publice obtentus, tum scripta illa egregia, ingenii que laus Antoniis etiam populis probata, maxime vero *Annales Polonici à se luculentissime contexti*, quos, Chronicon Ioannis Tarnouii Castellani Cracouientis, & exercituum Ducis Generalis, continuare aggressus, postquam confecisset, breui & ipse morbo confectus, è diuersorio huius sæculi, ad cœlestem illam patriam translatus, locum corpori sortitus est in Basilica Crac. cum eiusmodi Epitaphio.

BERNARDO VAPOWSKI I.V.D. CAN-
TORI CRACOVIENSI, CVBICVLARIO
APOSTOLICO, ET REGIOSECRETARIO,
VIRO ERVDITO, CARMINE ET PROSA
EXCELLENTI, PATRVVS POSVIT. SCRIP-
PSIT HISTORIAM POLONORVM, EX
QVA QVANTVM INGENIO VALVERIT,
POSTERIS IVDICANDVM RELIQUIT.

Obiit XXI. Nouemb. Anno 1535.

VITELLII.

*Gentis Sarmatica clarissima fama Vapouii
Verius & dicam buccina magna Lechis
Quam florent viuis expressa coloribus, à te
Laus Patrie, atque tua nobilitatis honos.*

XXXVI.

ANDREAS GOSTINIUS.

Cum omnes diuinam natura, imo si fieri possit, immortalē vitam cupiamus, tum vero ingeniorum, gloriæ, famæ, constanter fa-
ctorum,

etorum, consiliorum pro patria susceptorum immortalem profecto memoriam, haud a spernari debemus: quam & Andreas Gostinius Praetoris Cracouienſis F. prā aliis admiratus, non gentilicis modo scriptoribus exaequari studuit (Rogusius nimirum illis, Herbortis, Varſeuicis, Scargis, aliisque innumeris, quorum ſinguli non in vno tantum aliquo valuerunt, ſed ad rerum magnarum, tam diuinarum, quam humanarum cognitionem, attulerunt eam facultatem orationis, vt res ipſae per ſe grauiffimae, cultu & nitore verborum ab ipſis illustratae, id praestiterint, vt deinceps non barbara, ſed elegantiffima, nec inhumana, & ferra, ſed litteris & moribus culta natio audiamus) verum extraneis etiam quibusuis, eandem aſſequenda immortalis gloriam, quam & caeteri, ingreſſus, cum multas alias prouincias, viſendi & diſcendi cupiditate peragraſſer, tum Italiam quoque feraciſſimam morum & ingeniorum adiit; ibique primum magno atque diſerto illi Manutio innotuit, familiarisq; extitit; tum orbi politiori vniuerſo, editus poſt *Fragmentorum librum, doctiſſimis ac diſertiſſimis de litterarum praestantia Orationibus ſuis*, aliisque ſyntagmatibus lingua vernacula conſcriptis, vtilibus ſane & laudatis in re Politica, & in quibus maiorem delectum reperiſſis, quam imperum ſcriptionis. Erat & alius Gostinius, Iacobus de nomine, Doctor Theologus in Acad. Crac. & Procancellarius, qui itidem ingenio & eloquio clarus, reliquit egregia *Commentaria in authorem de Cauſis*.

VITELLII.

*Excitent nullo reticenda in auro
Sumptibus magnis alij trophaea.
Sera quod miretur in vno habebit
Gostinio etas.*

IOANNES HONTERVS.

Poera, Rhetor, Philoſophus & Mathematicus egregius. Coronae in Borussia natus, & in Academia Crac. educatus, acceptam a maioribus ſuis famam, praeclearis ingenii ſui monumentis ſic auxit, vt ſaeculi ſui Varro nominari merito potuerit; praeter enim *Cosmographia Enchiridion*, magno labore a ſe congeſtum; etiam Grammaticis veteribus laudis non nihil adimere conatus eſt, editis duobus obſeruationum *Grammaticarum libris*; quos in Contubernio Hungarico Praefectus, in gratiam ſuorum diſcipulorum dictauerat. Adidit & *de Variarum rerum*

XXXVII.

Vſus praecipue Io. Arundinensis

qui Canonicus & Concionator Leopoldi de Sacratissimo Eucharistia sacramento libellum scripſit.

H Nomen

Ex eius di-
sciplina
fuit Iaco-
bus Slupe-
cius, cuius
nunc Poe-
mata & E-
pistola ex-
tant.

Nomenclaturis libellum; de quo Basæus Scæbresinensis in libr. Crimi-
num.

Honterus docta cum breuitate iuuat
Flectere verba docet, verbis quoq; iungere verba,
Syllabicis modulis dulce sonare melos.
Sive voles Latias exacte nosse Figuras,
Instruet istius pagina curta viri.
Est hæc acutus, habet certi quia nil sine causa.
Ad rem qua faciunt parturit ille tuam.
Et quia non animus numerosa mole grauanus.
Præcipiens breuis est, dicta tenenda notat.
Hic breuibus, magnis quod non complectitur alter,
Paruo cum magno sufficit iste viro, &c.

VITELLII.

Quantum barbaries herba velut nocens
Arvis in Latij protulerat caput.
Tantum promeriti de studijs bonis
Quicumque Hesperijs liminibus procul
Infamem eluuiem dira tonitrua
Doctis Grammaticæ legibus auferunt;
Qualem se Honterius præstitit, vt simul
Musis ingenuam munditiem attulit.

XXXVIII.

STANISLAVS ILOVIUS.

Ordine equestri natus, & in exteris nationibus à puero educa-
tus, præter insignem rerum physicarum cognitionem, litteris
cum Græcis tum Latinis egregie instructus. Quo etiam nomine,
cum plerisque earundem cultoribus, magna illi amicitia necessitudo
fuit, tum ob linguarum exoticarum multiplicem peritiam, atque ca-
nam ex vsu rerum & peregrinatione prudentiam, apud maximos
quosuis Dynastas, maxima notitia, Præceptore vsus est Cælio Secun-
do Curione, cui Dionysii Halicarnassæi, ad Cn. Pompeij epistolam, respon-
sum, latinitate donatum, grati animi significationem dicauerat, Elogia vero, &
Historicorum comparationem eiusdem Dionysii Tencinio Comiti: ac Deme-
trij Phalarei de elocutione librum, Duci Radiuillo, inscripserat. Proprio au-
tem Mar-

tem Marte seu Minerua, confecerat libellum de *Historica facultate*: atque item de *Perfecto Historico*, alium.

IO. IASEROVICII.

*Dogmata cuncta tenet, qui iunxit Græca Lat'nis
Græo fonte fluit quodlibet artis opus.
Præclare Iouinus coniunxit Græca Latinis
Quis neget hunc quæuis dogmata nosse sophum.*

XXXIX.

Anno 1430.
Multos quoque in Mo-
jchovia sa-
era scriptu-
ra libros in
Sclauonicâ
ab illo lin-
guam trans-
latos vidi-
mus, impres-
sos vero
Cracouia
sumptibus
Io. Haller
Ciuis Crac.
qui omnes
suae facul-
tates in hoc
ipsum con-
tulerat, et
littera me-
liores deu-
sis excussit
linguis et
characteri-
bus sparge-
rentur in
vsum se-
pentrion-
nalsium.
Similiter
illustraui-
mus libros
Doctore
Francisco
Scorina Po-
locense in-
terprete,
Praga ex-
cufos.

IOANNES GLOGOVIENSIS.

INSyllesia, quæ olim Regno Poloniæ adiuncta prouincia fuerat, op-
pido Glogouensi natus, Magisterii titulum in Academia Crac. &
professionis munus assecutus, varia eruditione & iudicii acumine in-
ter sui æui doctos viros inclaruit, vt si vel solam *Grammaticam* illius. de-
scurfu quo nemo ante eum vsus, *libris duobus conscriptam* videas, mireris indu-
striam, probes laborem. Quid *Computum Chyrometralem*, *libros de Phy-*
siognomia, *de Iudiciis Agrorum*, *de arte Rhetorica*, *Poetica*, *Arithmetica*? quid
Notas in Computum Ecclesiasticum & Sphæram Io. de sacro Busco? & quicquid
vel ad triuium, vel ad quadruium spectat? quæ omnia ille ita calamo
suo illustrauit, vt omnium pene eruditorum oculos, solus illa tempe-
state in se conuerterit. Vtque iuuentus studiosa certum locum ad im-
bibendum & perdiscendum bonas artes haberet, scholam priuatam,
in certas classes distinctam, sumptu ingenti, perpetuum pubescenti-
bus Musis domicilium à fundamentis extruxit. Adultioribus autem,
quo molestiam lectionis diuersorum authorum auferret, præcipue
pauperioribus, qui copiam librorum habere non possunt, pro parte
subueniret, tum vt & ingenio, quo multum præcallebat, matris suæ
Academix nomen extens quoque commendaret, scripsit doctissima
resolutione quæstiones, super omnes sigillatim Philosophiæ Aristo-
telicæ partes, puta *veterem artem*, *Peri hermenias*, *Priora*, *Posteriora*, *Topi-*
ca, *Elenchos*. Similiter super *libros Physicarum Auscultationum*, *libros de Cælo*,
de Anima, *de Generatione*, *Paruorum naturalium*, tum *Ethicam*, *Politicam*,
Meta physicam, *Oeconomicam*, & quicquid vno verbo ad Philosophiam
exacte cognoscendam spectare videbatur, id rotum notis illustrauit.
Ad meliorem vitam transit vir pius Anno 1507. magno sui, bonis do-
ctisque omnibus, quos amabat & fouebat, relicto desiderio.

NICOLAI ZORAVII.

*Felices quis vos Arabes non dixerit auro,
Thure vocet claros non quis odorifero.
Sed tamen haud satis commentatori superbi,
Alter Aurroes, nam Glogouita fuit.*

2 *Paradyza* XL.

*Verus mundi
contemp-
tius.*

IACOBVS POLONVS.

Ordinis Cisterciensis in Monasterio Paradisiensi professus, ita ab omni ambitione remorsus, vt Philosophicam etiam lauream in Acad. Crac. meritissimo sibi oblatam constanter repudiauerit, & paulo post Abbatis in suo monasterio dignitatem, quam suscepit F. Petrus de Paradiso condiscipulus suus Magisterii titulo Anno 1496. ornatus, collapsamque apud suos veterem disciplinam (quam Iacobus titulis litterariis, vt plurimum destrui aiebat) diligentissime instaurauit, vsus familiaritate illius, quem & in pietatis negotiis identidem consuluit; vt qui conscripserit egregium opus *Speculum Religiosorum*, intitulatum; cum quibusdam aliis opusculis, eidem libro annexit. Erat enim vir magni ingenii, opinionisq; celeberrimæ apud homines, & vt illis temporibus, eximia doctrina, diuina memoria, atque summa cum sacræ, tum profanæ Historiæ, cognitione præditus.

IASCROVICII.

*Abdita nosse cupis veterum vestigia Patrum.
Fœlices celsum queis petiere Polum.
Iste viam facilem virtutis ad æthera monstrat,
Contemptis mundi carnis & illecebris
Omnibus admiranda sacra monumenta reliquit
Doctrina, vt videant dogmata vera Patrum.
Patribus antiquis magni tribuuntur honores,
En par hisce fuit, par decus inde refers.*

XLI.

*Erat & al-
ter Nico-
laus Polo-
nus dictus.
Episcopi Po-
snaniensis
Sacellanus,
qui isidem*

NICOLAUS DE BLONIE.

Oppido Masouix, quinque à Varsovia milliaribus distante, honeste natus; præter multiplicem eruditionem, consiliū, prudentiam, cætera que ingenii bona, ea fuit in homine iam inde à primis annis pietas, & innocentissimorum sanctitas morum, isq; perpetuus tenor vitæ ab omni-

ab omnibus voluptatum illecebris difunctus, vt priscorum Ecclesiæ ^{sermones} patrum, eximium in eo specimen eluceret, omnesque qui piorum in- ^{per annum} stituto viuere cuperent, sese in illius mores, velut perfectissimi exem- ^{consecit.} pli conformarent: vt felix in primis Acad. Crac. fuerit, quæ omnibus fere temporibus talia Ecclesiæ lumina tulerit. Anno enim eodem quo & B. Io. Cantius prima laurea insignitus, merito post & Magisterii gra- ^{1415. sub} dum, sub Stanislao de Petricouia obtinuit. Parisiosq; dein, Louanium, ^{Decano} ^{Artistica} ^{facultatis} ^{Iacobo de} ^{Lassal.} atque Bononiam adiit, cum ingenuis Comitibus illis concandidatis suis, Petro & Andrea de Bnin Opalinscijs, quorum alter postea Vla- dislauiensem, alter vero Plocensem infulam gessit. Nicolaus autem honesto sacerdotio ab utroque auctus, insignis verbi diuini Ecclesia- stes fuit, & in Cathedrali Plocensi primum, postea in Posnaniensi Ec- clesia prædicatoris officio functus, Louicij ad extremum quieuit, reli- quitque nobis in genij & eloquij sui monumentum, *Conceptus Theologi- cos, seu sermones per anni circulum*, graui & erudito stilo conscriptos. Simi- liter de sanctis, veteri & nouo prelo toties iam recufos. Tum & *Confes- sionale S. Thomæ Aquinatis*. Erat enim vir, vt & ex meditationibus illius apparet, iudicio maturus, pietate religiosus, conscientia securus, men- te benignus, moribus castus, visu & aspectu iustus.

PASCROVICII.

*Vitis vt optatos profert fecunda racemos.
Et radice botros tradit odoriferos.
Sic Lagellonis bene culta Academia Regis
Pubescens factu Regna Polon. beat.
Sacris diuorum gemmis hac vitis abundat,
Hoc Diui Cantij ramus in orbe viret.
Hic flos fragrantem virtutum fundit odorem
Et miris recreat lumina mæsta modis.
Pullulat ac alma Nicolaus propagine palmes.
Diuini iste comes fidus amoris erat.
Maturas vvas celsos fert vinea cælo,
Ex his supremo mensa parati Deo est.*

MATTHIAS DE MIECHOW.

XLII.

Medicinæ Doctor & Canonicus Cracouiensis, nobili in oppido Religiosorum militum sepulchri Domini, Miechow, honestis parentibus natus, puer liberaliter institutus, & Cracouiæ publico in

Gradum in
artibus pri-
mum anno
1476. pro-
meruit, ter-
tio autem
post Magi-
sterij digni-
tatem.

Gymnasio Peripaterica Philosophia imbutus, Physicis potissimum delectabatur: & naturæ genio obsecutus, ad medicinæ sese artem sic applicuit, ut in omnibus pæne Italiæ atque Germaniæ Academicis publice in disputationibus ingenii acumen exhiberet, domumque reuerfus patrem sibi ea in professione vix vllum in tota Polonia, superiore certe neminem reppererit. Igitur ob nominis celebritatem, artisque præstantiam à Sigismundo I. Rege Poloniæ tum clarissimo, Medicus adscitus, valetudinis eius summa fide diligentiaque curam gessit, deque conservanda sanitate libellum egregium vulgavit. Ac tandem aulicæ vitæ pertractus, sacris sese deuouit, atque Canonica dignitate ab eodem Rege auctus, scripsit *Annales Polonicos, & de vtraque Sarmatia Historiam*. Cumque & Astrologus insignis esset, & Regia liberalitate rem satis lautam possideret, censum pro Astrologo atque Medico, in Academia fouendis, pignus gratitudinis pro egregia institutione, perpetuum fundauit, erexitque scholas pro erudienda iuuentute priuatas, cum ad Ædes S. Annæ, S. Floriani, S. Stephani, SS. Omnium in vrbe; tum etiam in patria sua, municipio Miechouienti. Idem Hospitales domus aliquot & Xenodochia refecit. Bibliothecam in Rupella apud FF. Pauli primi Eremitæ, sumptu ingenti exortauit: & domui Professorum Maiori in Academia, quos inter ipse olim mansit, pro libraria atque horologio restaurando, plurima tabulis testamenti legauit. Obiit anno 1523.

I A S C R O V I C I I.

*Quævis Apollinea versatos arte Polonos,
Innumeros tales terra Polona dabit.
Miechouius summos inter supereminet omnes,
Alter is Hypocrates, alter Apollo fuit.*

XLIII.

VALENTINVS KVCBORSCIVS.

OB amabile ingenium, variam eruditionem, suaves morès, Rescio, Liliæ, Cromero atque Tretero, Magni illius Cardinalis Hosii alumnus, per quam familiaris, in Deum pietate, in amicos candore, & in rem Ecclesiasticam, atque litterariam fide & amore excellentissimus. Inter cætera, quæ in hostes Ecclesiæ & Fidei osiores penna feliciter scripsit, reliquit etiam sermones patria lingua conscriptos, iis sane perutiles, qui de su-

de superiore loco, cum spiritu fructuque de verbo Dei differere, ad populumque verba facere in tanta Homiliarum copia student. Idem *Catechismum Concil. Trid. in eandem linguam vsui publico conuertit*, quo vel sic in moribus optimis, & fidei articulis absens instrueret, quos viuis prædicando informare solebat. Defunctus sepulturæ locum ad Capellam Dobrociescianam in Cathedrali Cracouiensi Ecclesia obtinuit, cum tali Elogio.

R. D. VALENTINO KVCBORSKI ARCHIDIA. POMERANIÆ CRAC. VARMIEN. CANONICO REGIO SECRETARIO, CARDINALIS HOSII ALVMNO, VIRO PIETATE SINGVLARI INGENIO, SCIENTIA DICENDI, SCRIBENDIQVE CLARISSIMO, INTEGRITATE VITÆ SACRISQVE TRACTANDIS RELIGIOSISSIMO FRATRES COLL. CA. CR. FF. OBIT.

Anno D. 1573. die 3. Octob. ætatis suæ 47.

I A S C R O V I C I I.

*Romana vindex Fidei Cucborseus acer,
Hæreseum tenebras dum nitet arte fugat.
Scilicet arte sacra lucem fert omnibus almam,
Nec finit obscuras Lechia dum esse domos.
Præfert ille facem scribendo, vt nullus in oris,
Sarmaticis erret, qui sua scripta legit.*

MARTINVS VIASDOVIVS.

XLIV.

MERITO doctrina claris annumerandus, qui decurso in Acad. Crac. Philosophiæ ac Theologiæ studio, Valentini Vidaiensis atque Bartholomæi Vargocii, ac aliorum insignium virorum condiscipulus, vna simul & concandidatus, primum in artibus honorè sub Iosepho Vrendouio promeruerat: & omnè melioris vitæ cursum in publica professione feliciter peregerat. Tandè sub declinum ætatis, relicta statione Academica, in Patrum Societatis Iesu castra, illustris dicendi & scribendi peritia, lætus concessit. *Scripterat enim in Cic. Orationes* (quas assidue legendo, tantâ sibi eloquētiam graui Theologo dignam comparauerat, vt sæculi sui disertissimus audiret) *luculentissimos Cōmentarios; tum in difficillem illam*

Erat & sacra laurea insignitus.

*Pietatis
studium.*

lem illam D. Pauli ad Romanos Epistolam. Sed non hac fama contentus, voluit etiam noua sibi apud Deum mereri premia, quibus carere se credebat, ni nouiter surgentem in Polonia societatem pro posse iuuisset. Igitur in numerum illorum cooptatus, aduersus sacramentariam pestem, de vera corporis Christi in SS. Eucharistia & sacramento presentia, summa industria è sanctis Patribus doctrinam collegit; sed & mortuos viuorum precibus iuari, sanctosque à nobis recte inuocari, pari methodo adstruxit; quod & ad populum in templo diserte differuit, à summis Theologis eo nomine, apprime laudatus.

IO. IASCROVICII.

Ne dubitate viri precibus confidere Diuum

Hoc Doctrina huius monstrat, & alma Fides,

XLV.

MARTINVS BRONIEVIUS.

*Prædens
Legatus.*

FELICIS ac versatili vir ingenio, qui cum Philosophiæ atque Geometriæ cognitione, naturalem quoque prudentiam, rerumq; publicarum vsum & intelligentiam coniunxerat, eximia Latine dictionis elegantia, quæ scriberet ægeretur, comitante. Quarum quidem virtutum meritis fortissimi Regis Stephani, dignus est aulicus vocitari, non ille vanus aut vefanus, adulationibus mendacisque texendis natus; sed bellica virtute, scriptis à se editis, & legationibus ad diuersos Principes prudenter obitus, clarus. Maxime illa ad Præcopitos Scythas in Tauricam Chersonesum, quo è Moschouia rediens à bello Lucensi, fuerat à Rege missus, nouemque mensibus apud barbaros detentus; vbi ausu & sumptu ingenti lustratis omnibus oppidis, pagis portibus & munitionibus illorum, consuetudines quoque & leges ipsorum si quæ illæ apud barbaros reperiri possant, diligenti cura & labore connotauit, simulq; & tabulis æneis illustrauit, vt vel sic inopia & impotentia barbari detecta, animaret nos in excidium Tartarici nominis & seminis. Similiter quoque Valachia & Moldauia situs nobis depinxit, tum quæ ad cognoscendam naturam & mores illorum populorum, quibus cum sapissime nobis res est, necessaria videbantur, commentariis suis connotauit. Ipse vero vti verum Sarmatam decuit, totus in militia conuenit, in qua & vitam expirauit, parto longe clarissimo nomine.

IASCROVICII.

Arte valere iuuat, valuit Bronieuius arte

Qua gratus magnis Regibus ille fuit.

Consi-

*Consilium, doctrina, fides, prudentia, virtus,
Principibus semper munera grata viris.*

STANISLAVS SARNICIUS.

XLVI.

CVM externarum rerum, remotissimi etiam sæculi peritus, tum domesticarum maximopere gnarus; quas in vnum corpus redactas, in specie *Annalium Polonicorum* in lucem ediderat. Cæterum; quia in religione fertur inconstans fuisse, ideo minus apud probos & doctos acceptus. Maxima ei intercesserat cum Leonardo Gorecio necessitudo, qui vna secum & domestica studia pertractauerat, & præcipuas qualis Europæ nationes, velut Achates fidus peragrauerat, scripseratque Commentarios de rebus gestis Magnanimi illius Iuonia, Valachia: *Leonardus Gorecius Valachicorum tumultuum & belli Godanensis diligentissimus scriptor. Vide plura de Iuonia* latini, qui sub tempus coronationis Henrici Regis Poloniæ, audaciter magis quam feliciter inuaserat illum dominatum, & breui spacio multa præclara contra Turcas gesserat. Sarnicius autem & bellicæ rei peritus, *scripsit Campiductoria libellum, monitis militaribus Politicisque refertissimum. Item Topographiam locorum à Stephano Rege Moschis adeptorum: tum & Triumphum Regis eiusdem carmine heroico, atque libellum de eligendo Principe. Fuit enim illi varium sæcundumque ingenium, quod nullis inclusum spaciis, per omnes ferè disciplinas liberius euagaretur, essetque non vulgare æui nostri decus, si intra professionis literariæ terminos substitisset; seque totum hisce studiis, quibus inprimis natus erat, missis sacris litteris, deditisset.* *in fine libri nostri quatuor de Rebus gestis Sigismundi Primi Regis Polonia.*

IASCROVICII.

*Sarnicius mores externos videt & vrbes,
Lechiaco regno iam procul esto timor.
Mille nocendi artes hostis cognouit & astus,
Hos euitandi tradidit ille modum.
Tradidit & raram Campiductoribus artem,
Prælia quæ tui fausta ciere queant.
Ergo Sarnicio multum Respublica debet,
Sarmati hostile præcauet ille dolos.*

PAVLVS STEMPOVIUS.

XLVII.

Regis Sigismundi Augusti Secretarius, Tribunus terræ Plocensis, vir cum aliarum linguarum, tum Latinæ atque Græcæ peritus,

I

Con-

Constantinopoli & alibi in Græcia edoctus. Vnde in Italiam velut ad mercatum bonarum artium profectus, animum ad Iurisprudentiæ studium appulit. Inde Aurelianum in Galliam, ac postea Parisios transit, biennioq; exacto honore ac titulo Iurisperiti ibidem cohonestatus est: scripsitq; librum de Repub. ad Augustum Regem, à quo in album Secretariorum simul cum Andrea Patricio inscriptus, cum varias Latinas Polonicasq; declamationes per otium confecisset. Græca quoq; poemata, quibus vehementer delectabatur, nonnulla conscripsit. Cumq; Rex, peste passim per Poloniam grassante, in Lithuania tendens, Knisina vitam cum morte commutasset, Paulus itidem, quod æui reliquum erat, domi placide transacto, mortem obiit Anno 1584.

I A S C R O V I C I I.

Parisii varia doctrina mercibus auctum
 Stempouium, & reduecem Patria lata vide.
 Virtutum lapides preciosos legerat oris
 Externis, felix utere prole Parens.

XLVIII.

Præceptore
 usum Gre-
 gorio Samo-
 tulienfi cõ-
 zerraneo.
 suo, qui Ar-
 chidiacono.
 nus. Posna-
 nien. Iuris
 Polonici
 Professum
 scripsit.
 Idem Gre-
 gorius scri-
 psit Enchi-
 ridion Im-
 pedimento-
 rum matri-
 monij.
 Nostra a-
 tate Tobias
 Sendomi-
 riensis vo-
 cis mira
 suauitate
 in Aula
 gratus &
 clarus fuit.

VENCESLAVS SAMOTVLIVS.

A pueritia liberalibus studiis deditus, Posnanix primum in maiori Polonia, post Craconiæ Glogouiano in Gymnasio (classes vulgo appellantur) Græcis ac Latinis litteris sedulam operam posuit, atque mox adolescentior in D. Jagellonis Lycæo Philosophiam Aristoteleam cum titulo Magisterii hausit. Et vt cuiusque genius est, Poeticæ potissimum addictus, ac Mathematicis disciplinis, Musicam quoque artem, tanquam altera ex parte respondente adiunxit, eiusque miraperitia, mirum in modum Sigismundo Augusto Regi talibus sese oblectanti, innotuit, atque paulo post Musices Præfectus fuit, talis ac tantus! vt ei ad summam artis præstantiam, nihil præter vocem defuisse videatur. Hac enim Io. Virbcouium excelluisse, gratiamque Principum aucupatum fuisse ferunt, quod ipsas etiam Syrenas in demulcendo cantu pectora hominum superasse videretur, & quo defuncto, Polonia similem symphoniam huc vsque non habuisse audit. Venceslaus vero, ita proportionibus ex Mathematicis studio delectatus, vt æque sonos Musicos ac metra componeret, vt in vtroque simul non vulgarem gustum potingeret: sed quem coætanæ in Polonia non caperent fere omnes. Multa itaque ad solemnitates Ecclesiæ decorandas, suauis-

suauissimis concentibus ornata reliquit, multa ad oblectationem animorum honestam composuit, quibus & patriam suam (oppidum Samotuli) ignotam nobilitauit, atque demum ipse paucis in diebus, post decessum Regis sui, obiit, cum ætatis nondum tertium & quadragessimum annum attigisset. Quem si diutius stare superi permisissent, esset cur Italis Prænestinos, Lappos, Viadanos, Poloni non inuideremus. Qui & Iurisconsulti in super titulo auctus *Processum Iuris Canonici egregie compilatum post se reliquit*. Quinimo & discipulum ea in scientia haud se imparem Nicolaum Iaskierum, Senatus vrbisque Cracouensis Secretarium, qui præceptorem æmulatus *Iuris Prouincialis*, quod speculum Saxonum vulgo nuncupatur *libros tres*. Item *Summarium articulorum Iuris Municipalis Maideburgensis*. Itemque *Promptuarium Iuris Saxonici in vsum publicum edidit*.

I A S C R O V I C I I.

Dicitur Amphion cantu flexisse canoro,
 Immotas rupes saxa q̄ dura fati.
 En nouus Amphion septem subiecta Trioni,
 Pectora, dulcissimâ flectere voce solet.
 Dum q̄, Samotulius profert synagmata legum,
 Mentis duritiem sauo Aquilone mouet.

S T A N I S L A I S T O S L A V I I.

Vt solet ad cythara commotos pectine neruos
 In circum latos ducere turba choros
 Nectere docte sonos Venceslae tu q̄ Gregori
 Ciuibus ad leges instituisstis iter.
 Lex rectum monstrat cursum Cythara q̄ rotundum
 Cui nunquam certus terminus vllus adest
 Vos duo dum certo monstrastis tramite cursum
 Non dubia est per vos meta futura via.

S T A N I S L A I S T O S L A V I I.

Qui certis numeris cantus docuere suaues
 Disposuere libris ordine iura pari,
 Est dolor in nobis sunt crimina causa doloris,
 Est dubium tollat que medicina malum
 Crimina lex tollit, placat cantus q̄ dolorem
 Ista Samotulius præstat vierque Lechia.

XLIX. ALBERTVS SCEBRESINENSIS.

*Academia
Crac. sem-
per pietatis
studiosissi-
ma.*

POeta & Historicus, inter sui æui viros præstantissimus, quia non ne-
mini ob iudicii acumen, in fide suspectus videbatur esse (Cracoui-
ensis autem Academia, non laureati tantum, sed studiosi etiam ipsi,
cum inscribuntur in album Vniuersitatis, fidei & candoris Romani
professionem publicam faciunt, atque simul Hæresim & nouitatem
omnem, in manibus Rectoris, abiurant) idcirco in susceptione sacri
honoris, suspicionem à se omnem tollere cupiens *Fidei Romana confes-
sionem carmine eleganti, simplicissime tamen complexus*, piis viris & Ecclesiæ iu-
dicandum opus exhibuit, scripsitque in Calumniatores alium *libellum
Criminum* dictum, carmine veterum Poetarum phrasim & numeros
redolente. Similiter *Epitome Xenodochij Crac.* atque Grammaticam du-
plicem, Exegeticam & Methodicam.

IO. IASCOVICII.

*Dignum laude virum Sygiis immergiæ vndæ.
Musa vetat, verum sidera ad alta vehit.
Prodiit Albertus Musarum maxima cura,
Ingens presidium, dulce decusq; suum.
Æternum viuet redimitus temporæ lauro,
Doctrina, & virtus nesci, sola mori.*

L. IOANNES VIELICIVS.

PROfessor in Academia Crac. celeberrimus, in quo Philosophicis
studiis maturime perceptis, sacra tam diligenter prosecutus est, vt
Doctoris ac Professoris Theologi dignitate, cum summo omnium ap-
plausu donaretur. Post ad Parochi Vielicien. & Canonici in prima-
ria Crac. D. Stanislai Æde honorem euocatus, quâ voce, quâ stilo, pro
Ecclesia Romana aduersus Hæreticos pugnavit; passimque tum ho-
mines ad Lutheranismum inclinantes Concionibus suis, in quibus
pamiseratione vberim saepe lacrymari visus est, in fide maiorum
Orthodoxæque Ecclesiæ obedientia stabilivit. Conditus in Odeio Æ-
dium D. Floriani hac inscriptione.

R. PATRI. IO. VIELICIO S. T. D. CANONI-
CO CRAC. VIRO IN RELIGIONE SIN-
CERO.

CERO, IN MORIBVS PROBO, IN PRO-
 Fessione LABORIOSO, ERGA DISCI-
 PVLOS BENEVOLO, IN PRÆSTANDIS
 BENEFICIIS FACILI. HONESTATIS,
 TRANQVILLITATIS, CONCORDIÆQVE
 NEC NON DISCIPLINÆ PVBLICÆ ET
 DOMESTICÆ AMATORI. BONORVM
 INGENIORVM PROMOTORI, OMNI-
 BVSTAM DOMESTICIS, QVAM EXTRA-
 NEIS CHARISSIMO. QVI SEDENS ET LO-
 QVENS DE FVTVRA VITA, EX DIVERSO-
 RIO HVIVS SÆCVLI, SVMMA CVM ALA-
 CRITATE ANIMI MIGRAVIT. EXECVTO-
 RES TESTAMENTI, TESTATORI DESI-
 DERATISSIMO, DISCIPVLI PRÆCEPTO-
 RI OBSERVANTISSIMO, ÆTERNÆ PIE-
 TATIS MONVMENTVM POSVERVNT.
 VIXIT ANNIS 73. OBIT A. 1599. DIE 15. Feb.

IO. IASCROVICII.

*Ingenio quantum valeat Vielicus, ora.
 Ausonidum testes, Sarmatidumq; plage.
 Ingenij certamen adit magna vrbe Quirini,
 In qua victorem fecerat ingenium.
 Parte in Hyperborea monstrum petit ille renascens
 Trux caput Hæreseum rite Lutheræ tuum.
 Hæresis atra etenim dum Craci serpit in vrbe,
 Perq; animos hominum dira venena iacit.
 Viribus Herculeis animi Vielicus Hydram
 Pellit, & illustri non finit esse loco.
 Ergo dicendo Diuinam restituit rem.
 Qua dabis vrbs Craci premia digna viro?*

THOMAS DRESNERVS.

LI.

Leo poli in Russia natus, præter linguarum diuersarum peritiam, et-
 iam Politices Iurisque prudentia claruit, qui collectis vndique ve-
 terum monumentis Librum fecit Collationum Iuris Polonici & Romani. Cen-
 turian

tariam legum Polonicarum atque Gallicarum. Institutionum Iuris Polonici libros quatuor, & Processum Iudiciarium. Atque à poetica minime abhorrens, pia quædam & moralia à se conscripta edidit, complexus antea, omnium magistratum dignitatumque Regni Poloniæ, graui volumine officia. Præceptorem puer habuit Matthæum Samotulium, celeberrimum in Academia Crac. Professore (qui cum alia plurima, tum in Mathesi quoque scripsit doctos Commentarios in spheram Io. de sacro Bolco.) Adultior Parisios profectus Turnebum, atque alios viros clarissimos audiuit, peragrataque Europa fere vniuersa, in sinu Academiæ Zamoscianæ conqueiuit.

IO. IAS CROVICII.

Dresnerus vt leges statuit, scelus omne refugit,

Et contra erexit Iustitia alma caput.

Legibus est ratio prohibens, contraria summa

Virtuti vt nequeant Lex scelus esse simul.

Dum nunc Iustitia orta nitet super orbe Polonum

En vicina Polo terra Polona iacet.

LII.

THOMAS TRETERVS.

Thomas Treterus natione Polonus, patria Posnaniensis, vir fuit vere, hoc est propria virtute nobilis: statura corporis supra mediocritate decenti, facie verendus, patula ut cunque fronte, viuidis oculis, & ore prono in humanitatem ac misericordiam; sermone comis & affabilis, cultu ac sensu de se modicus. Is adolescentulus in Hofiano Brunberg. Collegio Soc. Iesu, mansuetioribus, humanitatis ac eloquentiæ Muis, perpolitus cum fuisset, seq; Amplif. Card. Stan. Hofio, ingenii ac morum elegantia mitissime probasset, eius in familiam aulicam adlectus, grauioribus Romæ scientiis addictus; superstiri suo Mecenate continenter fidus Achates adhæsit, Secretarius deinde S. R. P. Annæ Jagelloniæ in vrbe constitutus (qua etiam dignitate Ser. Reges Stephanus & Sigismundus III. illum cohonestarunt) mirum quam vitæ integritate, animi candidi sinceritate, morum verborumque comitate, maximarum deniq; virtutum dignitate suspiciendus, summis, mediis, infimis, charus atq; lucundus vixerit. Greg. XIII. Pont. vere Opt. Max. nec non Clementi VIII. vehementer acceptus. Hic legandus Card. in Polonias à Trietero de omnibus informatus, Ille suæ gentis insignia eidem nobilitato

litato (quantus honos) vsurpanda muneratus. Canonicatu Ro. S. Mariae trans Tyberim & Olomucen. donatus. Oblatos sibi altiores in aula, in Ecclesia, dignitatis gradus, modeste recusauit. Cum S. R. E. Card. An. D. Bathorco, Regio Nepote, Roma reduce, Varmiam se recepit, cuius interuen. Ecclesiae Canonicus pridem census fuerat. Peridoneam hanc pietati ac otio literario solitudinē negotiosae aulae ac infulae prudens volentq; praehabuit. Vbi coepto probitatis, solertiae, humanitatis tenore, nullo supercilio, nullo temporiperdio, reliquum vitae laudabilissime posuit, perenne domestice, exteris, nobilibus, ignobilibus, doctis, inopibus asylon atque diuersorium: Commemorabili hospitalitatis in aduenas, in egenos benignitatis exemplo. Scripsit Roma Romanorum Pontificum compendiarie gesta, soluto vinctoq; sermone. De vita & miraculis S. Benedicti carmina diuersi generibus subiecta Ad effigies Imperatorum Rom. Elogia. Theatrum virtutum S. R. E. Cardinalis Stan. Hofii iconoglyphico opere non sine sententiosis lemmatis. Varia in easdem virtutes Ode, adhuc vt & alia eiusdem docta poemata inedita. Symbolica vita Christi, vna cum Christianis virtutibus post obitum edita. Elenchus vocularum Horatiani poematis, de quo gratias Treterio egit scita scripta Ode vnus Gymnastarchorum Elbingen. Varmiae vero scripsit Hierosolymitanam peregrinationem Illust. Domini Nic. Christophori Radziuilli Nesuisiensis & Olicensis Ducis, latinitate donauit. Sacratif. corporis Christi Historiam & miracula aenei typis illustratam. Seriem & acta Episcoporum Posnaniensium & complura alia pietatis monumenta. Vnde iure haec illi Elogia posthuma fama occinere.

Varmia semper habes, te quorum scripta celebrent
Virtute insignes ingenioq; viros.
Sylvius & Cromer Historijs, Copernicus astris,
Clarus auita Hofius Religionis Athlas,
Vates Dantiscus, numeras & in hisce Treterum
Iure, sed heu, quantum Varmia sydnus humas.

I I.

Penna, peniculo, cestrif astrisq; Tretere,
Tu Numa, Naso, Mycon vnus erasq; Myron.

I I I.

Brunoris articola, te nato Posna Tretere,
Roma Palatino, Varmia leta patre.

I A S C R O V I C I I.

Edidit hunc celebris toti Posnania mundo,
Dotibus ingenij clarus vbique foret,

Orbis Roma caput Mystra dignatur honore,
 Primo constituit Varmia clara loco.
 Doctrinâ meruit, meruit Pietate Treterus
 Vtrâque eximium qui ferat vrbe decus.

LIII.

BENEDICTVS HERBESTVS.

Ioannes
 Canonici
 Conciona-
 toris mu-
 nus in Ec-
 clesia Leo-
 polien. obi-
 uit. Stanis-
 laus in pa-
 tria uxo-
 rius vixit.
 Ann. 1550
 Episcopi o-
 lim in Polo-
 nia atque
 Abbates
 nobilem iu-
 uentutem
 suis sum-
 pibus ale-
 bant.

Vir certe præcellentis ac diuini propemodum ingenii, qui nouo di-
 cendi genere, inter sui temporis æquales inclarescere in Academia
 voluerat. Gente is fuit Roxolanus, patria Neapolitanus, quod muni-
 cipium vulgo Noua ciuitas dicitur. Duos fratres germanos, vna secum
 insignitos Academicis honoribus vidit, Ioannem & Stanislaum, eo-
 dem quo & ipse Ioanne Leopolda præceptore vsos, iisdemque qui-
 bus & ipse studiis Philosophiæ & eloquentiæ deditos; sed huic poste-
 riori magis addictos. Et Benedictus vice summum ætatis antium ingres-
 sus, post accepta humaniorum artium insignia, apud Leopolienses re-
 gimen Gymnasia publici, tenuit; postea que Cracouiæ ad Ædem Diuæ
 Virginis, domui Musarum præfuit, atque alios docendo, ad eloquen-
 tiæ sese facultatem contulit, & ex amicorum consilio, aliquot *Oratio-
 nes, quas publice recitauit, typis excussas in lucem dedit.* Quibus, cum summis
 per Poloniam Principibus viris innotuisset, maxime Philippo Padnie-
 uio Episcopo Crac. & Petro Kmithæ Palatino, viris disertissimis, fuit à
 Ioanne Prærembio Gnesnensi Archipræsule etlocatus, quo iuuentu-
 tem in aula sua, indolis inter Polonos optimæ, optimis disciplinis ac
 moribus iam inde à teneris imbueret, atque in auita Religione conti-
 neret; ratus, quod res est, seminaria Reip. bene constitutæ iuuentutem
 esse, quam qui recte informet, eum de Rep. quam optime mereri. Ser-
 pebat enim iam tum passim per Poloniam Hæreticorum labes, quam
 ipsi etiam è Senatu Magnates nonnulli inuexerant. Benedictus igitur,
 pietatem in primis colens, sic iuuenes illos erudit ludimagister, vt
 longe maioribus titulis ac præmiis dignus esset, sicque se ipsum in tan-
 ti Principis familiaritate gessit, vt libenter auditus, semperque lauda-
 tus recederet. A quo in Minoris Collegii Professionem ab Academia
 reuocatus, ex templo æmulum in eloquendo Iacobum Gorscium Ma-
 iorem Collegam nactus fuerat, certamen que cum eo publicum in fa-
 cie Academiæ subierat. Cæterum inferior iudicatus, totam illam *dispu-
 tationem De Periodis & ratione scribenda Orationis,* cum aduersarii argumen-
 tis, posteritati arbitrandam typis publicis transmisit: opus sane egre-
 gium! &

gium! & est quod in vitroque mirere. Iterum exagitatus scripsit *Dialogum de optimo genere dicendi*, quo se superiorem, etiam in præterita disputatione fuisse declarat. Et quoniam de rotunda Periodi descriptione lis inter eos potissimum fuit, idcirco eam plures per annos alentes, multa contra se ea in materia scripserunt, multa in publicis dissertationibus dixerunt; vterque autem Ciceronem magistrum sequebatur, cuius Herbestus noster vitam è scriptis & verbis eiusdem discretissime conscripsit. Con-

Vitam Ciceronis Herbestus scripsit.

fecit & in *Epistolas illius lib. 4. Commentariorum. Et notas in Orationem post reditum ad Quirites, ex qua librum de Perfecta Periodo fecit, & Orationes illas de quibus supra diximus (quarum vna pro Epistolis Ciceronis erat) in receptione, aut resignatione muneris scholastici, partim Leopoli, partim Cracouiæ, apud Consules recitatas; & quæ solæ ansam Gorscio dederunt ad scribendum aut impugnandum, quod Noua Methodo scriptas, titulus libelli indicaret. Scripsit præterea Herbestus *Rationem instituendæ iuuentutis. Equum Iudicem, Computum Ecclesiasticum, Ophæum Ciceronis. Arithmeticam linearem, & Tabulas in Prosodiam. Cæterum quia Gorscio passim primas in eloquendo ascriberent omnes, resignata in manus Rectoris Academiae publicæ professione, Cathedralisque Posnaniensis Ecclesiæ Canoniatu posthabito, in Patrum Societatis Iesu castra, magna discipulorum caterua comitante transiit, & vixit vitam iuxta Apostolum irreprehensibilem, animum gerens contra hostes Ecclesiæ indefessum, cum omnino vir esset in perorando facundissimus, in scribendo felicissimus, in docendo facilissimus, & vineæ illi tum primum in Polonia succrescenti perquam utilis; Scripsitq; in Societate manens *Horarum Canoniarum Rationarium, & Augustini sententiæ de SS. Eucharistia, explicationem. Confutationem Picarditarum. De doctrina Christiana. Cæremoniæ Baptismi & Rosarii B. V. expositionem. Præterea scripsit Prodromum aduersus scriptum Iacobi Niemoieuij Græci Schismatis demonstrationem Chronologicam Epitomen computus Ecclesiastici. Eclogæ Gregorii Samboritanæ expositionem. Orationem Synodicam, Precationes Latinopolonicas & Periodicas responsiones. Atque sic exactis feliciter sancteque in societate 22. annis. Anno salutis 1593. flexis humi genibus mortuus repertus est.***

NICOLAI ZORAVII.

*Si vis Herbesti ingenium cognoscere, & artem,
Cuius cognoscas annulus ille fuit,*

K

IASCRO-

I A S C R O V I C I E.

Tullius eloquij diffuso flumine primus
 Reddit Ausonij pingua culta soli.
 Iure sibi multum debent Saturnia regna,
 In Latio suade quod nouus autor erat.
 Primus Sarmaticis Herbestus surgit in oris,
 Qui bene diendi dogmata vera dedit.
 Utq; lepos Ciceronis erat gratissimus ampla
 Ausonia, Herbest. sic quoque Sarmatia.

Eiusdem.

Emulani eloquij virtus Herbeste fuisse,
 Ingenium poterat deliruisse tuum.

LIV.

MARTINVS NERVICIVS.

Eiusdem inlytæ Academicæ Crac. celeberrimus Professor, præceptor optimi illius pientissimiq; patris Rochi Polnaniensis, atque Stanislai Scarbimiriensis (qui Sermones de Dominicis atq; diebus Festiuis per annum, stilo haud ineleganti conscripsit) felicissimus, pietate in Deum, candore in amicos, fide & amore in rem Ecclesiasticam & literariam, dum vixit excellentissimus, & docendi dicendique, vt ex sermone Epitaphio liquet, peritissimus. Quæ enim tria M. Tullius in Oratore desiderat, scilicet vt doceat, deleat, & moueat, ea summe Nervitius noster tenuit, sic vt rem illustraret differendo, animos audientium deuinciret voluptate, eosdemq; promoueret atque incitaret. Quo factum, vt cum auditum esset, eum esse concionaturum, loca in subsellis occuparentur, templa complerentur, corona multiplex, & auditor omnibus adstaret erectus. Hoc igitur labore, sed & morbo ex eo confectus, septuagenario maior extinctus est, humatusque in Aede D. Floriani Clepardia ad Cracouiam. Tumulum executores hoc sepulchrali Elogio exornarunt.

R. MARTINO NERVICIO CLODAVIEN.
 S.T.D. CANON. S. FLORIANI. IN PRÆCIPUIS HVIVS VRBIS. TEMPLIS. ET SERENIS. QVONDAM SIGISM. AVGVSTI REGIS POLONIÆ CONCIONATORI. VIRO MIRE FACVNDQ ATQVE ELOQVENTI.

INCRE.

Afferuan
 tur sermo
 nes hi in
 Biblioth.
 Cano. Reg.
 Clodavij.

INCREDIBILI LABORE ATQVE INDV-
STRIA. SVMMO INGENIO ET DOCTRI-
NA, LEGVM ATQVE CONSVETVDI-
NVN ACADEMIÆ OBSERVANTISSI-
MO. MORVM GRAVITATE, VITÆ INTE-
GRITATE INCREDIBILL, SVMMÆ DE-
NIQVE APVD OMNES GRATIÆ, ATQVE
AVTORITATIS. EXECVTORES MOESTI
POSVERVNT. OBIIT 1582. 30. Nouemb.
Horat6.

STANISLAI STOSLAVII.

*In templis dum verba facit Neruius amplis
Et docet abstrusi dicta profunda Sophi.
Innumera sunt angusta Lycæa iuuenta
Nec capiunt populum tecta dicata Deo.
Signum oratoris quod summa frequentia summi
Est auditorum, Tullius ipse probat.*

DAVID CHILCHENIVS. LV.

REgis Poloniae Sigis. III. Secretarius, in Liuonia nobilibus parenti-
bus natus. Rigæ primum apud Patres Soc. Iesu, atque Vilmæ, in Ita-
lia deinde, variisque Germaniæ Academiis operam litteris nauauit (v-
sus præceptore Friderico Bartscio Braunsbergense insigni Patrum So-
cietatis Iesu Theologo & Concionatore, qui scripsit *Concionum Contro-
uersarum, siue demonstrationum Catholicarum, contra quasuis nostri seculi Here-
ses Tomos duos*) Inde in Gallias & Britanniam profectus, cum varios pro-
fessores audisset, suprema Iurisprudentiæ laurea decoratus, in patriam
rediit, magnoq; illi Zamoscio ob præclaras animi dotes, & scripta pru-
denter in Iure Ciuili Pragmatico conscripta, magnopere gratus. Fama
deinde, vt fit, in dies magis magisque notus, & in aulam accersitus, Sere-
nissimo Regi à Secretis fuit. Quin & à Insto Lipsio litterarum sui æui
Coryphæo, absens litteris colebatur: & à Duce Raduillo M. D. Lit. Ge-
nerali exercituû, militariis cum dignitate præficiébatur, in quo
officio & vitam expirauit, patto longe clarissimo nomine Anno 1608.

IOANNIS SCROBCOVII.

*Vilmæ Castilides agnouit Pallada querens
At Brytana pedes & loca Gallia tulit.*

*Arolum & Rhenum sulcauit Tybridis alueum
Lustrauit claras Antenorūq; domus.
Tandem de fessu placidam requieuit ad umbram
Iustiniani ardens inde redire domum.
Inuisit patriosq; lares: quem fouit Apollo
Officio en fractum Martis abire legis.*

LVI.

MARTINVS LEOPOLITA.

Regis Sigism. Augusti Organarius, in inelyta Leopoli natus, quæ
Duce Leone Russis imperante, tali sub climate ac sydere sua pri-
mordia cœpit, vt ad omnis generis artes & scientias, apta producat in-
genia: & non intra domesticos modo parietes, industrios viros foueat,
sed toti fere Poloniae tales affatim suppeditet, vt sola prope semina-
rium, & mechanicorum & militarium dicatur, quinimo & præstantis-
simorum in qualibet scientia Doctorum; nec enim ars aut scientia tam
difficilis reperitur, quam non adnatam sibi Leopoltitanus dictam ve-
lit, si modo parumper in ea versetur. In his & Martinus noster, Poeti-
ces atque Musices studio deditus, primus è Sarmatia fuit, qui sobrie
melodia delectatus, totius anni cantus Ecclesiasticos, aliosque extra-
ordinarios & solennes, ita artificiose, ita concinne ac suauiter finxit, vt
qui Choralis cantui, accommodatius Figuralem iunxerit, nemo ex Eu-
ropæis adhuc, ne dicam Polonis fuit. Et figuralem ipsum per se, quam
suauis melodia struxerit, vel sola Paschali Processione audita, periti qui-
que eius artis, haud satis certe demirari possunt. Tum quoque illam,
quam D. Patrono suo Martino Turonensi Episcopo, cantilenam, &
sonis Musicis, & versibus piis conscriptam, venerationis monumen-
tum perpetuum reliquit. Et licet plurimi fuerint nostrum, qui in me-
dia Roma exercitati, ipsum exæquare voluerint, imo & noua Musices
instrumenta excogitauerint, nullus illorum tamen, eam laudem, quam
Martinus, in Polonia assecutus est, quamuis præter domesticam disci-
plinam, hoc est Academiæ Crac. præceptores, nullū alium magistrum
extraneum habuerit. Imo summus in sua arte sine dubio foret, si, qua
erat ingenii præstantia, vita sibi paulo longior contigisset. Vfus fami-
liaritate Ioannis Cerui Tucholiensis, qui Leopoli annis quinque Gy-
mnasio Præfectus, ac tandem pro meritis pingui sacerdotio beatus, re-
liquit Farraginem Actionum Iuris Civilis Theutonici Maydeburgensis libris se-
ptem pulcherrime digestam.

Io. SCRO-

*Leopoliens.
appti ad
quasuis sci-
entias ad-
discendas.
Vfus prae-
cipue Seba-
stiano Fel-
siniensi, qui
Musicam
Simplicem,
seu de can-
tu Grego-
riano libel-
lū scripsit.*

*Paligonius,
Zelenicius,
Christopho-
rus K. her
& Brandus
Poznanien-
sis Soc. Iesu
Theolog.
summi in
Polonia Mu-
sices com-
positores
fuerunt.*

IO. SCROBOVICII.

Quid tibi vis viridi longe dignissime lauro
 O Phœbi Martine propago.
 Nobilis Aonias retulisti rite corollas
 Et laudum paana tuarum.
 Et merito: meruit genij vis, viuida virtus
 Hoc animi meruit quoque robur.
 Conati Ausonio ingenio superare nitentes
 Sæpe melos patrium erubuere
 O victor dulci Daphnes certamine, laudis
 Condas aeterno regmine frontem.

MARTINVS PILSNENSIS.

LVII.

Martinum Pilsnensem audeam cum Valentino Vidauio Theologo
 grauissimo, Poloniae nostræ Isidorum nominare: vt qui cum pri-
 scis illis Theologis ingenii doctrinæq; præstantia comparandus esse
 videatur. Is sacram lauream autoritate Reuerendis Domini Philippi
 Padneuii Episcopi Crac. Cancellarii Vniuersitatis consecutus *multas* Ann. 1579.
doctissimas Homilias scripsit: in idem Discursus & examina spirituum. Nemoq;
 sane illo doctrinam sacram aut in scholis doctius interpretatus est,
 aut copiosius in concionibus explanauit. Nemo in animis ad virtutem
 inflammandis, & à vitiis reuocandis acrior aut ornator Orator fuit.
 Fuit namque bonus Logicus, disputator acutus, bonus Physicus, bo-
 nus Metaphysicus, Mathematicus bonus, Iurisperitus, Oeconomus,
 Politicus, denique optimus Theologus, & qui alios docendo, ea ipse
 pie, modeste, & humiliter exequabatur, sanctumq; Martinum Patro-
 num suum, quoad vixit summa deuotione venerabatur. Ex eius disci-
 plina, cum alii multi viri clarissimi prodire, tum celebris ille Ecclesia-
 stes, Petrus Scarga Soc. Iesu Theol. Conditus est Crac. in Æde SS. Om-
 nium hoc Elogio (extatque laudatio funebris Valentino Vidauio
 Doctore Theologo editore.)

R. EGREGIO ET CLARISSIMO DOMI-
 NO M. MARTINO PILSNEN. PHILOSO-
 PHIE ET S. T. DOCTORI. CATHEDRA-
 LIVM ECCLESIA RV M CRAC. ET VRA-
 TISLAVIEN. CANONICO. HVIVS ECCLIE

SIÆ PRÆPOSITO. ET CRACOVIEŒ. ACADEMIÆ XVI. COMMV. RECTORI. VIRO DOCTISSIMO. DE ECCLESIA ET ACADEMIA BENE MERITO, &c.

Executores hoc pignus amoris & honoris posuerunt. Obiit A. D. 1591. die 23. Aug. ætatis vero suæ anno 63.

HIC IACET SEPULTVS, ORETVR PRO EO.

IO. SCROBOVICII.

Reſtoris dederant huic Muſa munera, fecit

Inclſta lauro horti Pallas ouare ſua.

Inſtructus Logices humeros ſplendentibus armis

Poſt ſolers Phyſices tranſiit omne nemus

Et tandem Phyſici nemoris ſecreta relinquens,

Scriptura ſubiit læta roſeta ſacra.

Reſlor erat, mortalis erat, ſed gloria vita

illum immortalẽ perpetuumq; beat.

LVIII.

STANISLAVS ORECHOVIVS.

*Nam & Cracorum
litterarum
fuit peritus.*

*Educatio
plurimum
& bonitatem
vita
confert.*

Demosthenes Roxolanus, ob dicendi libertatem, & sermonis vehementiam appellatus. Is in districtu Præmisliensi Equestris Ordinis maioribus natus, traditusq; à parentibus Wittembergam, in M. Lutheri ludo adoleuerat (audiuit & Melanchtonẽ, vt ex epistolis eius patet, quas manuscriptas afferuant viri docti; & vidimus Cracouiæ, apud Io. Rybcouicium Theologum Professore) indeq; in Italiam missus Io. Baptistam Egnacium, insignem apud Venetos Oratorem & Historicum præceptorem habuit. Tãdem ad penates domesticos reuersus, sacrisq; ordinibus suaſu parentum initiatus, inter Canonicos Cathedralis Ecclesiæ Præmisliensis haud contemnendum locum sortitus fuit; sed quem certe non pro voto illorum ornauit, imbutus deprauatis moribus Hæresiarcharum. Cumq; toties in Capitulo à Io. Dzia dufcio Episcopo suo correptus, ægre eam admonitionem pateretur, nec vt paternam disciplinam susciperet, verum ad suam potius temeritatem prosequendam, ansam sibi dari existimaret; relicto sacerdotio, vxorem in matrimonium, & quidem è nobili familia duxit. Quo factum, vt à vigili pastore Episcopo suo proscriptus, lutulentoq; illi porcorum Saxoniorum gregi anathemate dicto adscriptus, multas in patria turbas,

bas, versatili ingenio suo exciuit, multa contra ordinem sacrum nefaria scripsit, & patrimonium illorum multum cum aliis similibus vexauit, imo dux & antesignanus fuit, ad omnia peruersa, potenti illo suo eloquio, quippe cum ingenio summis quibusque, etiam antiquæ memoriæ Philosophis par fuisset, dicendi vero facultate, ipsum Demosthenem aut Periclem exæquaret. Tandem aliquot post annos, miseratus sui ipsius, diuinæ non restitit vocationi, sed excepit humiliter pulsantem ad cor Dominum, & pœnitentiam egit. Cumque multoties municipalis soleret fieri legatus ad Comitia Regni, in illa Varfouienf. Synodo, quæ in annum post mille quingentos primum & sexagesimum incideret, ad gremium Ecclesiæ postliminio rediit, & paulo post in Petricouienf. Synodo *Fidei Confessionem* publice fecit, quam & publicis litteris, monumentisque consignauit. Atque iam ex eo tempore serio contra Hæreticos pro Christi Ecclesia scribere cœpit, disputauitque primum in præsentia Archiepiscopi Gnesen. Iacobi Vchafficii, cum Andrea Fricio Volboriæ; postea Varfoviæ in præsentia Regis Augusti cum Stancaro Mantuano; tum & aliis in pluribus locis, illustrium & Doctorum vitorum corona assistente, præcipue vero Pinczoniæ atque Præmislæ, semper Deo fauente cum victoria, summaque cum vtilitate fatiscentis tum Ecclesiæ Polonæ. Scripsit multa, & in re ciuili, & in nostrorum hominum laudibus, sed præcipue tamen in olores Religionis Catholicæ, hoc est. *Quincuncem, & Apologiam illius, Hymaram. Mediatorem. Fricium. Dialogos. Fidelem subditum. Orationes de notis Ecclesiæ. Exequias Tarnouij. Gesta sui temporis* (nam & Historicam attingit) *id est regnantibus apud nos Sigismundo Seniore, & Augusto F. Item Paegyrim nuptiarum eiusdem Regis Augusti, & alteram sui Pol. mar. hi Ioan. Tarnouij, Orationem pro dignitate sacerdotali. De præstantia legum Polonicarum. In obitum Sigismundi I. Turcicacres. Po, & contra celibatum. Pro Ecclesia Christi ad Samuelem Macieioiuum Episcop. Cracou. Institutionem Principis, Epistolas Familiars: quarum maxima pars adhuc in obscuro iacet, & librum de summa Regni. Audio & alia quædam de Republic. authographia ipsius à quibusdam priuatum, cum nominis eius fustan, certe cum publicæ vtilitatis iactura, detineri. Nobis hæc tantum, quæ retulimus, innotuere. Ille vero ipse à sacerdotio funditus remotus, in media plebe, cor contritum & humiliatum gerens, recompensabat fraudata Ecclesiæ dicto, scripto & facto. Et quamuis multorum in se prouocasset odia, quod reuocato gradu ab æterno præcipitio illorum, respexisset seipsum.*

*Conuersio
Orachouij.*

*Confessio
Fidei.*

*Labores
pro Ecc. s. s. s.
Romana.*

seipsum aliquando, & receptu canente Ecclesia collegisset se, ex illo
 ærumnoso sectarum salo, feruenter & frequenter impugnans errores
 ipsorum, licet & stipendiis illis priuatus, quibus ab antesignanis Hæ-
 reticorum abunde alebatur, lætus attamen & lubens, constantem &
 indefatigabilem animum, contra quosuis Fidei Romanæ hostes gef-
 sit, & vt ipse in typo chimeræ de se loquitur.

Pro Patria, pro Legibus

Proq; Religionibus

Auris, atque patrijs

Paratum vitam fundere.

STANISLAI STOSLAVII

Attica Orechouius fuerat caput ille Minerua

Aufonia suada vera medulla fuit.

Dum strueret Lechis patriis eiectus ab oris

Sacrilegum Stancar Hæresiarcha nefas

Vicit Orechouius generantem monstra Chymeram

Cesserit vt Lechicis bellua dira plagis

Non vicisset eques armis circumdatus Oxi

Bellerophon, calamo quam tua dextra feram.

MICHAELIS GRODZICKI.

Et dolet & quaritur patriam gentemq; Polonam

Oxius imbutam moribus esse nouis

Sarmatici mores veteres fundamina Regni

His stetit imperium maxima Roma tuum

Quam bona Orechouio patria sit diserte cura

Cui basim propriis vult reparare libris.

NICOLAI ZORAVII.

Si licet amplecti famosum dogma Platonis

Quod mutent animi corpora corporibus.

Spiritum Orechouius certe Demosthenis hauit,

Vel Ciceronis quo lingua diserta fuit.

LIX.

IACOBVS PRILVSIVS.

PARI doctrinæ rerumque gestarum gloria Orechouium Iacobus Pri-
 lusius subsequitur, cui propter communis vitæ societatem à puero
 arcte

arcte deuinctus fuit. Orator & Poeta insignis; sed & transfuga è castris Ecclesiæ Romanæ, namque eadem, qua & Orechouius impietate Lutherana imbutus, reliquit velut mercenarius oues Ecclesiæ Moscicensis, cui Parochus & pastor datus præfuit; transitque ad cœnosos illos Wittembergenses porcos, vt in cœna cum illis loco panis viui, Hæreticis siliquis infarciretur, omni farina castis. Duætaque vxore mulierofus sacerdos Vicegerentis officium in Castro Crac. habitu sæculari gessit, Kmithæ Palatino Crac. magno in Polonia Senatori & litteratorum fautori, ob ingenij præclaras dotes, & Iuris patrii peritiam in primis charus, atque ex eo reliquis in Polonia Dynastis, tum & ipsi Regi Augusto, in cuius parentis obitum, hoc est, Sigisf. I. Orationem longe disertissimam scripsit. Itemque Librum de Legatione, Librum Statutorum Regni, Poemata varia, & librum Epistolarum familiarium, minime familiaris ipse Catholicis, quod ad euertendam Ecclesiasticam disciplinam natus, imitarerur lenones illos Saxonicos Carolstadios, Buceros, Melanchthones, Pomeranos, aliosue plurimos, eius farinae perditos ac perfidos homines, quorum exemplo, nomine patrio amisso, Euangelicus pro Christiano vocitari maluit, maior apud posteros futurus, si minor esse voluisset.

Regnante Augusto i Polonia, pauci valde Senates Catholici fuerunt.

IO. SCROBOVICII.

*Magnus erat, maiorq; esset, sed magna sophia
Vis fastu inslauit, perdidit atque virum.*

ANDREAS MODREVIUS.

LX.

Regius Secretarius, seu manus lutulenti illius subulci Lutheri, cuius nefariis dogmatibus imbutus, infestabat Ecclesiæ portas, dicendo quæ non oportuit, scribendo quæ non licuit, & agendo quæ non decuit. Cæterum ab Orechouio toties repressus, & vt dicitur, digito labra compescere coactus, in illa solemnè disputatione Volborienfè, in præsentia Archiepiscopi Gnesnen. Vchanicij, qui Episcopus Vladislauenfensis adhuc, frui eum bonis Ecclesiæ suæ facile permittebat, quod & vir circa Oeconomiam industrius esset, & super certas Ecclesiæ illius sculterias data sibi ab antecessoribus priuilegia haberet. Cæterum non tulit hoc succedens Vchanicio Zelofus ille de religione Karnkouius, qui vt primum Episcopam illam ingressus est, statim numerare illi pecuniam iussit, impium, inquit, hostem Ecclesiæ pane illo vesci, me

L

præsertim

præfertim pastore inspectante, qui solis tantum veris Dei cultoribus est comparatus. *Scriptis nihilominus Modreuius egregium De moribus bellum, itemque alium de Legibus, & de Bello ad Augustum Regem, in quo ingentem facundia suæ vim, & ingenii vires declarauit. Scripserat & de Schola, atque Ecclesia. Sed quia erroribus hæc respererat, ideo à piis & probis contempta, periere cum sonitu, sicuti & alia sua scripta, his supradictis exceptis, in quibus nullam religionis mentionem fecit, vti sunt & de emendanda Republ. lib. 3.*

IOANNIS SCROBOVICII.

*Flos inter spinas sapiens Modreuius inter
Hærescon tribulos est sine fruge decor.*

LXI.

ANDREAS TRICESIVS.

Multarum linguarum peritus, & Poeta præstantissimus. Is in submontana Polonia parte claris maioribus ortus, vtriusq; linguæ diuitiis Cracouia in Academia comparatis, sumptaq; prima in artibus laurea, adolescens Louanium se contulit, vbi & Hebraicas litteras iunxit, Mox Gallias, Italiam, Hispaniam, Angliam, aliasq; politiores gentes adiit, & bonam fere ætatis partem, orbem peragrandō circumquaque cōsumpsit, ex quo multiplex eruditio, Philolophicarumq; rerum haud mediocri intelligentia in illo fuit, vt & *liber Epigrammatum illius atq; Epitaphiorum* hoc ipsum testatur, sed præcipue cognitio Historiarū: quibus in memoriam redigendis, collocandisq; ac certa quadam sede distribuendis, subtili vsus est artificio, vt ad arbitrium eo ordine cuncta narraret, vt ne latum quidem vnguem à certis ratisq; temporibus aberraret. Itaque tot annorum diffusa inter se interualla, tot sæculorum remotissimam memoriam, ita in animo suo contraxerat, vt Regnorum vicissitudines, Pōtificum res gestas, Regum & Imperatorum dominia, tanquam de scripto, non sine omnium admiratione commemoraret. Amicos coluit Io. Cochanoium. Iacobum Prilusum. Io. Macinium. Andream Patricium. Petrum Roysium Hispanum, & qui sua ætate ingenio & scriptis florere. Bibliothecam optimis cuiusq; generis libris instructam, & scripta sua haud perfecte descripta posteris moriens legauit. Immatuum enim fatum (licet satis vixisset) surgenti doctissimi hominis famæ quasi securim iniecit, & felicem eius gloriæ cursum, tum cum primum florere cœpisset, inopinato interrupit.

*Scripsit
Roysius
Otionarius
in laudem
S. Stanislaui
& decisio-
num Lith-
uanicarum
volumen.*

IO. IAS-

IO. IASCROVICII.

*Qui multos lauri fuerat dignatus honore
A multis merito concelebrandus erit.*

STANISLAVS SOCOLOVIVS.

LXII.

S Floriani Clepardie Præpositus & Canonicus Cracouienſis, celeberrimi olim illius Profeſſoris Iacobi Goſcſii, felix diſcipulus; præſtanti vir ingenio, & lingua vtraque egregie doctus: quod vtrumque vitæ probitas, & humilitas ſumma condecorabant ita, vt magno illi Regi Stephano Bathoræo, perpetuo carus exiſteret, & quem ille vno obtutu perlustratum, ſuum Eccleſiaſtem, optimis ſacerdotiis & honoribus auctum habere voluit. Is igitur pro officii ſibi iniuncti magnitudine, talem ſe in omnibus præſtitit, qualem eum mater Academia, & vniuerſus ſacer ordo, in oculis ſui Principis videre deſiderauit, induſtrium, grauem, ſobrium, eruditum, conſtâtem; vt quem natura, ſuadaſophia; ob ingenii, eloquii, doctri-næ meritum, ſuum ſibi myſtam elegerunt. Atque ita, in ſpecula tali conſtitutus *Primam lauream An. 1561. ſub eodem illo præceptore ſuo Decano A-tiſtica facultatis obtinuit. Secundo anno Magiſterij titulato.* Censuram Orientalis Eccleſie, Latio donatam, nobis optimè illuſtrauit. Ad Wittembergienſium Theologorum inueſtiuam, doctè & luculenter, laceſitus reſpondit. De vera & falſa Eccleſie diſcrimine, tres libros egregios conſcripſit. Itemque Iuſtum Iosephum fecit. Eccleſiaſticas Particiones. Queſtorem ſeu de paſſimonia & frugalitate, atque ad extremum Notas in Euangelia Matthæi, Marci, & Luca Tomo vnico comprehendit. Vna reſtabat Oratio de Ratione ſtudij ad Nicolaum Voſcicum Regni Marſalcum Mecenateſ ſuum conſcripta, ni mors præueniſſet imprimenda: ſed & hanc iam ſuo patrone poſthumam, vti par erat reddidit M. Iacobus Ianidlouius I. V. D. Anno 1619. Decuit enim tanti viri vigilas ab interitu vindicare, quem vniuerſi Polonia Antiquiſtes ſummo in honore ac veneratione habuerunt, & quo pauci Theologiae dogmata purius atque nitidius explicarunt, pauci errores ſectatorum eloquentius atque validius confutarunt.

IO. SCROBOVICII.

*O vere charitum grate cohortibus
Ingens Sarmatici gloria sanguinis
Doctrina exhilarans lumine, viſtula
Flamen quos alit inclyti.
At non vt reliquum de ſophico grege*

L 2

Vulgus,

Vulgus, sed rosei ceu Hyperionis
 Fax, verrens patulos dum aetheris ambitus
 Ignis spicula differit.
 Non te lucifluum tristia nubilant
 Non te flammicomum nubila polluunt
 Lux es tota rubens, totaq; candicans
 Lux es totaq; stellulans.

LXIII.

STANISLAVS GREPSIVS.

Nicolai de Bodzecin auditor, multiplici laude nomen suum immortale reddidit, nam & trium linguarum exacta notitia, quæ ad homines illustrandos vna fere sufficere semper existimata est, non exiguam partem in huius viri laudibus occupat, & vniuersæ Philosophiæ perfectissima cognitio, luculentum testimonium præstantis ingenii exhibet, & singularis prudentia atque eximius rerum vsus, idem quoque dicunt, sed in primis eum summum religionis ac pietatis studium commendat, quod ipsum certe nunquam interire nomen illius patietur, & quod eum amicum Magno illi Socolouio fecerat, qui ipse pius & omnia prudens, non nisi similem sibi moribus & doctrina Grepsum amare potuerat. Viri enim sapientes non nisi ab æqualibus redamari patiuntur. Et hoc istud erat, quod Patres Academicos mouerat vt Grepsum, artium liberalium Magistrum creatum, in publicam stipem, & domum Professorum Maiorem vocarent, vbi scriptorum omne genus euoluens, Gulielmi Budæi doctissimis libris de Assè, suum quoque de *Multiplici Siclo & Talento Hebraico* supplementum, cum summa nominis Polonici gloria addidit. Item de *Mensuris Hebraicis tam aridorum quam liquidorum*, & *Geometriam Polonicè scriptam*. Sed vt nihil est in rebus humanis perpetuum, non diu vitalis, ætatis sexto & quadragésimo, quasi terris tantum ostensus, ante diem ereptus est, anno salutis per Virginem partæ MDXXII. Conditusque in Æde S. Annæ, ad parietem dextrum, à porta communi, qua templum ingreditur, addita inscriptione.

VIRO NOBILI STANISLAO GREPSIO.
 IN VNIVERSITATE CRAC. PVBLICO
 PROFESSORI, LATINE, GRÆCE, AC HE-
 BRAICE PERITISSIMO. VITA ET MORI-
 BVVS PHILOSOPHO. STANISLAVS SOCO-

LOVIVS

SCRIPTORVM POLONICORVM. 85
LOVIVS AMICO ET COLLEGÆ SVO
POSVIT. A. D. MDLXXII.

IO. COCHANOVII.

*Gracum te, an dicam, Grepfi facunde, Latinum
Ambigo: sermo ita erat notus vterque tibi.
At tu Sarmata eras sed cuius ob os sua Graij
Ora obuertebant, Ausonijſq; ſua.*

IOANNES LATOS.

LIV.

CRACOVIAE honestis parentibus natus; Rethor, Philosophus, Ma-
thematicus atque Medicus excellentissimus, non vulgarem fa-
mam promeruit, scripto tractatu, *De mutationibus Regnorum*, tum obser-
uationibus quoque in Ecclipses atque Cometas aliquot. Tantos enim
ea in scientia progressus fecerat, vt nemo illum ætate sua vicerit, (in
Polonia præsertim) paucissimi æquarint. Quare nimium sifus sibi, au-
sus erat Calendarium à Greg. XIII. promulgatum, per Clauium ali-
osue correctum, calamo lacessere, consultius eam in rem aiens se ali-
quid adferre posse. Cæterum quia vox vna fuit, eaque obstinata, ideo
nulla: cum & ipse Academia neglecta, concessisset in Russiæ tractum,
scissum tunc ab Ecclesia Romana, ob festiuam vt aiunt illam promul-
gationem Calendarii, diuertissetque ad Ducem Ostrogium Constans-
tinum, Palatinum Kiouiensem, potentem tum patronum omnium
Schismaticorum. A quo liberaliter exceptus, & benigne habitus, scri-
psit proprio iudicio *Correctionem Calendarij*, quam nec peritiores postea ali-
qui improbarunt; licet & oppugnarint etiam nonnulli, Ast ego Eccle-
siæ decretis standum putarim, quæ errare non potest.

*In artibus
lauream
consecutus
in Acad.
Crac. An.
1566.*

NICOLAI ZORAVII.

*Postquam circuitum stellatus fecerit orbis
Cuncta ad pristinum sunt reditura statum:
Et tu Latosi addisces elementa secundo
Et studiosus eris Doctor & Astrologus.
Atque iterum in ſſu Romani Præfulis auctor
Hic erit Idus qui non male constituet,
Quæque fuere prius fient hæc cætera cuncta
Si licet antiquis credere dogmatibus.*

L 3

Tunc

Tunc memor ad nullos discursos exsere dextram
Et tibi te miserum sit satis esse semel.

IO. SCROBOVICII.

Cur vni tantum Latos natura fauisti?
Est modus. Animo lapsus hic ingenio.

LXV.

VALENTINVS VIDA VIVS.

COgnomen à natali solo Vidava, insigni Siraadiensis terræ oppido (hæc autem media inter Maiorem atque Minorem, Polonias iacet) mutuatus, excellenti fuit ingenio, ut non à patria decus mutuari, sed ipse præstare videatur. Principijs Grammatices domi imbutus, ubi per ætatem licuit, ad Academiam Crac. perrexit, & in disciplinam sese Stanislai Grebſii tradidit; quo informante ac promouente, cum Simone Sirenio, Martino Viaſdouio, Bartholomæo Vargocio, aliisque viris clarissimis, primam in artibus lauream vna obtinuit. Tandem in Magistrum promotus, summaque professionis Theologicæ, temporis successu laurea donatus, atque in auctoribus cum sacris tum profanis egregie versatus, supremam diuſcientiam Theologiam magno auditorum concursu explicauit: scripsitque librum de Indulgentijs longe doctissimum & vtilissimum, contra negantes eas posse iure aliquo fieri, & Orationes nonnullas, quarum duæ eidem libro annexæ visuntur. Vna, qua, Scholasticam Theologiam: altera, qua Collegam suum Martinum Pilsnensem defunctum laudauit. Illum vero, Io. Clobucius, nostra ætate Orator præstantissimus. Conditus in Æde SS. Omnium, ad dextram maioris altaris latus, tabula marmorea supra fores sacræ, cum hæce p'graphie, appensa.

Sub Iosepho
Vrendouio
Arſtica
facultatis
Decano.

REVERENDO AC CLARISSIMO DOMINOM. VALENTINO VIDAVIO, PHILOSOPHIÆ ET S.T.D.S. FLORIANI DECANO. HVIVS ECCLESIAE PRÆPOSITO. AC ALMÆ VNIVERSITATIS CRAC. ALIQUOTIES RECTORI VIRO SPECTATÆ VITÆ PROFESSORI DOCTISSIMO, DE ECCLESIAE DEI BENE MERITO. VIVVS ENIM HANC ECCLESIAM STRVCTV-

RA

RA NOVA ORGANORVM. QVÆ IGNI
 CONSUMPTA ERANT ORNAVIT. PA-
 VIMENTVM DEPRESSVM EREXIT.
 SVBSELIIS CONDECOR. PRÆPOSITV-
 RÆ PROVENTVS IMPLICATOS SVA
 DILIGEN. AVXIT. EXECVTORES HOC
 MONVMENTVM POSVERVNT. VIVAT
 DEO. OBIIT A. D. MDCL. Die 12. Nouemb. ætatis
 LIX.

IACOBI VITELLII.

*Sarmatia vt tenebras monstrofaq; dogmata circum
 Cociri infudit prodigiosa lues.
 Tunc Vidauus velut æthereo delapsus olympo
 Sol, proprio noctem lumine abegit atram.*

IOANNES MACINIUS.

LXVI.

Equestris ordinis maioribus, in Palatinatu Siradiensi natus, exoti-
 carum linguarum peritia, vel exterorum hominum testimonio cla-
 rus, quibus tum ob ingenii præstantiam innotuerat; maxime Iosepho
 Scaligero Græcarum litterarum Coryphæo. Erat quoq; familiaris Ca-
 rolo Sigonio, colebatur & à Turnebo atq; Ursino, & omnes qui ali-
 quid de ingeniis poterant iudicare, amicitia atq; honore dignum exi-
 stimarunt. Sed inter omnes Io. Cochanoius, Sarmaticus Vates, qui
 pro ea, qua inter se deuincti erant amicitia, tale in eius *Lexicon Latinopo-
 lonicum* Epigramma lusit

*accisis Italum rebus, Romaq; subacta
 Cum patrium fugeret lingua Latina solum:
 Exul Sarmaticis vltro consedit in oris
 At sane illam huius non piger hospicij.
 Huic datus interpret Macinius vtpote clarus
 Æque Romano ac Sarmatico eloquio.*

Tum inter alios & Petrus Roysius Hispanus
 Hoc vbi vidit opus Macini Roma politum
 Dixit, habentne suum Saurmata Latium?

Magne etenim ac diuturno labore, attulit nobis vocum singularum
 interpretationem in opere illo sufficientissimam: atq; non hic cessan-
 dum ra-

dum ratus, è conuerso iterum *Polonicolatini* Dictionarium fecit, primusque ex Sarmatis Calepinum, aliosque de re litteraria meritos, in uocum obscurarum illustratione, atque vernacula interpretatione imitari cœpit. Clarus fuit & carminibus pangendis, siquidem à cunabulis pœne in litteris eruditus, deinde inter Philosophos enutritus, exactam Hebraicæ, Græcæ, Latinæ, aliarumque linguarum scientiam consecutus est. Ætate uero adultior, ad exquisitiorem ingenii cultum Italiam, Hispaniam, Galliam, Britanniam, aliasque Prouincias emensus est. Post in patriam redux Magno illi Regi Stephano Bathoreo perpetuo adhæsit, & ob prædictas animi dotes, insigni annuo reddito ab illo donatus fuit.

IACOBI VITELLII.

*Fama decusq; tuum tanto conspectius in te
Nomen habent Macini maxime gente tua.
Cum generi illustriq; tuæ stirpi atque vetusta
Nobiliora addis stemmata ab ingenio.*

LXVII.

NICOLAUS COPERNICVS.

NON est quod in celebrando Nicolao Copernico desudem, quem ipse terrarum orbis, insigni illa, de motu terræ assiduo, sua opinione ab illo illustratus prædicat. Is Torunii in Prussia natus, sumptis in alma Vniuersitate Crac. Mathematicarum disciplinarum principiis, diuersas Germanorum Academias inuisit, tum & aliorum, ubi tum hæc studia florebant. Carus in primis ob singularem eruditionem excellentibus in Borussia, uiris, summaque dignitate præditis; in his Ioan. Dantisco Episcopo Varmienfi, & Io. Tidelmano Episcopo Culmenfi, à quo postea Collegio Canonicorum Varmiensium adscriptus fuit. Utque ad posteros etiam maneret suæ scientiæ uilitas, ad scribendum, quæ recte cogitasset, obseruassetque, animum appulit, & adinuenit nouam, ueteribusque incognitam Astrorum supputationem, circiter annum 1540. Cuius, cum plurimos alios sectatores inuenit, tum è discipulis acutum illum suum Tychonem. Reuera enim ut Hercules Athlante laborante cælum sustinuit, ita ille Ioanne Regiomontano populari suo deficiente, motuum cœli doctrinam discipulis suis restaurauit, atque omnes sua industria Mathematicos plurimum iuuit. Tu plura de illo, uide apud Nicolaum Mulieriam in Præfatione super

Reuolu-

*Condiscipulus uero
suus Iacobus
Cobili-nius scripsit
Astror. declaratio-
nem.*

*Io. Regiomontanus
Borussus
insignis
Mathema-
ticus.*

Reuolutiones ipsius. Reliqua manuscripta ipsius afferuantur in Bibliotheca Episcoporum Varmiensium, quæ nuper reuidit clarissimus vir. D. Ioannes Bioscius Ordinarius in Acad. Crac. Matheseos Professor cuius nunc prodit Arithmetica Integrorum, aliaque in dies expectamus, vt promiserat sub finem libelli illius.

NICOLAI ZORAVII.

*Iuppiter vt vidit quod mente Copernicus orbem
Contra natura iura creasset homo.
Vt vidit cælum sranâ statione teneri
Currente & terrâ sdera stare bene.
Anxius atque memor quid possent bella Gygantum
Aut aliquem in terris fors superesse Deum
E cunctis querit Diuorum matribus, an sit?
Que tantum dicat se genuisse virum.
Non sumus illius Diua dixere Tonanti
Sed Lagellonis docta palastra parens.*

IO. SCROBOVICII.

*Cur met. am Lachesi non ponis di. Mathesis,
Omnia ad exactos quæ reuocas numeros?
Conditor ecce tuus moritur. Qui tempora mensus
Debit heu ipsis cedere temporibus.*

IACOBVS VVIECIVS.

YU Heyok

LXVIII.

Theologus Societatis IESV, & Concionator celeberrimus, nec non Hæreticæ prauitatis impugnator acerrimus. Ipse enim primus è Societate, quasi alam ac turmam militum, in gliscentes tum per Poloniam Nouatorum factiones, duxisse videtur. Nascente enim in Maiori Polonia Rebaptizatorum ac Sacramentariorum peste, impiorum conatus, qua concionando assidue, qua stilum versando fregit, vt Tomi illi duo suarum Concionum in anni totius festiuitates atque Dominicæ conscripti testantur, & Apologia. Itemque Biblia, notis illustrata, & in patrium sermonem translata. Natus ipse in oppido Maioris Poloniæ Varouecensis, puer Crac. in Academia Philosophicis studiis operam posuit; g-

Trium linguarum peritissimas Græcæ, Latine & Hebraicæ. In primis enim scripsit De consecratione Sacramentorum Senn-

domiriens. Item de Purgatorio. Item Dialysin assertionum Iacobi Niemoieici. Item de Ecclesiæ contra eundem. Horarias preces B. M. V. Vitam & doctrinam Christi. Latine vero scripsit Defensionem sacrifi. Missæ, aduersus Franciscum Stançarum. Item Libellum pro diuinitate Christi Domini & S. f.

Primam in fuit; gustatisque ibidem Theologiæ rudimentis, in Germaniam, & in
 philosophia de in Italiam ad excolendum magis ingenium profectus, quia ad su-
 lauream premum pietatis apicem, totis semper præcordiis anhelant, religio-
 in Decana sum vitæ genus inter PP. Societatis Iesv amplexus est. Atque ita sa-
 ra Albertii cerdos in patriam reuersus, insultantibus tum nouæ viæ Patrum,
 Leopoliensis non Hæreticis solummodo ipsos (quos ille solus pæne Domino coo-
 sis Anno perante in Maiori Polonia perfregit) verum mollibus Catholicis quo-
 1559 sum- que, qui tum se summos Politicos iactant, cum fraudium Machiauel-
 psit. listicarum cuniculis Ecclesiam Dei oppugnant, & depressam Hæresim
 Anno salu- fauoribus suis attollere caput, virisque ipsum reassumere vires, facil-
 ris 1564. lime sinunt; magno fuit non adiumento solum, sed etiam ornamento.
 Habuit & Fuit eadem ætate & alter Vuiccius Ioannes de nomine, qui scripsit de
 in Societate morbo Ira & Curatione eius. Obiit diem suum bonus atque eruditus Pa-
 conterra- ter Cracouiæ Anno MDXC VII.
 neum Iaco-
 bum Vagro
 uocensem
 qui postillas
 in Euan-
 gelia scri-
 psit.

MICHAELIS GRODZICKI.

Quod septena decas Regi perfecerat olim
 Biblia quæ dederat vertere sacra vitæ,
 Sarmatica vertit Vuiccius Biblia lingua
 Quod tantum Ægypto fecerat agmen, agit.

LXIX.

MARTINVS SMIGLECIVS.

ALter in stadium Athleta, Theologus & Concionator PP. Socie-
 tatis Iesv, Martinus Smiglecus prodeat. Is puer iis litteris quæ
 vere vt sunt, ita & appellantur humanitatis Cracouiæ in Academia 2
 imbutus, lauream vtramque in Philosophia adeptus est; & in vtra-
 que orationis facultate Græca nimirum & Latina, cum laude aliquan-
 diu versatus, in Societatem à patribus receptus est: inter quos exactis
 summo zelo annis aliquot, pugnauit, & valde cum Anabaptistis Vil-
 nensibus, quos & scriptis Latine ac Polonice passim editis repræ-
 hendit, multosque superis fauentibus, ab Arrianismo & æterno præ-
 cipitio ad gremium Ecclesiæ reuocauit, docto illo Tractatu De verbo in-
 carnato conscripto, tum & alio De baptismo predestinatorum. De diuinitate
 Christi. De vsura. De vocatione Ministrorum seu Nodum Gordium. Atque pro-
 pter studentium vtilitatem Logicas Quæstiones ac minutiora alia verna-
 cule facta, quibus aut religionem Catholicam propagaret, quam semper
 ab osoribus zelozissime tutatus est: aut ciuium mores corrump-
 ptos,

Ann. salu-
 ris 1581.
 Scripsit co-
 tra Faustu
 Sancinuum
 Anabapti-
 stam. Item
 que noua
 Monstra
 Arriani-
 smi.

pros, præcipue iuuenem, instauraret. Quibus & suam vitæ innocentiam simul testatus est, & omnes suæ Societatis Patres, in vinea Domini incessanter laborare, neminem vero otiosum viuere, suis Polonis declarauit; verum hunc in illa; istum, in alia professione versari: omnes autem vnum scopum & finem intendere CVRAM SALVTIS. Talis fuit & Martinus Laterna Drohobicensis qui Decachordon Spirituale & Orationes plures scripsit. Talis Georgius Tyskieuicius qui contra Torunenses Hæreticos & de perfectione hominis iustum opus confecit. Tales & cæteri, quos hic omitto.

IO. SCROBOVICII.

*Quid pampinosam dicere Pythie
Vitem, quid audes dicere gemmea
Vlmo maritatos racemos*

Cerulea Techios genitrix?

*Quid transituras diuitias refers
Persai Amynthe? quid canis aurea*

*Radice vitem pampinis &
Aureolis rutilam flagellis.*

*En vera vitis Smiglecius, pios
Doctosq; mundo parturiens botros*

*Suis queant qui scibunda
Delicis hilarare corda.*

P E T R V S L I L I A.

LXX.

PLurimos sane cuiusuis facultatis eruditos homines Polonia Maior nostris temporibus protulit. Inter Theologos quidem Petrus Lilia Præpositus Sredensis & Canonicus Posnaniens. multis nominibus eminet. Is Posnaniæ, quæ Prouinciæ illius vmbilicum fere obtinet, oriundus, in Cracouicæ Academia, Philosophicas disciplinas imbibit, earumque lauream affecutus, nobiles adolescentes, tum publice tum priuatim instituit. Postea in Italiam disciplinarum parentem profectus, in ipso theatro Orbis, Romana Academia, Doctoris Theologi tunc adeptus, insigne specimen ingenii sui declarauit, pluries, cum in diuersis Academiis, tum in Cracouicensi, pro obtinendo loco inter Doctores disputando, quæ inter alias leges sibi publice vtilis, quibus & seipsam tueretur, & regno esset quam maxime commoda, illud etiam

*Lex Aca-
demia Cra-
couien.*

M 2

sanxit,

lanxit, vt qui alia in Academia, testimonia eruditionis esset consecutus, eorum domi vsum, à publica disputatione ordiretur, primumque Vniuersitati promotionem & eruditionem suam probaret. Quod & fecit ille, stiloque candidiore De SS. Trinitate, Orationem contra Arrianos scripsit. Item Salomonem Regem, ad Serenis. Sigism. III. Commentariosq; super Sententias Nazianzeni, quas Græcarum litterarum non ignarus, Latina ciuitate donauit. Scripsit & Actiones pro domo sua, & ad Tarnauium Archiepiscopum Orationes. Et cum in faciendis ad populum Concionibus esset felicissimus, multis principibus viris exstitit gratus, quamuis non diu amatus, breui enim febris oppressum domo sua extulit, virtus cœlo intulit, vere Liliam fragrantem, conditus vero in Basilica Posnaniensi. tali epigraphe addita,

D. O. M.

REVERENDO DOMINO PETRO LILIA.
S. THEOL. DOCT. OLIM SERENIS. REGIS
STEPHANI CONCIONATORI. CANONICO
POSNANIEN. PRÆPOSITO
SREDENSI. QVI ANNO SALVTIS PARTÆ
MDCVI. MENSIS FEB. DIE XXII. ÆTATIS
SVÆ ANNO LX. VLTIMVM CLAVSIT
DIEM.

Exequutores testamenti fieri curauerunt.

O RETVR PRO EO.

IO. IASCOVICII.

*Quam bene conueniant propriis sua nominarebus,**Testatur nomen Lilia Petre tuum.**Lilia per celebres vita fama q; perennis**Lilia candoris symbola certa probi**Praclara vita & doctrina laude perenni**Flores Petre, tibi Lilia conueniant.*

IO. SCROBICOVICII.

*O Petre verum lilium**Toto coruscans corpore**Niuesque mentis candida**Fundens finitq; docta**Et non tibi certissimam*

Virtutis

*Virtutis ampla gloriam
Honoris & fastigia
Æterna vendicabis?*

ADAMVS BVRSIVS.

LXXI.

Patria Bresinensis, oppido Masouizæ conficiendis pannis celeberrimo, disciplinis ac moribus optimis iam inde à teneris Leopoli imbutus, primaque Philosophiæ laurea in Academia Crac. insignitus, *An. Dom.* decimo tertio deinceps an. gradū Magisterii in artib. obtinuit: primo-^{1580.} que Hierosolymitani Contubernii Præfectus fuit, postea Minoris domus in Acad. Collega. Amicitia eruditorum hominum, in his Simonis Simonidæ, Valentini Vidauij, Andreæ Schonæi, & aliorum æqualium floruit. Neque etiam minori apud Principes & Megistanes gratia fuit, præcipue apud Io. Samofcium Magnum Reip. Cancellarium in amoribus, à quo magnis propositis præmiis, in professionem nouiter instituta à se Academiæ inuitatus, vixit vxorius Philosophica assidue tractans, nec ab interioribus abhorrens litteris, vt qui mire facundus & eloquens à natura, subtilis insuper, & in omnibus dictis, scriptis, atque factis magnopere grauis, quorum alterum Orationes ad Samofcium à se conscriptæ & publice recitatæ probant: alterum Logica Cic. Stoica libris 4. compræhensa, multum illi litterarum & sapientiæ Antistiti Iusto Lipsio probata.

NICOLAI ZORAVII.

*Quisquis felici vis currere puppe per aquor
Aspice quo splendens sit Cynosura loco.
Ad summas quisquis doctrina tendis honores
Bursius alma tibi stella polaris erit.
Ambo quidem, ad septem sunt sidera post à Trionem
Sed rutilant aliis qualia rara locis.*

IOANNES VRSINVS.

LXXII.

Eiusdem Zamofciana Academiae Professor & Procancellarius. Canonicusq; Ecclesiæ ibidem Collegiatae S. Thomæ, vna cum Academia, à Magno Reip. Cancellario Io. Samofcio excitata. Lauream in *Ann. 1587.* artibus primam, decurso studiorum stadio in Acad. Crac. promeruit. *Magisterij.*

M 3 quin-

quinimo & secundam ibidem obtinuit, priusquam ad regimen Gymnasii Leopoliensis (vbi illi & patria) fuisset euocatus. Cui cum annos aliquot præfuisset *Conscripsit scholaribus suis Grammatices & Dialectices præcepta*: tam facili methodo, tamque felici genio, vt altiori litteratura præditis, non pueris modo ea placeant. Inde Parauium profectus, in medendi sese arte quinquennio exercuit, & publice Doct̃or salutaris, ob eximiam Physices rei que Medicæ peritiam, magnam auctoritatis & gratiæ locum, apud Ducem Zamoscium obtinuit, à quo stipendiis non contemnendis inuitatus, multos annos publicum profitendi munus cum laude sustinuit, *scripsit que de Ossibus humani corporis Tractatus tres*. Tandemque sacris Ordinibus initiatus, seuerus in primis Ecclesiasticæ seruator disciplinæ, obdormiuit in Dño quinquagenario maior, sibi ipsi quidem satis fortasse longæuus, auditoribus vero suis, in tempestiue nimium ereptus, quos nimirum vigente adhuc ætate, vir iuandis aliorum studiis natus, erudire potuisset. Cui Fatis concedenti tale Elogium Simon Birkowski Philosophiæ & Medic. Doct̃. scripsit Anno 1613.

Græcæ lingue & Astronomiæ peritissimus fuit.

IOANNES VRSINVS CANON. ET PROFESS. ZAMOSC. DOCTOR MED. VIR SVMMÆ ERVDITIONIS ET VITÆ INTEGRITATIS. IN OMNI LITERATVRA ACCVRATISSIMVS. IVENTVTIS INSTITUTE TOR FIDELISSIMVS ET DILIGENTISSIMVS. MORIBVS COMISSIMIS. PIETATIS OBSERVANTISSIMS. ERGA PAVPERES, SCHOLASTICOS, SACERDOTES LIBERALISSIMVS. OMNIBVS CARVS, NEMINI MOLESTVS.

IOANNIS SCROBOVICII.

*Dum viuet vasto solers Paracelsus in orbe,
Viuere & Vrsinus: Celsus hic alter erat.*

LXXIII.

PETRVS POSNANIENSIS.

Bernardinorum Ordo.

Ordinis D. Francisci FF. Min. de Obseruant. quos vulgo Bernardinos dicimus, professus, qui ordo in Polonia nostra, cum pietate ac

re ac deuotione, tum virorum doctorum copia, monasteriorumque frequentia, potissimi nam inter alios floret. Tulitque hac nostra ætate plurimos, & Concionatores disertissimos, & Theologos profundissimos, & omni denique eruditionis genere præstantissimos viros, Rochmanios illos, Goczanouios, Lencicios, Bonauëturas, Gnatouios, Voinas: & in his Chrystophorum Campium, atque hunc de quo nobis sermo Petrus Posnaniensem. Magnum vtrumque & doctum, & in disputationibus argutum, & in sermone grauem atque iudiciosum. Quorum posterior iste. In quatuor Sententiarum Scoti subtilissimas quaestiones: & in singulas anni festiuitates atque Dominicas, trinos sermones conscripsit, periteque admodum verba singula rebus aptando sublegit, imitatus popularem illum suum Valentianum Posnaniensem, qui Magister in Acad. Cracou. scripsit Propugnaculum Ecc. esie aduersus varias sectas huius tempestatis.

do in Polonia florentissimus.

*Fuit & ab-
ter Petrus
Posnanien.
Canon.
Crac. Me-
dicus Re-
gius qui
scripsit de
Fabrica-
tione ho-
minis.*

IO. SCROBOVICIUS.

*Posna mihi patria est Cracie patria altera Athenæ
Monstrauit veram religio patriam
Non potiore loco potui (mihi redite) nasci
Non potiore coli, non potiore mori.*

STANISLAUS GRODECIVS.

LXXIV.

Celebris illius in Acad. Crac. Professoris Iacobi Gorscii discipulus & alumnus, vbi non contemnendos in studiis progressus fecisset, vt & Orator & Poeta, & Philosophus insignis audiret, primam in artibus lauream, vna cum Georgio Leopoliensi merito adeptus est, vnaque cum illo, spretis omnibus mundanis, Societatem I. E. S. V. ingressus, multa in ea, idque pro ea, indefesso studio egit, euaseratque in limum Theologum, & verbi diuini præconem, vt vel ex Concionibus ipsius, quas vernacule ad populum dictabat, & postea Latine, non inuita Minerva vulgauit, cuique legenti liquido constat. Fecit & alia plurima laude & approbatione digna (nam & carmen interdum pangebatur) sed præcipue elucet, quæ in disputationibus publicis aduersus sacramentariam pestem gesserat, sciolorumque fastum firmissimis rationibus prolatis retuderat. Cui socii laboris additi fuerunt R. P. Radziminus, diuinarum humanarumque rerum peritissimus. Reuer. Pater Vifocius multis lucubrationibus polonicis, ac

An. 1561.

cis, ac præcipue in uersione speculi exemplorum Maioris, atque uenerandus ille Pater Lascius, qui Leuartouiensium Arrianorum confutationem scripserat, respondente illis ad argumenta, eodem illo doctissimo Patre Radziminio.

I O. I A S C R O V I C I I.

*Crimina Sæmatica non iam dominantur in oris
Nam Regnum Lech: Fasq; Themisq; fouet
Hic tonat eloquio commissa piacula pellens
Nec mala sunt culpa, nec mala supplicij.*

LXXV. BERNARDVS PAXILLVS.

Instituti D. Dominici professor, & S. T. Baccalaureus, vir pietate ac deuotione insignis, scientia sacrarum litterarum, zeloque religionis illustris, & qualem Euangelii prædicatorem fieri oportet, aut qualem suorum prædecessorum imitatore esse decet; quos & olim in clyta familia hæc infinitos pæne in Polonia nostra habuit, Hyacinthos illos, Malachouios, Bartholomæos, Seuerinos, non modo doctus & religiosus, verum etiam in diuorum numerum alios relatos. Et præsens etas plurimos alit, Pegasios, Suscios, Camillos, Chrysoctomos, Samueles, Valerianos, Piecarscios, cæterosque innumeros pietate & doctrina illustres, tum & dicendi præstantia conspicuos. In his & Bernardus Paxillus, cum plurima alia pro Religione Catholicæ incremento gessisset, tum contra Anabaptistas & Zvinglianos, aliosue impios quosuis. Tres Monomachia Tomos de SS. Trinitate conscripsit, quos & patrio sermone

Scripsit & succincte collectos euulgauit. Scripsit præterea & contra Schismaticos Roxolanos de Primatu librum, & alium alienationem Arrianorum à Christianismo, inscriptum: tum mi-

Processione litia Christiana modum, carmine tam Polonico quam Latino.

Spiritus S. à Filio.

I O. S C R O B C O V I C I I.

*Bernardi si scire cupis Monomachia quid sit,
Vnà omnes turmas vinceret Hæresion.*

LXXVI. STANISLAVS GROCHOVIUS.

Cuitos Crusuicensis. Polonici carminis scriptione longe celeberrimus, & certe post Cochanoium primus, licet habeant & alii, in quo singuli excellant, ut Lubomierscius, Craieuius, Morstinus, Pascouius,

couius, O:huinouius, alijque plurimi, quibus sua Gratia inest & le- ^{Polonici} ^{Poeta.}
 pos. Cæterum & Grochouius quæquæ modo scripsit, præ alijs com-
 mendata habuit. Scripsit autem plurima, & in diuersa materia: quæ-
 dam etiam carmine Latino. Prosa vero, ex veteri quopiam authore
 Italo, noua forma aut methodo *Lauacrum animæ*, & *Bellum Theologicum*,
 olim ab AndreaBochnense Canonico & Concionatore Leopold. con-
 scriptum. tum *Hominis Christiani semitam*, patrio sermone. Carmine ve-
 ro Polonico. *Augustum resuscitatum*; *Hymnos Ecclesie annuos*. *Cantica solem-*
niæ. *Epitalamia diuersa*, *Epigrammata item* & *Nenias in obitum*. *Samoscÿ*, *Do-*
brocicÿ, *Macieionij*, *Holobuci Cosacki*, aliorumque in patria Magnorum viro-
 rum. Tandem & ipsi vita functo, nescio quis poetarum, tale Epita-
 phium scripsit, quod in atrio templi Carmelitani B.M. V. extra muros
 Crac. in arenis, visitur, haud procul miraculosa imagine Diuz.

GROCHOWSKI POD TYM LEZY NA-
 GROBNYM KAMIENIEM,

I KAPLAN, I POETA, STANISLA W
 IMIENIEM.

IAKO TEN GROB POKRYWA PROZNE
 DVCHA KOSCI,

TAK MILOSIEDZIEM POKRYI BOZE
 IEGO ZLOSICI.

RYM PODCZAS MIAL DOTKLIWY SAM
 TESKNIL WCHVDOBIE,

DZIS NIC NIEPOTRZEBVIE ZAMK-
 NIONY WTYM GROBIE.

LECZ KTO WIECEY NAVKI, TEN MNI-
 EY SZESCIA TYKA,

NAVKA WSOBIE WSZYSTKO DOSTA-
 TEK ZAMYKA.

NICOLAI ZORAVII.

Si Romana micat diuino lingua Marone

Meonio splendet sicq; Pelasga viro.

Carmina dum fudit patria Grochouius ore

Non minus illustrem fecit & ille suam.

I O. I A S C R O V I C I I.

Sedibus Ausonidum migravit docta Minerua

Sarmatico sedem fixit & orbe suam.

N

Veri-

*Veridici vates sergunt sub nomina Phœbi
Millibus cuncta iste futura canit.*

LXXVII

IOANNES CLOBVICIUS.

IN Academia Crac. Philosophiæ Professor, & Maioris domus Collega, ingenio, iudicio, & dicendi scientia scribendique clarissimus, ut velex ipsiſ Orationibus illius ad Petrum Tyllſciam, & Io. Zamolſcium Magnos in Repub. Senatores conſcriptis; tum in obitum Valentini Vidauii; ac libello De exercitio ſtili relicto (qui nondum impreſſus) apparet. Idem amicorum copia, diſcipulorum frequentia, conſpicuus, & Hiſtoriarum peritia, morumque ſententiarum, ſupra quam dici potèſt, celeberrimus. Obiit morte immatura Anno 1609. 2. Decemb. & in Ædibus D. Annæ conditus, magnum ſui deſiderium apud poſteros, diſcipulorumque in Academia copiam, reliquit. Quorum in numero eſt Io. Rybcouicius Cracouienſis, vir de humanitatis ſtudiis optime meritus; & Theologiæ Profeſſor celeberrimus, cuius extat in luce *Eucharistiſcon in Eûchariſtia. Epinicion, ſeu Palmariſ Oratio. Meditationes ſalutationis Angelicæ. Manna cœleſte. Columba Noe. Pſalterium Decahordum. Præſepe Domini. Academia Chriſti, tum varia in materia, variis temporibus ſcripta Orationes, præcipue autem illæ quatuor, de viro Sapienti.*

IOANNIS SCROBOVICIUS.

*Cum primum magnis cœpit clareſcere factis
Præproperâ rupit ſtamina Cloſo manu.
Oſi longæuos tribuiffet Iuppiter annos,
Quantis auxiſſet hæc ceſſe Scholam meritis.
Non tot erunt flores quot erat virtutibus inter
Omnes ſpectati vitæ probat. viri.*

LXXVIII.

IOSEPHVS STHRVTIVS.

EXcellenti Medicus ingenio. Cypriani Louicenſis, qui *præſticam medicam* ſcripſit diſcipulus; in tantum ea in ſcientia breui profecerat, ut nemo illum ætate ſua vicerit, pauciſſimi æquarint: non enim Theorica ſolum valuit, quod magnum cenſetur ad cognoscendos diuinos naturæ characteriſmos; ſed in praxi quoque felix, arte ſua vitam multis pro-

tis produxit, editoque *Sphigmicozum libro*, cum Patavii Medicinam docuisset, ita ibi ab illis clarissimis Professoribus laudatus est, ut eius libri vno die, octingenta exempla distracta sint. Tandemque reuersus in Poloniam, *Phlebotomiam & libellum de Sale conscripsit*. Vsus familiaritate Alberti Oczkonis, qui libros *De affectionibus corporis humani* egregios reliquit. Conditus Posnanæ in templo Maiori tale habens Epitaphium.

IOSEPHVS STRVTHIVS, POSNAN.
PHILOSOPHIÆ ET MED. DOCTOR. LI-
BRORVM GRÆCORVM LATINVS IN-
TERPRES. PVBLICVS OLIM STIPEN-
DIO SENATVS, VENETI ARTIS MEDICÆ
PATAVII PROFESSOR. ARTIS SPHYG-
MICÆ PER TOT SÆCVLA ABOLITÆ,
NOVVS RESTAVRATOR, POSTEA SERE-
NISS. PRINCIPIS SIGIS. AVGVSTI RE-
GIS POLONIÆ MEDICVS. OBIIT A.D. 1568.
ÆTATIS SVÆ 58.

NICOLAI ZORAVII.

*Pingere cum vellet præstanti corpore Zeuxes
Tyndarida est vsus taliter arte sua.
Delegit quasdam formâ præstante puellas
Quodq; fuit pulchri transtulit in tabulam
Vult Medici effigiem si quis depingere veram
Non opus ex multis hanc legat ille viris
Nam virtutis adest exemplar Sthrutius omnis
Illi pro multis hic satis vnus erit.*

GASPARVS CICHOCIVS.

LXXIX.

CANonicus & Parochus Sendomiriensis, patria autem Tarnouien-
sis, quæ ciuitas est in Submontana Poloniæ regione, veluti nidus
quidam eruditorum virorum, & bellica virtute illustrium illorum Co-
mitum domus, è quorum profapia fuerat Magnus ille Ioannes Castel-
lanus Cracouiensis, & exercituum Regni Generalis, peregrinationibus
longinquis, diuersarum linguarum peritiâ, rerum militarium pruden-
tia, &

An. 1567. tia, & de hostibus patriæ victoriis pæne infinitis obtentis, clarissimus. Hic igitur Gasparus natus, Cracoviæ adolescens in studiis annos multos versatus, Andream Troperum, excellentem tum Philosophum præceptorem habuit; & laurea Baccalaureatus obtenta, magnum auctoritatis & gratiæ locum apud Georgium Radiillum Cardinalem obtinuit, à quo (promouente Nicolao Dobrociescio Canon. & Profess. Cracouien.) Canonica dignitate & Parochi munere ornatus fuit. Et ne acceptum talentum videretur abscondere, cum multa alia pro dignitate Catholicæ Religionis fecit, tum egregium illum libellum *Anatomia nuncupatum scripsit quo Torunensium calumnias in Patres Soc. Iesu refellit; aliumque Alloquia Ofieciana dictum, quo Hereticorum errores ostendit ac refutat simul, quamuis successu parum felici, quod minus honorificam in eis Regis Angli mentionem fecisset: tulissetque sane multa acerba & graua, ni mors senem opportune liberasset. Conditus in Æde D. Petro sacra Sandomiriæ, quæ curationis eius fuerat.*

IO. SCROBOVICII.

Non sic vincla manus contracti fœderis vnquam

Vinculo amicitie Thesca corda ligant.

Non amplexatur cedro sic firmitus vlmum

Doctrina vt viri in pectore nexa tuo.

LXXX.

IOACHIMVS BIELSCIVS.

MArtini Bielscii rerum Polonicarum haud inepti scriptoris F. non in Historia modo, vt pater, verum in Oratoria quoque ac Poetica arte, omnique politiori litteratura egregie versatus. Quo nomine à Io. Cochanouio, Andrea Tricesio, Thoma Dresnero, Sebastiano Averno, Reyo, atque aliis æuo illo celeberrimis doctrina viris multum amatus fuit & laudatus. Et vt in itinere conficiendo, cum duces nacti sumus, securiore animo viam ingredimur: sic ad omnem excellentem laudis & gloriæ cupiditatem, nulla re magis, quam aliorum æmulatione incitatur. Ita & Ioachimus florentissimorum tum in Polonia scriptorum laudibus ad lucubrandum incitatus, non aliud descriptionis genus eligere sibi voluit, quam quod paterno quodammodo & hereditario iure ad se pertinere putauit, Historiam videlicet gentis suæ, quæ à parente scripta, ob hæreseos suspensionem à Catholicis lectoribus penitus neglecta fuit. Quia igitur ad humanam laudem multum pertinere sa-

nere sapientes existimarunt, in prole patrum decus resplendere, ideo patris ille nomen propagare volens, e suo penu *Annales Polonicos*, & quidem *Polonica lingua cōscripsit*, vbi & patrem calumnia liberat, sincerum affirmans Catholicum eum fuisse, & in mortis agone, ritu Catholico sacris procuratum. *Scrispsit & carmen in inaugurationem Regis Sigis. III. tum Panegyrim quoque in Nuptias eiusdem.*

Scrispsit & Epigrammata Latina.

ADAMI IANISOVII.

*Sunt qui vernaculâ referunt ab origine gentes
Linguâ natiuas patriâ iura, leges
Victorias numerant, maiorum stemmata pingunt,
Non pauci laudes hinc meruere suas.
Inclita lechia dum Biel, ci dum gesta recensēs
Patria debetur gloria prima tibi.*

NICOLAUS MOSCICENSIS.

LXXXI.

Ordinis Prædicatorum Doctor Theologus, multæ eruditionis & experientiæ vir, vt qui non postreme iuuauit rem litterariam, ea methodo vniuersam Philosophiam in compendium redigendo, quæ passim imprimuntur *Logicarum Institutionum illius libri*. Idem summam Angelici Doctoris, & diuissimo labore ad formam syllogisticam redigendo. *Scrispsit & Elementorum Confessionis libellum: & Tabulas Sacramentorum, Irregularitatum Censurarum, affinitatis, aliarumque rerum necessariarum doctrinam continentēs. Similiter. Ordinandorum examinandi modum seu methodum.* Denique quas nobis Casuum conscientie lectiones in Conuentu SS. Trinit. Crac. magna auditorum frequentia publice prælegebat, breui prælo excussas expectamus.

Conterraneus vero suus Mathias Moscicensis in Acad. Cra. philosoph & Professor meus q̄ præceptor poetæ haud contemnendus multa carminum opuscula vel quit, mortuus peste Anno 1623.

NICOLAI ZORAVII.

*Quam sis doctrinâ præstans memorare tacebo,
O Moscicensis cætera scripta tua.
Sufficiet Logica mihi docti nam arte tyrones,
Signum doctoris posse docere breuis.*

ALEXANDER GVAGNINVS.

LXXXII

Comes Palatii Lateranen. Eques auratus, militumque Præfectus. Patria quidem illi Verona fuit, sed pro indigena, Sigismundo Augusto

An. 1578.

An. 1611.

gusto apud nos regnante, receptus, cum in Poloniam veniens, strenuum se in re militari probasset. Inscriptus igitur Cinium numero, totam aetatem celibem exegit (quæ fuit septuaginta sex annorum) cuius maiorem partem in bellis Litonicis, Moldauicis, ac Moschouiticis consumpsit, præfuitque arci Vitebscensi, quæ proprium districtum habet, annis quatuordecim. Tandem à Martialibus ludis ad ætatem mæniorens Musas conuersus, quo se vere ciuem Polonum declararet, *conscripsit Chronicon Polonicum puro & nitido sermone Latino*, quod postea & Polonica lingua per Martinum Pasconium inuerti curauit, additis pro meliore nostrarum rerum cognitione, circumiacentium populorum, maxime septentrionalium barbarorum, geographicis descriptionibus. Obiit Cracouiæ senio laboribusque confectus, partæ per virginem salutis Anno 1614. Ad eius effigiem Augustinus Columna hos versiculos lusi.

*Candide si cernis Lector, cuius sit imago,
Sit quis ille tamen, parte probante proba.
Miles, Dux, Comes, gesit, coluit, celebrauit,
Arma, Aulam, Musas: Marte, decore, stilo.*

LXXXIII.

STANISLAUS KRZYSTANOVICIUS.

VRbis Leopoliensis Syndicus, quæ illi quodammodo & patria fuit. In pago namque ditionis suæ natum, puerum pæne aluit vrbs ipsa Leopolis, adolescentem vero bonis litteris imbuit Academ. Cracou. eundemque mox apud externos exercitatum, Græca Latinaque facundia excellentem, admirata est Polonia. Siquidem non inter suos ciues modo, clarus fuit ab ingenio, sed in aula etiam ipsa Regis Sigismund. III. multum multis gratiosus, idque vel solo nomine illo, quod Magni Lipsiæ auditor, & morum imitator fuerit. Adeptus itaque nomen Iurisperiti in præcipuis quibusuis Europæ Academicis specimen ingenii sui sæpius disputando publice declarauit, *scripsitque zelo pietatis contra Angliæ Hæreses*, reuersus ab illis Parisios, tam doctè, tam prudenter, vt politioris etiam litteraturæ viris, Sorbonensibusque ipsis multum sua scriptio probaretur. In patriam redux, vixit vxorius ad annum 1617. & quadragesimum vix egressus, solutus corporis vinculis, quasi teris tantum

osten-

ostensus, in beatorum sedes, exfors liberorum, liber ante diem euo-
lauit.

IO. SCROBCOVICII.

*Magnis mirari Stanlaum dotibus auctum ?
Magnus eum Doctor Lippus erudit.*

PAVLVS PALCZOVIVS.

LXXXIV.

IN Osuecimenſi Ducatu, equeſtris Ordinis maioribus natus, litteris
adoleſcens optime inſtructus. Idæam optimæ Reipubl. ætate ma-
turior, ciuibus ſuis ſmitandam, *Statum Venetorum cura ſoleri & indi-
cio ſcripſit. Itemque Tractatum de ratione inſtituendi hominis nobilis, & mo-
do, perfectionem eam, quæ in eum cadere poſſit, conſequendi.* Ipſe ab auun-
culo miſſus, ſedecim annos continuos peregrinatus, terras alienas
viſit, ac inſuamis Europæas Regiones peragrauit. Reliquit & topogra-
phiam earum ciuitatum ac Regionum, in quibus tot annos commoratus. Erat
enim in eo præter exactam linguarum exoticarum peritiã, inge-
nium admirabile, & prudentia ſingularis, cum humanitate con-
iuncta. Adhæc iuſta proceri corporis ſtatura, quæ dotes hæcæ exi-
mias longe ſplendidiores reddebat. Ex quo multum charus cum
omnibus doctis, tum Matthiæ Smogulecio Præfecto Bidgoſtenſi
viro ſimilibus virtutibus claro, & qui inter cætera ingenii & ſtili
ſui monumenta, reliquit *libellum de Exorbitantijs Iurium Regni Po-
lonia.*

MICHAELIS GRODZICKI.

*Nobilitas genus exornat, virtus ſed vtrumque
Gloria virtuti vadit vbique comes
Exornat te illuſtre genus virtus quoque Paule
Eſt quoque virtutem ſama ſecuta tuam.*

SEBASTIANVS PETRICIVS.

LXXXV.

ITa ſemper noſtros non infelices eſſe, doctiſſimis quoque externis
hominibus viſos, manifeſtum eſt, vt quanquam eam doctrinæ &
ingenii poſſeſſionem ſibi præ nobis propriam eſſe vellent, ingenii
tamen noſtrorum ita locum reliquerint, vt & viuos in ſocietate
ſua

Grutin'us
erat disci-
pulus Ber-
nardini Pa-
terni pri-
marij Me-
dicina Theo-
rica Aca-
demia Pa-
tau' a Pro-
fessoris, at-
que Alexan-
dri Massi-
riae practica
Medicina
Professoris.

Ann. 1574.
Magisterij
vero gra-
dum 1583.

Eum secu-
tus Sixtus
Leopolien-
sis edidit
l. b. 4. de
Thermis
Silesi'is
& Sebast.
Slesouus,
quae de Pe-
montanum
in Poloni-

cum vertit. Latine vero de Phlebotomia scripsit. De Febribus. De Venenis. De curatione pestis Polonice. De fraudibus Iudaorum. De Genealogia ipsorum. De secretis Medicinae & Panegyrum Latinam ad Io. Ducem Ostrogium.

sua tulerint, & defunctos, ex litterisque tantum notos, laudationibus sint prosecuti. Omitto igitur hic peritissimum in Medicis Stanislaum Porembny Sendomirionsem, Omitto illum laudatissimum Andream Grutinum. Andreae Tencinii Palat. Crac. Medicum, qui Minoris domus in Vniuersitate Crac. Collega, scripsit doctissimum illud in Febribus pestilentibus & malignis consilium. Omitto & Martinum Nicolauum apud Hispaniae Regem in illustri loco & fama Medicum; & nostra aetate aut patrum, Zachariam Barthy, qui de Epidemia scripserat; Simonem de Louicz, cuius nunc Enchiridion Medicinae doctorum virorum manibus teritur; Iosephum Vrendouium & Simonem Sirenium, quorum vterque ingenti volumine herbarum naturas Ponicie explicauit. Vnum tantum appono, longo rerum usu & experientia insignem Sebastianum Petricium Pilsnae honestis parentibus natum, atque in Academia Crac. a Martino Pilsnense celebri tum Physico, suo populari eruditum; qui primum in artibus honore sub Valentino Vidauio nobilissimo iuxta ac doctissimo pro tunc Artistarum Decano promeruit, eosque in Philosophicis ac Medicis studiis progressus fecit, vt facile in Belgium primo, atque in Italiam deinde profectus, Doctoris laurea a Patavinorum Medicorum Collegio, mirifico omnium consensu fuerit donatus. Inde reuersus Macieiovi Cardinalis primum Archiaterus fuit, postea Demetrii Moscouitici Principis. Quo a perfidis subditis occiso, iterum in patriam varia fortuna delatus, atque quieti deditus *Politica Aristotelis in natium sermonem, atque Oeconomica vertit. Similiter Horatium, quem & notationibus illustrauit. Epigrammata varia lusit; & Remedium contra pestilentiam vim. Scripsit & Psalterium carmine Polonico.* Io. Cochanoium aemulatus, sed non euulgauit. Notauit & res gestas sui temporis, sed quas Io. Innocentio F. itidem Medicæ dedito & omni fere liberali doctrina imbuto, prosequendas commisit, addito Historiographi titulo, & stipendio assignato, vt perpetuo ex tunc suum Academia Historiographum habeat. Sibi vero ipse hoc Cenographum posuit

D. O. M. S.

SEBASTIANVS PETRICIUS
ILL. CARDINALIS MACIEIOVII,

A CON-

A CONSILIIIS MEDICIS ET ITINERVM COMES.
 PROFESSOR IN LYCEO.
 PHILOS. IN VITA, MEDICVS IN MORBIS ARCENDIS
 REGNO, VRBI, OMNIBVS,
 SCRIPTO, EXEMPLO, PRÆCEPTO PRODESSE STVDVI.
 ARISTOTEL. HORATIVM, NOSTRATUM LINGVAM DO-
 TYBERIM, RHENVM, RHODANVM ADII. (CVI.
 BORYSTHENEM ET HOSTILEM MOSCVAM SENEX IN-
 RARVS IN OCIO, FREQVENS IN LABORE FVI. (VITVS BIBI.
 NESCIO AN PROFVI: HOC VERE DIXERIM, FVI.
 VIDISTI ME HOSPES: PERSPICE RVRSVM TE.
 VIVIS SI LABORE ET VIRTUTE COMMVNI BONO VIVIS.
 SI VITAM INVITAM, MVNDVM IMMVNDVM PVTAS.
 SI HOC VT MINIMVM INQVINERIS CVRAS.

MOR. ANNO DOM.

ÆTATIS.

IO. IASCROVICII.

*En decus, en f. ma merito pars maxima nostra
 Petricius columen, Pieri dumq; salus.
 Corporis, ac animi præsto exoptata medela,
 Dum seu à toties morte trophæa refert.
 Deuict à Lachesi viuit. nam pignus in atram
 Armauit Parçam: hac prole perennis erit.*

SEVERINVS LVBOMLIVS.

LXXXVI.

OMni ferè litteratura imbutus, Theologicis potissimum discipli-
 nis excelluit, vt vix parem in ea scientia ætas nostra tulerit. Is Ca-
 nonizationis D. Hyacinthi Procurator à familia sua Dominicana constitutus, v-
 niuersam illam, qua par erat fide & diligentia conscriptam, typis Romanis excudi
 curauit. ibidemque Christi Seruatoris nostri, à primo parente Adam genealogiam,
 præfiguratam & productam, multo labore in tabula ænea depinxit. Theatrum
 Concionatorum, seu Officinam Prædicantium Venetis cum esset, conceptam &
 partam in lucem dedit. Turrim Babel, seu Hæresiarcharum omnium catalogum,
 mirabili ingenio & laudabili opere Cracouia in tabula exhibuit. Atque demum
 totius sacre scripturæ quæsitæ, Theologorumque summorum circa ea
 dogmata, duodecim Tomis, per distinctiones, methodo resolutiffi-

O ma, con-

*Scriptis &
contra Sobis-
maticos
Roxolanos
& contra
Gentiles
libellum.*

ma, conscribere voluit; sed morte præuentus haud perfecit. Reliquit nihilominus septem iam concinnatos, quamuis non limatos; & primum quidem se viuentem prelo excussum, quatuor fere millibus distinctionum constantem, quem *Introducerium Generale* ad subsequentem tractationem appellare voluit, cum totum opus *Monotessaron Evangelicum* appellatum, sex & triginta millibus distinctionum constare debuerat. Deus ingratis & indignis nobis hunc tantum virum, ætate licet prouectum iam & grauem, viuacem atamen & robustum, præmature sustulit, qui in partibus Septentrionalibus nostris, vt & alius eiusdem Conuentus S S. Trinitatis professor, Bartholomæus nuncupatus, in Cathedrali Ecclesia Ordinarius Concionator, malleus fuit Hæreticorum, flagrum improborum. Et qui ita omnis scibilis doctrina fuit refertus, vt parem eum eruditione, cum aliis quibusuis extraneis existimem, tum suo præceptori Bartholomæo Medinæ.

IO. SCROBCOVICII.

*Hostibus vt prodant multi fugere cohortes
Vt capiunt alij profugiunt propriis.
Profugus Hebræis Lubomli vt castra sequaris,
Christi adum fidei præco decusq; fias.*

LXXXVII.

THEODORVS SAVADCIVS.

*Stanislaus
Savadcivs
scripsit ex-
amen de
Astrologia
in Acad.*

HAUD inamœnus soluta & ligata dictione scriptor; cum & in Iure fuerit non mediocriter exercitatus, & in Historiis omnium ætatum, omniumque populorum, sed præcipue Polonarum optime versatus. Vtriusque argumento sunt scripta, partim Polonice, partim Latine à se conscripta. *Processus scilicet Iuris Polonici, Compendium Legum, Synopsis Annalium Polonicorum, Politicarum Oeconomicarumque questionum libellus*, aliaque minutiora plurima, quæ eum longe maiorem fecissent, si fautor sibi aliquis, atque pinguior fortuna obuenuisset. Alias, demissi hominis virtus haud quaquam emergere potest, quæ vt vitis, nisi arundinem aliamue nacta fuerit arborem, qua nitatur clauiculis, & se erigat, iacebit humi inculta, nec poterit è tenebris domesticæ obscuritatis emergere. Et hinc illud est, quod plurimi non modo in Curia atque foro, sed in litteris etiam ac libris, rei prodesse publicæ volentes, ad summam deueniant inopiam, nec exæquato cum exte-
ris sua

his suo nomine, pæne contempti & inglorii fati concedant; quod nimirum Patronos non habeant qui conatus eorum promouere velint. Vnde in simili vita, vix dissimile Fatum fuit magnorum alias illorum virorum Pauli Scerbicij & Gregorii Czaradzij: quorum alter Secretarii titulo ornatus Promptuarium statutorum Regni Poloniae conscripsit. Speculumque Saxonum, atque Iusti Lipsii Politica in patrium sermonem conuertit. Alter vero Syntagma Processus Iudicarij. Foridica Nouella Constitutionum Regni Poloniae. Paratula statuti Herbultani. De origine Sarmatarum libellum, deq; partu B.M.V. Poema conscripsit.

Scripta
Scerbicij.

Scripta
Czaradzij

* Patres Sa-
uadici Con-
sul Cracon.
& in Aca-
demia Me-
dicina Pro-
fessor fuit
Orator ex-
cellentissi-
mus.

I O. I A S C R O V I C I I.

Vt gen. rosa aquila haud sœuit generare columbas
Ast aquilas solem qua nuidum afficiant:
Sic fortes generat natos vis magna parentum,
Ex magno magnus fit * Patre Sauadicius.

ANDREAS SCHONÆVS.

LXXXVIII.

Qvis in Andreæ Schonæi exiguo corpore, atque sedato vultu, adeo ingentes dotes, versatilique ingenium latuisse crediderit? Hic nim immenso captu, vastaq; memoria, scientiarum omnium rationes, summosq; apices complexus I. V. ac S. Theol. Doctor, Philosophus, Mathematicus, itemq; Poeta laureatus ac Orator excellentissimus, omnes eas artes cum laude professus est. Cumque à Magno illo Socolouio eruditus ac pæne enutritus, Magisterii dignitatem in Acad. Crac. obtinuisset, in Italiam vt Medicæ rei operam daret, cum aliis condiscipulis suis ablegatus fuerat. Sed vt ars Medica corporibus medetur, sic animis Theologia, cuius ministræ sunt artes vniuersæ; ita & ille quoq; exactis Parauii eo in studio annis duobus Glauci ac Diomedes exemplo, erca cum aureis permutauit, & ab illis castris, ad Theologorum castra physicus haud contemnendus iâ transit. Doctorq; Iuris Romæ renunciatus, breui post Craconiâ reuersus Professoris munus sustinuit: & tandem successiue ob summâ doctrinam, & patrem doctrinæ pietatem, cõmunibus omnium votis suffragijsq; vna cum Basilio Golino in Aed. SS. Trinitatis palli Professoris & mitrâ Theologi meritissimè accepit: quâ & gessit, ita decenter, ita decore, vt non domi tantû doctrinæ gloria, Procæcellariatusq; honore conspicuus esset, verû etiam foris innotesceret magnis & eruditis viris, ac in his Iusto Lipsio acri illi & graui-

Baccalan-
reatus gra-
dû A. 1584.
sub Decano
Martino
Slachcinski
obtinuit,
& biennio
post Magi-
sterij hono-
rem.

Basilius
Golinius,
scripsit O-
rationes &
carmina
tam Græca
quam La-
tina varia.
Vide Cen-
turiam Li-
psii Miscel-
laneam 4.

ingeniorum æstimatori. Tu qui genium viri & ingenium pernoscere cupis, vide *Orationes à se editas In Victoriam, & Obitum postea Magni Zamoscij: In ingressum in urbem Georgij Raduilli, Bernardi Macieiovi, Petri Tylicij Episcoporum Crac. Similiter Panegyrum Carolo Austrio, & Dietrichstain Epi, copo Olomucen. Fidum Comitem Tencinio, & carmen in nuptias eiusdem & tandem Ostonarios in obitum Socolouij præceptoris sui; & quantus ille vir fuerit, quantum in utroque scribendi genere valuerit, facile videbis; siquidem ut è vestigio Hercules, sic è scriptis pauculis, ingenii doctrinæque præstantia cognoscitur. Claruit idem & Græci sermonis peritia, cuius studio tantopere in senectute obletatur, ut etiam ad incitandum alios, fundauerit de demesso suo perpetuum in Academia Græcarum litterarum Professore. Et cum alia plurima, pro augendo nomine illius, Rector Generalis aliquoties creatus, fecisset, tum scriptis quoque eam suis apud exteros illustrare magnopere voluit, quo & posteritati simul, se non otiosam vitam traduxisse probaret. Cæterum quia citius quam oportuit, conditionis humanæ necessitas, suos conatus præpediit, ideo præclara multa quæ scripsit, inchoata tantum reliquit, perfecta non plane (uti est & liber ille, cui titulus NIHIL ET OMNIA) quæ nec scio an aliquando sint lucem visura, præter carmina pauca & Orationes, quas breui in lucem prodituras speramus. Defuncto Poetæ certatim omnes parentarunt, inter quos & Laurentius Smiescouicius publicus tum Orator. Vixit annos LXIII. conditusque in Æde D. Floriani Clepardix, ubi inter Canonicos Custodis titulum gesserat, à quibus tali Eligio est ornatus.*

*Ex eius disciplina
prodiit Simon Halim
cui primus Tyliciana
fundationis Orator
(& extant eius Ora-
tiones plurima) & S.
Th. Profes.
Scripsit carmina Smiescouicius
plurima &
Orationes.*

DEO MAX. IMMORTALIQ.
NOMINE MAGNO.

M. ANDRÆ SCHONEI GLOGOVIEN.

S. TH. PROF. I. V. D. PROCANCELLARIO VNIVERSITATIS
ATQVE HVIVS ECCLESIAE DECANO.

DVRATVROQ.

DVM STABIT INCLYTA ACADEMIA.

EIVS TVM DICENDI, TVM SCRIBENDI LAVDE ILLV-
STRATA EIVS COPIOLIS, QVA IN PROFES. GRÆ-
CÆ LINGVÆ.

QVA IN ALVMNOS STUDIOSES COLLATIS.

AVCTA ET ADIVTA

DEVS OPT. BENEFICENTISS. Q.

QVEM

QVEM VIR INNOCENS CASTE SANCTEQ. COLVIT,
IVBEAS ESSE BEATVM.
MDCXY. XVIII. Maii.

MICHAELIS GRODZICKI.

Schoneus ingenti conscripsit mole volumen,

Quo clausit toto quidquid in orbe later.

Omnia nil vocat hac libro qua clausa tenentur

Schonee nil scribis, tu sapis ergo nihil

Schonee nil proprio sed cuncta volumine condis

Omnia cum scribis te later ergo nihil.

BARTHOLOMÆVS PAPROCCIVS.

LXXXIX.

Multi leporis, multi laboris, nec non & eruditionis Polonicus Poeta. Is in Masovia natus, puer adhuc ad Academiam Crac. studiorum causa perrexit, atque ibi in disciplinam sese Valentini de Raua, viri eruditi, & multis postea sacerdotiis ornati, sedulo tradiderat. Sed fato parentibus sublatis, vix ex effæbis egressus, domum reuocatus, uxorem proeuctioris ætatis duxerat; pecuniosam quidem illam, sed que iam virum tot annis regere ipsa didicisset. Quare infaustum nactus matrimonium, discors triennium prope cum illa exegerat, & tandem pertæsus, captabat occasionem, domum, & illam ipsam deserendi; & ecce in procinctu Italiam videre proficiscenti, nunciatur Varsoviae tum commoranti, anum clausisse diem & annum. Quare infelici coniugio liber, ad intermissa studia & Musas reuertitur, in Bohemiamque delatus, vt erat natura ad fandendum carmen natus, in primis *Leges Connubiales* Plutarchum imitatus, ad adolescentulis, suo malo prudens, conscripsit. Item *Hortum Regalem, seu de moribus Heroum*. Item *de armis seu insignibus nobilitatis tam Polona, quam Bohemica*, Tomos duos. *Vitas Gnesnensium Archiepiscoporum*. *Noctes Torunenses*. *Conuersionem Mariae Magdalene*. *Concilium animalium seu Fabulas morales*, *Apophtegmata*, *Epigrammata*, & *Epithalamia diuersa*. Vfus familiaritate Alberti Struminski, qui itidem Polonice scripsit *de Agricultura*. Obiit Sexagenario maior, conditusque in perystilio Sodalium Franciscanorum Leopoli Anno 1614.

IO. IASCROVICII.

Inclya Sarmatica dum fers insignia gentis,
Edis virtutis symbola clara tua.

O 3

ADA-

XC. ADAMVS ROMERIVS.

Baccalau-
reatus qui-
dem Anno
1583.

S^Tenzicæ ad Istulam natus, & in Acad. Crac. lingua vtraque egregie Simburus, quinimo & laurea Philosophica vtraque decoratus, suæ gentis industriam, quam nauigationi impendunt, ad Theologiæ studium felicissimo conatu traduxit, Doctoreque Theologus Romæ renunciat, sacras Cracouiæ litteras aliquot annis publice interpretatus est. Post ad D. Nicolai Aedes in suburbio Præfectus, totus studiis deditus, Spartam quam nactus erat ornare non destitit. Erat enim summi ingenii, summæque eruditionis vir, laboris vero ac industriæ, pœne incomparabilis. *Scriptis Commentarios in Cic. Orat. exactissimos, & Librum de informando Oratore: quin & Linacri Grammaticam, docto ac laborioso commentario illustrauit.* Et in Theologia Tractatus multos insignes, & Orationes Ecclesiasticas parturiebat; quæ omnia, quamquam adfecta potius, quam confecta sint, facile tamen ingenium iudiciumque viri indicant, cuius per vniuersam Poloniam nomen hodie quoque viget, cum ob eximium pietatis zelum, tum ob eruditionem singularem: quarum testimonia pauca fortasse, sed luculenta posteris reliquit; plura multo habituris, nisi quæ verbis docebat, agendo potius quam scribendo confirmare voluisset. Prouentus enim Ecclesiæ suæ, atque adiuncti Hospitalis ab antecessoribus amissos, impenso labore & cura apud (subsellia Tribunalitia restitui procurauit. Atque vt erat pietatis amans, cuius in scriptis eximia vestigia apparent, gregem etiam suum ex ambona sapius verbo Dei pavit Ecclesiastes egregius. In medio laborum cursu, ante diem, Ecclesiæ, pro dolor, ereptus, magnum sui posteritati reliquit desiderium, anno salutiferi partus Virginei CIO IO CXVI. Funus honorifico tumulo, in eodem curationis suæ templo, pro meritis donatum, perorante Reuerendo ac venerabili Patre Sebastiano Nucerinio S. T. D. & Concionatore in D. Stanislai Basilica Ordinario, viro vndequaque docto & eloquenti.

*Scriptis
nunc Pater
Nucerinus
librum Po-
lonicum de
vita & Miraculis S. Teressia & Orationem de laudibus ac utilitate Moralis Theol. cum in Semi-
nario Casus Conscientia prelegeret. Scriptis & alia plurima ad adificationem Catholicorum per-
tinentia.*

IO. IASCOVICII.

*Si bene dicendi quæris præcepta docebis
Steficius, vere Quintilianus erat.*

ANDREAS

ANDREAS VARGOCIVS. XCI.

Gente Roxolanus, Patria vero Præmisliensis, adolescens trium linguarum cognitionem breui assecutus est, post Philosophicis Craconiæ in Gymnasio publico pari felicitate perceptis, sacrarum litterarum studiis animum applicuit; & sacris initiatus, sacra que assidue tractans, *undecim nobis opuscula sui laboris reliquit*, translata quidem alia ex Latinis scriptoribus in patrium sermonem, vt *Q. Curtij Historiam, Valerij Maximi. C. Sallustij, Peregrinationem Ducis Raduilli & alia*: omnia autem scholiis & notationibus ad margines egregie illustrata. Reliqua è penulo, vt *Apologiam contra hereses Moderni sæculi. Librum de Cruce. Librum de veteri & Noua Roma. Librum de Clenodiorum seu nobilitatis Polonæ armorum.* Sed hæc atque alia molientem, in ipso curriculo mors abripuit, vt aliis lampada tradidisse videatur.

*Concionator excellens
tissimus
fuit.*

NICOLAI ZORAVII.

*Voluere Vargoci non sat monumenta Latina est
Scripta sed & tereti vertis achiua stylo.
Scilicet est verum quod epistola missa Sacrato
Mureti quondam testificata fuit.
Natus in media Italia Graio atque Latino,
Vnus de centum vix sciet ore loqui.
At contra multos Danaum Latioq; Polonos
Non minus vt proprio reddere verba sono.*

IO. IASCROVICII.

*Sauromatis lucem præfert Vargocius almam.
Dum Laehicis reddi scripta Latina modis
Aspirares fuerat tantum subisse laborem
Tantam virtutem gloria & ampla manet.*

XCII.

*Fuit &
Stanislaus
Varseuic.
in Societate
IESV egregius scri-
ptor, vt qui
Latinitati
donauerit
lib. X. H. ff.
Æthiopiae.
sed*

CHRISTOPHORVS VARSEVICIVS.

Quod de M. Terentio Varrone D. Augustinus ait, hoc ego iure de Christophoro Varseuicio dixerim, plura eum scripsisse, quam vt legere quidquam vacaret; & plura vicissim legisse, quam vt scribendi otium suppeteret. Quæ factum vt non dormitantus clarus & illustris esset,

in Poloni-
cum vero
transfuit
ex Hispani-
co Ludovi-
ci Galla-
natis,
Ducem pec-
catorum.

sed singulis fere Principibus Europæ optime notus, quos, partim lega-
tionis munere functus (erat enim Secretarius Regius & Canonicus
Cracouiensis) partim prudentiæ acquirendæ causa peregrinatus, con-
sulto adiit, consumpsitque totum ætatis cui sum in oculis Meg Stanuic,
vt mirum de illo videatur, quomodo tot negociis occupatus, potuerit
tantam in dicendo peritiam, in scribendo laborem, in tractando argu-
mento iudicium acquirere, cum pacatiores literæ, turbas hominum
maxime fugiant, queis ille immistus, imo immerfus, inde fatigabili
pæne memoria, & alter quasi Iulius Cæsar, septem linguas ita calluit,
vt singulas natiuas diceres; ac in primis Latinam qua *librum Pauli Paru-
ta Italicum cunctis ad legendum dedit. Simili er Coriola Hispani De Concilio &
Senatu. Proprio vero Marte confecit Libros Rerum memorabilium, Libros
de legato & legatione. De morte & immortalitate anima. De optimo statu liber-
tatis, itemque Mastycem libertatis, De sui ipsius cognitione. De factis & dictis Iesu.
De Christi fide & Petri sede. Elogia illustrium Polonia scriptorum. Libellum Para-
dorum. De origine Polonorum. De victoria Regis Stephani. De obitu eiusdem,
De morte Philippi II. Hispaniarum Regis. De morte Rudolphi I. Imp. Romani. De
rebus gestis eiusdem. De obitu Anna Austriacæ Polonia Sueciæque Regina. De auita
religione ad Henricum Regem Polonia. De eadem ad Venetos. Turcicas Orationes
quatuordecim ad imitationem Philippicarum Cic. Historiam Turcicam. Apolo-
giam contra Nicolaum Regium Germanum. Paraphrasim in Psalmos, quos vocant
Penitentiales. Paraphrasim in Iubilum D. Bernardi. Historiam de ligno S. Crucis
in Caluo monte tractus Sendomiriensis. Encomium Beatissimæ V. M. Conciones de
Iubilæo & Ecclesia. De laudibus Tarnouij Comitum, atque demum libros Parallelo-
rum. Quæ quidem vigiliæ expeditum animi vigorem, viuidi ingenii a-
ciem, in consiliis de magnis & dubiis rebus capiendis & expediendis
solertis mentis celeritatem, antiquitatis notitiam, atque eximiam viri
eloquentiam posteris loquentur: nam corpus humo mandarum, mu-
tum sine Elogio ac titulo iacet, qui tamen lucem tam multis viris, imo
toti Sarmatiæ suo stilo attulit.*

IO. SCROBOVICII.

Ex auro fieri solet ex lauroq; corona
Quarum hæc militibus Regibus illa datur
Harum vtramque tuo suspendam vertice, namque
Conuenit ista tibi, conuenit illa tibi.
Laurea te decoret, comitatum castra Mineruæ
Aurea conspicuum nobilitate virum.

IO. IASCROVICII.

*Prodis te libris numerosis, prodiū & arte
Quantus es ingenio; quantus & eloquio.*

FABIANVS BIRCOVIVS.

XCIII.

PAtria Leopoliē. prosa & carmine bonus, sed modestia & pietate longe melior; quod mundi blanditiis contemptis, veram voluptatem, quæ est seruire Deo, secutus, post assumptos in Academia Crac. litterarios honores, lustratosque exterorum mores, FF. Prædicatorum religionem ingressus, & re ipsa verbi diuini prædicator effectus, aliquot annis populum in Æde SS. Trinit. Cracou. verbo veritatis paui. Postea Varsouiam relegatus, in Ecclesiastem Serenis. Principi Vladislao Inuictis. Regis Sigism. III. F. ob miram dicendi suauitatem, datus, eundemque in Moschouiam secutus, scripsit *Postillam in anni totius Dominicis & Fæstiuitates*, binos sermones continentem, vernacule, Latine quoque Ecclesiasticarum Orationum volumen; tum alia minutiora, vt est *Iosue*, vt *Sermo in exequiis Petri Scargæ Soc. Iesu Theol. habitus*, vt *Gratiarum actio post reditum è bello Turcico*. Laudes D. Hyacinthi laudes D. Cantij &c. Frater vero suus Simon Bircouius Med. D. & Professor Acad. Zamoscensis, cum plurima poemata Lat. & Græca scripsit; tum Dionysium Halicarnasseum De collocatione verborum, in Latinum conuertit.

*Baccalau-
reatus gra-
dum 1587.
Magisterij
vero 1594.*

NICOLAI ZORAVII.

*Olim Lucam habuit magni gens inclita Lechi
Sæcula delectat quem hæc meminisse quoque:
Pœnitet at si quem non audiuisse loquentem
En Fabianus adest non minor eloquio.*

Aliud.

*Si te Dulci hiam Fabiane vocauero Lotum
Non vt spero equidem nomen id esse malum.
Gustantes semel vt Loti dulcore trahuntur
Sic qui te audit, iam pendet ab ore tuo.*

Aliud

*Extat adhuc aliud quo tu superare videris,
Lotum portantem poma saporifera.*

P

Dulci

Dulci gustantes omnes hæc namque sapore
 Optata patria conficit immemores.
 Te de diuinis dum audimus verba ferentem,
 Omnes cœlestem currimus in patriam.

XCIV.

NICOLAUS DOBROCIESCIVS.

Patero in prædio, haud procul Cracouia Regni Poloniae Metropoli, nobilibus parentibus natus: in illo spectatissimo totius Sarmatiæ theatro Acad. Crac. Ius vtrumque & litteras politiores ita edoctus, vt nemo eius in disceptando acumen, in abstrusis & ambiguo facilitatem, in euoluendis antiquorum decretis diligentiam, in resoluendis controuersis solertiam, rebus in omnibus denique, summum iudicium, non sit admiratus. Eius rei argumento sunt disertæ illæ *Orationes ad Reges: Stephanum Bathoræum, Sigismundum III. Maximilianum Austriam, & Maciejouium Cardinalem scripta. Similiter Tractatus de Decimis scriptus* atque alia plurima studio pietatis facta. Præcipui etenim Sarmatiæ nostræ Antistites, cum ob multarum rerum vsu, tum ob eximium zelum, quo collapsos mores corrigere, atque Ecclesiæ pristinam disciplinam reuocare studebat, eum suis cõsiliis adhibere erant soliti. Quibus animi dotibus, cum passim in aulis Principum gratosus, tum singularis fere & omnibus, in præclaro illo Canonicorum Crac. Collegio charus, vitam plenus dierum lætissime peregit. Conditusque est in Capella Cathedralis Ecclesiæ D. Stanislai, quam ipse sumptu ingenti, sculptis marmoribus exornauerat, Mausoleumque sibi in ea viuus ponendum curauerat, vbi ei amici atque Collegæ, eiusmodi Cenotaphium, requiem æternam precati posuere.

D. O. M.

NICOLAO DOBROCIESKI DE DOBROCIESZ.

I.V.D. CRACOV. ET SANDOMIRIEN. CANONICO.

O MORS INIMICA

QVÆ PRISCAM VIRTVTVM, CLERI ET ACADEMIÆ
 IMMATURE SVSTVLISTI (DECVS,

DEFLENT PII DISERTVM, ET GRAVEM VERBI DEI

DOLET DIOECESIS RENOVATA (PRÆCONEM,

MAGNI CARDIS RADIVILLI EPISCOPI CRAC. CANCEL-

AT VOS AMICI ET EGENI. (LARIVM.

DVL

Ex eius disciplina
 fuit Iacobus Scrobisus I. V.
 D. Canon.
 & Concionator Leop. cuius
 Orationes plurima
 visuntur.
 & Gra a
 Epistola La
 rinaque similer.

SCRIPTORVM POLONICORVM. 125
DVLCEM AMICVM ET PATRONVM DIV COM-
EHEV MAGNVS VIR OBIIT. (PLORATE.

Die 28. Ianuarii Anno Dom. 1608. Ætatis 49.

EXECVTORES TESTAMENTI
M. PP.

STANISLAI STOSLAVII

Doctrina & pietatis amor de te Dobrociesci

Dum tibi vita fuit conseruere manus.

Certauitq; tuum virtus post funus, honorem

Allatura tuis manibus vtra foret

Fit Divas inter decretum litibus, & sic

Terra memor docti permanet, astra p̄j.

SEBASTIANVS ACERNVS. XCV.

ALter vt ita dicam, Naso Sarmaticus, ita enim aptus natus ad fundendum carmen erat, vt vix non totum versu proferret, quod vel in familiari sermone effari vellet, in quo ipso tantam nihilominus energiam ac phrasim habuit, vt multorum iudicio, non recentis æui, frigidique aeris nostri, sed veterum illorum, atque ipsius Quidii genium habuisse videretur. Honorem ipse litterarium, vbi & litteræ Sarmaticæ ipsæ in Acad. Crac. promeruerat, atque temporis successu vxorem Lublini, licet parum felici coniugio, duxerat, Consulis & Prætoris titulo auctus. Scripsit carmine Polonico *Nautam Dantiscanum seu de nauigatione Polonorum Vandalo secundo illam urbem versus*. Itemque *Marsupium Iuda seu de vario fraudum & auaritia genere*. Versu autem Latino. *Victoriam Deorum (opus decem annorum) Roxolaniam. Zusanam. Atque soluta scriptione Honorem Paternum Demetrio Solicoiuo Archiepiscopo Leopoliens. nomine Conuentus Siciechouiensis, inscriptum*. Ipse vxoris prodigalitate sub senium ad summam inopiam redactus, in Xenodochio vitam lætus expirauit. Anno reparatæ salutis 1608. ætatis 57.

NICOLAI ZORAVII.

Nasoni patria est Sulmo, Sulmircia Acerno.

Ille Poeta fuit, Naso Poeta fuit.

Exul in Euxinis est Naso mortuus oris

Vix hunc non eadem Fata secuta virum.

Nomine quate cunq̄ue prior signavit Acerni

Non satis apposite, nam bene laureus es.

XCVI.

IOANNES IANVS OVIVS.

Typographus Regius & Ecclesiasticus Crac. Lazari F. in album Equestris Ordinis à Sigis. III. Rege nostro Potentis. tempore suæ inaugurationis, ob egregias animi dotes & virtutes ascriptus. Stemma & insigne ferebat (klosnik appellatum) scutum triangulare coloris rubei, in cuius medio lilium erectum album, habes viridem culmum, infixam basi aureæ, cum galea equestri aperta, siue clatrata, coronaq; de super aurea gemmis vndiq; cornicis, cumque laciniis seu velaminibus albi & rubei coloris vndique dependentibus, vt ab eodem illo ipso solerti manu depictum in medio priuilegio, vidimus. Is iuuenilem ætatem in studiis artium liberalium, adolescentiam vero in aula Maximiliani II, Imper. aliorumque externorum Principum consumpsit: vnde & elegantiam morum, & diuersarum linguarum notitiam, & rerum denique experientiam acquisuerat. Reliquos autem suæ adolescentiæ annos, in aulis Augusti atque Stephani Poloniæ Regum transegerat. Cumque ad residentiæ in patrimonio ab hoc ultimo supplicaret, inter alia, quibus à tanto tamque prudenti Rege in abitu remuneratus fuit, etiam ligni salutiferi frustulum, symbolum sinceri in Deum cultus, atque in illum tefferam amoris accepit. Ductique in matrimonium lectissima in vrbe Cracou. Virgine, tres ex ea filios, Christophorum, Stanislaum, atque Michaellem, suscepit. Et tandem illa breui elata, sacros de manu Cardinalis Maciejouii honores, Archidiaconiamque Sandecensem, ac Solecensis Parochi titulum acceptum, annis circiter decem & quinque gessit ac rexit. Typographiamque hæreditariam, ita sua cura atque industria exornauerat, vt cum præstantissimis etiam exterorum officinis certare auderet, Polonas vero penitus superaret omnes. Idem libros Ecclesiæ & Patriæ vtilis, proprio sumptu, & vel solo publici boni amore, infinitos pæne recudit, necessarios, Marte proprio, nec inuita Minerua conscripsit. Quale est *Statutum Latinopolonicum*, in quo omnia Regni iura, omnes libertates, omnesque consuetudines atq; ges, elegantissima methodo complexus est. Simili forma *Eiusdem* supradicti statuti, atque sui ipsius defensionem. *Iubilaum Cracouie celebratum*. Orthographiam Polonicam: & idio-

& idiomate Polonico. Syon infirmatam. Idam Reipub. Censorem. Rosarium B. M. V. Artem moriendi. De ieiunio atque cibis vetitis. Officia confraternitatum, S. Anna, Compassionis Christi, & Misericordiae. In chartophilatio vero suo reliquit imprimenda Archidiaconiam Polonice factam, Thronum Regium, Constitutiones Prouinciales, in aliam quam antea methodum redactas & auctas. Solium Dauidis (partem vltimam: nam tres partes antea sermone Latino euulgauerat) Sion infirmatam Latine, nam antea vernacule scripserat. Praeterea Concionum Fasciculum, Correcturam Iurium. Orechouij Turcicas & Fidelem subditum Polonice translatum. Comitua Varsoviensia anni 1612. Historiam sui temporis. Caesarum Romanorum vias Polonice scriptas, tum aliam mutiora pleraque, in Aede D. Margareta in Noua Sandecz inter rapsodias suas relicta. vbi & ipse conditus est Anno MDC XIII. aetatis vero suæ, 63.

IO. IASGROVICII.

Palma Ianuseuo victria tribuatur ab illis
 Qui mandare solent scripta aliena typo.
 Propria namq; typo committit scripta perenni
 Hinc typicus vere iam τὸ νόσημα & erit.

IACOBVS IANIDLOVIVS.

XCVII.

BOdzentini, oppido Episcopatus Crac. natus, in Philosophicis disciplinis Sebastiano Perricio præceptore vsus, peracri ingenio ad Iuris studia conuerso, arcana scientiæ tanta celeritate complexus est, vt doctoribus suis, in his lo. Foxio Archidiacono Crac. quem studiose diligenterque audiuit, admirationi esset, præsertim cum interioribus litteris tinctus esset non leuiter. Quibus quidem præsidis ornatus, ad publicam Iurisprudentiæ professionem summa cum laude accessit, & Doctoris insignibus Romæ, quo se ad exploranda clarorum virorum ingenia contulerat, decoratus est. Et Cracouiam deinde reuertus, post solennes aliquot in publico concertationes, apud Macieouium Cardinalem, Petrum Tylicium, & Martinum Szykoniium, succedentes sibi Episcopos Cracouenses, ob ingenii doctrinæque præstantiam, non minus gratia, quam & præceptores sui, valuit. Rebusque tractandis adnotus scripsit Processum Iudicarium ad praxim fori spiritualis in Regno Poloniæ necessarium; tum &

Magisterij
 gradum
 anno 1594.
 obtinuit.

alium libellum *De cura pastorali* confectum, qui lucem nondum aspexit; mors enim interueniens limam omnem abruptit. Edico itaque posthumo Magni illius Socolouii, *De ratione studij*, facto, sub initium anni 1620. vita decessit; conditusque in summa Æde D. Stanislai in arce. Eius obitum non nemo è schola Grammatices huiusmodi versu exornauit.

*Patria Bozantina mihi, decus Itala terra,
Cracia mors: rexi Iura, Lycæa, Sophos.
Octo lustra, noui m' astates dum viuere pergo,
Dissecuit vitam Clotho maligna meam.
Hoc situs in tumulo, patria defunctus, amorem,
Sceptra Academiæ, reddo, Deoque animam.*

XCVIII.

P E T R V S S C A R G A.

*Sub Decano
Artificia
facultatis
Felice
Sispricio.*

*Roma An.
1569.*

ARtibus & moribus optimis in Acad. Cracou. institutus, Philosophicaque laurea anno ætatis suæ, 19. ornatus, mox se in aulam Io. Tarlonis Archiepiscopi Leopoliën. contulit, & ab illo Præpositi Rohatiniensis titulo auctus, pastor aliquot annos, compluribus innocentia pietatisque editis exemplis, illi Ecclesiæ præfuit; atque breui post Collegio Canonicorum Leopoliënsum, simul cum munere Concionatoris Ordinarii adscriptus, perpetuum vitæ tenorem, ab omni vitiorum contagione vacuum atque integrum seruauit. Sed non hic sistendum ratus, totum se diuino cultui mancipans, in numerum Societatis Iesu Patrum recipi curauit, exactoque in studio Theologico in Italia biennio, feliciter in patriam cum aliis Societatis Patribus reuersus est. Et primum Cardinali Radiuillo, postea Regi Stephano, Ecclesiæ sanctus officio, adhæsit, ac multos ex Liouonibus, Lithuanis atque Roxolanis à Schismate & Hæresi, velut postliminio ad Romanam Ecclesiam reuocauit: multa suæ societatis Collegia à pietissimo Rege, Regniq; Dynastis excitari procurauit: multos è Proceribus & Nobilitate Machiauellistica fraude imbutos, ad veram morum regulam, rectamque & Christianam Politiam, suis disertis Concionibus reduxit: multaque demum volumina, tam Romano sermone (ut sunt *De sacramento Eucharistiæ libri tres & de Calvinistarum imposturis articuli XII.*) quam etiam natiuo, in usum publicum & Ecclesiæ propugnationem erudite admodum conscripsit. Hoc est *Baronij Annales summatim in*
vnum

vnum volumèn collegit. *Vitas Sanctorum, per annum, adhibita passim SS. Patrum doctrina. Sermones de tempore, De sanctis, De Ecclesia Catholica ritibus, ceremonisque solemnioribus, & Sacramentis. Item libros Bibliorum Notis ad margines apposis.* Contra Schisma Græcorum & Roxolanorum. De quatuor Nouissimis, De militari deuotione, Septem Columnas. De monte Pietatis, De confraternitate Misericordie. De vniuersitate Ecclesie. Apologiam contra Theophilum Orithologum. Sermones Comitiales. In victorias Ducum exercitus Regni Poloniae, inque obitus variorum Dynastiarum. Quos omnes tractatus, cum patria lingua scripseret, quæ sitis à quopiam, cur non Romana quoque hæc talia ciuitate donasset, cum satis superque facundus esset (eam enim sibi eloquentiam quotannis Ciceronem, Ecclesiæque Latinos Patres assidue legendo comparauerat, vt sæculi sui Sarmaticus Chryzologus audiret) respondit, vt linguam Polonicam eo magis locupletaret, cum iam Latina sit per se satis abundans, & ab aliis peritioribus, post neglectum, instaurata. Et quamuis passim Orichonius, Cicero Polonicus audiat, & Demosthenes Latinus, plus tamen ille mihi stilo Latino, quam natio valuisse semper visus est; in hoc autem Petrum Scargam in tantum excelluisse, vt merito eum cum Fabiano Birconio, Ordinis Prædicatorum Oratore Polonico præstantissimo, Io. Chryzologum appellem. Reuera enim talem sese tota vita præbuit, maxime, cum apud Sereniss. Regem Sigism. III. annis plus quam viginti Concionatoris officio fungeretur, & discordantes inter sese Principes conciliaret: auaros & tenaces ad largiendum in opibus, & excitandum Confraternitates S. Lazari, ac Misericordie, in quibusuis Poloniæ præcipuis ciuitatibus, incitaret: diuinitus reuelationibus ipse multoties consolatus, quo impositos sibi à superioribus labores fortius sustinere posset, pieque & irreprehensibiliter viuendo, non sine magna sanctitatis opinione obierit: senex quidem, & ætate adfecta, qui tamen propter excellentem doctrinam atque virtutem, videbatur omnino mori non debuisse. Anno ætatis suæ 76. à Christo vero incarnato 1612. Conditusque Cracouiæ in noua Beatorum Apostolorum Petri & Pauli Basilica: laudante pro funere Reuerendo P. Fabiano Birconio.

IO. SCROBOVICII.

Non ego credo Petra crecum te simplice Petre,
 Instaurante hominum Deucatione genus.

*Sed sua praestantes certatim quique lapilli,
 Immisere tuis lumina pectoribus.
 Cor constans Adamas, niueam mentemq; Pyropus
 Calcophonos blandum contulit eloquium.
 Hinc nostro tantum pra aliis celebraberis orbe
 Quanto praestat atro gemma magis silice.*

MICHAELIS GRODZICKI.

*Excipit aure libens Scargam Respublica quando
 Officium per agit nominis ille sui.
 Christus adest iudex, accusat Scarga, tribunal
 Edes sacra, gemit terra Polona reus.
 Post accusatam vultum induit ipse Patroni,
 Decretumq; ferant crimina mite rogat.
 Sarmata quid metuis tanto sub iudice cause
 Scarga accusator, Scarga patronus adest.*

Aliud.

*Fulminat in Lechicis Petrus pater optimus oris
 Ut solet exceptum reddere petra sonum.
 Diuinos dat Scarga sonos, mandata Tonantis
 Sacra Petro vox est, sacraq; petra Petrus*

STANISLAI STOSLAVII.

*Igneae doctiloqui cui vox incognita Scarga est,
 Qua post fata manent per lege scripta scies.
 Illius e libris surgunt incendia lectis
 Ut micat occulto mota fauilla foco.*

XCIX.

SIMON SIMONIDES.

Magni Io. Samoscii Secretarius. Leopoli in Russia natus, puer domi, adolescens in Acad. Crac. melioribus artibus imbutus, primaque Philosophica laurea, vna cum Nicolao Dobrociescio, sub Decano Anselmo Bodzentinio, ornatus, breui in Italiam, qua felicissima omnia ingenia includit, profectus, bibit e sacris illis pectoribus Clauii, Vitellescii, Moreti, Molinæ aliorumque hianti ore abditæ doctrinæ fontes adeo, vt in patriam reuersus, paucos sibi æquales haberet, neminem autem, qui maiores illo latentium litterarum gazas in pectore

pectore gestaret. Quas ubi primo obtutu Magnus ille Heros in eo reconditas pernoxit, statim virum sic adamavit, ut nusquam eum postea à se dimiserit; sed ornatum beneficiis etiam in aula Principis ita promoueret, ut & baltheo equestri, cum aliis virtute illustribus viris, ob egregias animi dotes, ornandum curarit, atque paulo post lauru Poetica à Clemente VIII. Pont. Max. quod solus fere, Magni Lipsii iudicio, sua ætate poetastros, vsque ad inuidiam veteris sæculi, eruditione superarit; idque non in phrasi tantum, aut numeris poeticis, in quibus eum Catullo similem facit, verum etiam in omnis generis scientiarum cognitione. Cuius rei fidem faciunt scripta, varia de re, varioque carminum genere à se conscripta. Ac primum *Nenia in obitum Iacobi Gorsij & Stanislai Socolouij Carmen in imagines Samosciana digere, Herculem Prodicum. Othonarios in D. Stanislai laudes. Flagellum Liouris. Castum Iosephum, Ioelem, Pantezileam. Odas in victoriam, Nuptias, atque Obitum Samoscij. Inque victoriam Thomæ Samoscij Ioannis F. Polonico vero carmine Eclogas XIV. Scripsit & Epigrammata varia, tam Latina quam Polonica, tum Epistolas quoque familiares. Sed quæ omnia nondum sunt vno volumine comprehensa.*

I O. S C R O B C O V I C I I.

*Grande virum pectus, quicquid molitur acuti
 Latius aut quicquid Musa leporis habet.
 Id fecunda ferunt monumenta Simonidis omne
 Fontes & cytharas vir tenet iste Deum.*

A B R A H A M V S B Z O V I V S.

Sacrum hoc, sapientiæ Mystrarum, agmen claudat Abrahamus Bzouius, Dominicanæ familiæ Doctor Theologus; si non maiore, at pari certe doctrinæ gloria exæquans, cuius scripta, tam sublimi scriptionis genere scripta, per vniuersum fere Christianum orbem sparsa, quantæ sit vir eruditionis & ingenii manifeste declarant. Ut enim hic omittam *Preces deuotas, pie ab eo collectas, & in pulcherrimum ordinem digestas. Panegyricos similiter, cum Diua Czesstochouiensis miraculorum elucidatione de B. V. conscriptos: itemque alios Florida Mariana appellatos. Similiter Monile Gemmeum Flores aureos. Theaurum laudum sanctis Deipara, aliosue de sanctis & de tempore sermones à se concinnatos Sacrumque Pancarpium intitulos (Scripsit & Quadragesimales Conciones, Rosarium Polonicæ, & super Salue Regina Orationes XL.) Solus fere Pontifex Romanus, quem sane non absque in-*

genti

genti labore & industria conscripsit, & Hypomnematum lib. 16. Satis superque testantur, quantum ingenio, quantumque eloquio & suada vir hic inter ceteros polleat. Annalesque Baronii Card. magna eruditione, maiore fide, maximoque omnium commodo, licet non in toto adhuc continuati (dicant quicquid volunt Cauuletius & Heruartus, negare tamen non poterunt, & hunc virum habere genium aternitatis) palam ostendunt, quid in eo sera posteritas mirari & approbare debeat. Ego parco in laudes ipsius, quia vt dicitur, vino vendibili suspensa hædera non est opus, solum modo carmen coronidis loco addo.

NICOLAI ZORAVII.

Cypridis imperfecte membra reliquit Apelles

Hac sed nullus qui continuaret erat.

Imperfecta Baronius & sua scripta reliquit,

Hac qui continuat Bzouius auctor adest.

Ergo pictorum princeps perit artis Apelles,

Illius cum non viuere posset opus.

Viuunt ast per te dignissima scripta BaronI,

Ordinis ð Bzouski gloria magna tui.

Regi sæculorum immortalis.

Soli Deo inuisibili.

HONOR ET GLORIA.

C A T A L O G V S
Illustrium Poloniae Scriptorum.

Plures in hoc Catalogo appa-
rent Scriptorum, quam in ijs
Opus.

C

Plures in Polonia visi de-
scribuntur, quam in hoc Cata-
logo.

A

- 1 Abrahamus Bzouius Historiographus. 160.
- 2 Adamus Bursius Orator. 71.
- 3 Adamus Suiniarski Mathematicus.
- 4 Adamus Romerius Rhetor. 90.
- 5 Albertus Oczko Medicus.
- 6 Albertus Strumienski Grammaticus.
- 7 Albertus Nouicampianus Theologus.
- 8 Albertus Nouicampianus Medicus. 29.
- 9 Albertus de Brudzewo Mathematicus. 34.
- 10 Albertus Scebreffinensis Poeta. 49.
- 11 Alexander Guagninus Historicus. 82.
- 12 Andreas Cricius Poeta. 3.
- 13 Andreas Lipski Iuriconsultus. 28.
- 14 Andreas Bochnensis Theologus.
- 15 Andreas Patricius Orator. 11.
- 16 Andreas Gostinius Orator. 36.
- 17 Andreas Schoneus Orator. 88.
- 18 Andreas Vargocius Historicus. 91.
- 19 Andreas Tricifius Poeta. 61.
- 20 Andreas Cochanoius Poeta.
- 21 Andreas Modreuius Politicus. 60.
- 22 Antonius Anapachanie Theologus. 28.

B

- 23 Bartholomaeus Paprocius Historicus. 89.
- 24 Basilius Golintus Orator.
- 25 Bartholomaeus Pramisiensis Theologus.
- 26 Benedictus à Cosmin Theologus.
- 27 Benedictus Herbestus Orator. 53.
- 28 Bernardus Vapouius Historicus. 35.
- 29 Bernardus Paxillus Theologus. 75.

- 30 Cyprianus Louicensis Medicus.
- 31 Clemens Ioannicus Poeta.

D

- 32 Daud Hilchenius Politicus. 55.
- 33 Demetrius Solicouius Poeta. 5.

F

- 34 Fabianus Bircouius Orator. 99.
- 35 Felix Herbertus Orator. 22.
- 36 Franciscus Scorina Theologus.
- 37 Fridericus Barisensis Theologus.

G

- 38 Gasparus Cichocius Theologus. 79.
- 39 Gabriel Ioannicus Medicus.
- 40 Gelasinus Leopoliensis Philosophus.
- 41 Georgius Tyskieuicius Theologus.
- 42 Gregorius Czaradzki Iuriconsultus. 87. *jest*
- 43 Gregorius Samboritanus Poeta. *(nie ma go) - str. 15*
- 44 Gregorius Samoculius Iuriconsultus.

H

- 45 Hieronymus Pouodonius Theologus. 18.
- 46 Christophorus Concki Poeta.
- 47 Christophorus Varsenicius Orator. 92.

I

- 48 Iacobus Gostinius Theologus.
- 49 Iacobus Vchanicus Theologus.
- 50 Iacobus Scrobisouius Orator.
- 51 Iacobus Polonus Theologus. 40.
- 52 Iacobus Cobilinus Mathematicus.
- 53 Iacobus Prilusius Iuriconsultus. 59.
- 54 Iacobus Slupecius Poeta.
- 55 Iacobus Vniocius Theologus. 60. *Huzok*
- 56 Iacobus Vagronicius Theologus.

C A T O L O G V S .

- 57 Iacobus Ianidlouius Iurifconsulcus. 97.
 58 Iacobus Goscius Orator. 17.
 59 Ioannes Petrius Orator.
 60 Ioachimus Bielscius Historicus. 80.
 61 Ioannes Cantius Theologus. 16.
 62 Ioannes Tarnouius Historicus.
 63 Ioannes Saracenus Theologus.
 64 Ioannes Tucholiensis Iurifconsulcus.
 65 Ioannes Vuiccius Medicus.
 66 Ioannes Vielicius Theologus. 50.
 67 Ioannes Rybouicius Orator.
 68 Ioannes Leopoliensis Theologus. 25.
 69 Ioannes Glogouiensis Philosophus. 39.
 70 Ioannes Arundinensis Theologus.
 71 Ioannes Stobnicensis Philosophus. 32.
 72 Ioannes Stobnicensis Medicus.
 73 Ioannes Lascius Iurifconsulcus. 2.
 74 Ioannes Lascius Historicus.
 75 Ioannes Vrsinus Medicus. 72.
 76 Ioannes Crasinius Historicus.
 77 Ioannes Samocius Polihistor. 19.
 78 Ioannes C'obucius Orator. 77.
 79 Ioannes Herbartus Iurifconsulcus. 21.
 80 Ioannes Dlugoffus Historicus. 14.
 81 Ioannes Cohanouius Poeta. 23.
 82 Ioannes Cadlubcus Historicus. 44.
 83 Ioannes Latos Mathematicus. 64.
 84 Ioannes Broscius Mathematicus.
 85 Ioannes Maczinius Grammaticus. 66.
 86 Ioannes Honterus Grammaticus. 27.
 87 Ioannes Ianusoni Iurifconsulcus. 96.
 88 Ioannes Dantiscus Poeta.
 89 Ioannes Lubranscius Iurifconsulcus.
 90 Iosephus Sthrutius Medicus. 70.
- L
- 91 Laurentius Sradienfis Rhetor.
 92 Laurentius Goslicus Politicus. 8.
 93 Laurentius Ceruinus Rhetor.
- 94 Laurentius Smiescouicius Poeta.
 95 Leonardus Gorecius Historicus.
 96 Lucas Gornicius Rhetor. 20.
- M
- 97 Martinus Nerucius Theologus. 54.
 98 Martinus de Ilkusz Mathematicus. 26.
 99 Martinus Bielscius Historicus.
 100 Martinus Smiglecius Theologus. 69.
 101 Martinus Viasdonius Theologus. 41.
 102 Martinus Polonus Summistra. 13.
 103 Martinus Cromerus Historicus. 9.
 104 Martinus Laterna Theologus.
 105 Martinus Bronieuius Cosmographus. 45.
 106 Martinus Leopolda Musicus. 56.
 107 Martinus Pilsnensis Theologus. 57.
 108 Martinus Bialobrescus Theologus. 10.
 109 Mattheus Samotulius Mathematicus.
 110 Mattheus Piscoreuius Orator. 24.
 111 Mattheus à Costen Theologus.
 112 Matthias Smogulecius Iurifconsulcus.
 113 Matthias de Michovv Historicus. 42.
 114 Matthias Strycouius Poeta. 30.
 115 Matthias Sifinius Poeta.
 116 Melchior Pudlouius Politicus.
 117 Michael Vratislauiensis Philosophus. 31.
- N
- 118 Nicolaus Bodzentinius Poeta.
 119 Nicolaus de Blonie Theologus. 41.
 120 Nicolaus Cohanouius Poeta.
 121 Nicolaus Copernicus Mathematicus. 67.
 122 Nicolaus Polonus Summistra.
 123 Nicolaus Mosciensis Summistra. 21.
 124 Nicolaus Iaskierus Iurifconsulcus.
 125 Nicolaus Dobrociescius Orator. 92.
 126 Nicolaus Vilkouicius Theologus.
- P
- 127 Paulus Scerbicius Iurifconsulcus. 87.
 128 Paulus Stempouius Politicus. 47.

C A T A L O G U S.

- 129 Paulus Palczouius Polihistor. 84.
 130 Paulus Piascius Theologus.
 131 Petrus Cochanoouius Poeta.
 132 Petrus Volscius Orator. 7.
 133 Petrus Lilia Orator. 70.
 134 Petrus Posnaniensis Medicus.
 135 Petrus Posnani. n. Theologus. 73.
 136 Petrus Scarga Theologus. 90.
 137 Petrus Tomicius Iuriconsultus. 6

S

- 138 **S**ebastianus Slescouius Medicus.
 139 **S**ebastianus Felstiniensis Musicus.
 140 Sebastianus Acernus Poeta. 95.
 141 Sebastianus Foxius Philosophus.
 142 Sebastianus Petricus Medicus. 85.
 143 Sebastianus Nucrinus Theologus.
 144 Seuerinus Lubomlius Theologus. 86.
 145 Sixcus Leopoliensis Medicus.
 146 Simon Sirenius Medicus.
 147 Simon Maricius Orator. 33.
 148 Simon Halicius Orator.
 149 Simon Simonides Poeta. 99.
 150 Simon de Louicz Medicus.
 151 Stanislaus Hofius Theologus. 1.
 152 Stanislaus Sauadcius Mathematicus.
 153 Stanislaus Krzyslanouicius Iuriconsul. 83.

- 154 Stanislaus Orecheuius Orator. 58.
 155 Stanislaus Socolouius Theologus. 62.
 156 Stanislaus Varsenicus Historicus.
 157 Stanislaus Rescius Orator. 15.
 158 Stanislaus Grodecus Theologus. 74.
 159 Stanislaus Grochouius Poeta. 76.
 160 Stanislaus Sarnicius Historicus. 46.
 161 Stanislaus Grempsius Orator. 63.
 162 Stanislaus Ilouius Orator. 50.
 163 Stanislaus Karnkouius Orator. 4.
 164 Stephanus Micanus Philosophus.

T

- 165 **T**heodorus Sauadcius Iuriconsultus. 87.
 166 Thomas Posnaniensis Philosophus.
 167 Thomas Treterus Historicus. 52.
 168 Thomas Dresnerus Iuriconsultus. 51.
 169 Tidemannus Gifius Poeta.

V

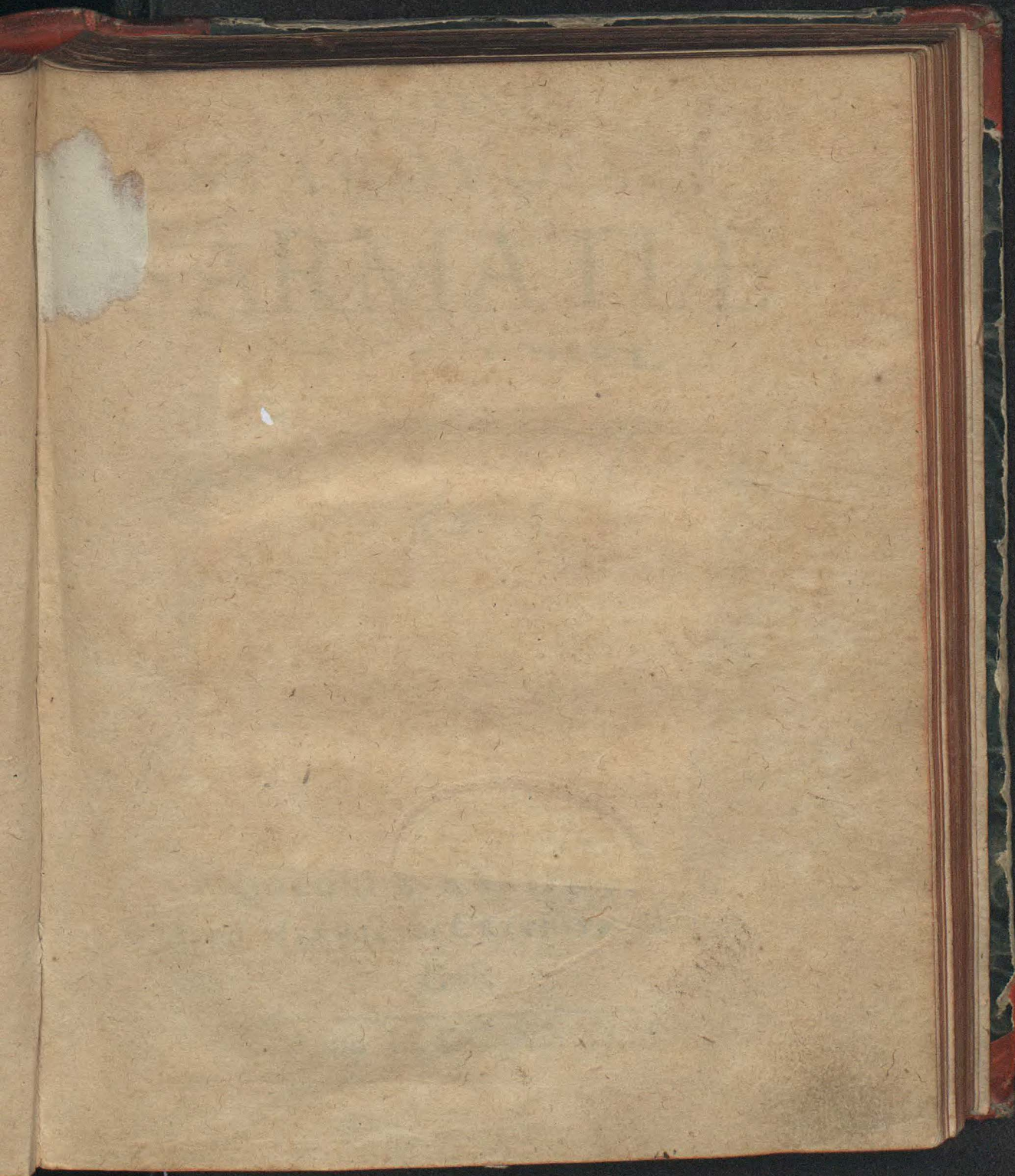
- 170 **V**alentinus Kucborscius Theologus. 43.
 171 Valentinus Posnaniensis Theologus.
 172 Valentinus Vidanius Theologus. 65.
 173 Venceslaus Grodecus Geometra.
 174 Venceslaus Samoulius Musicus. 48.

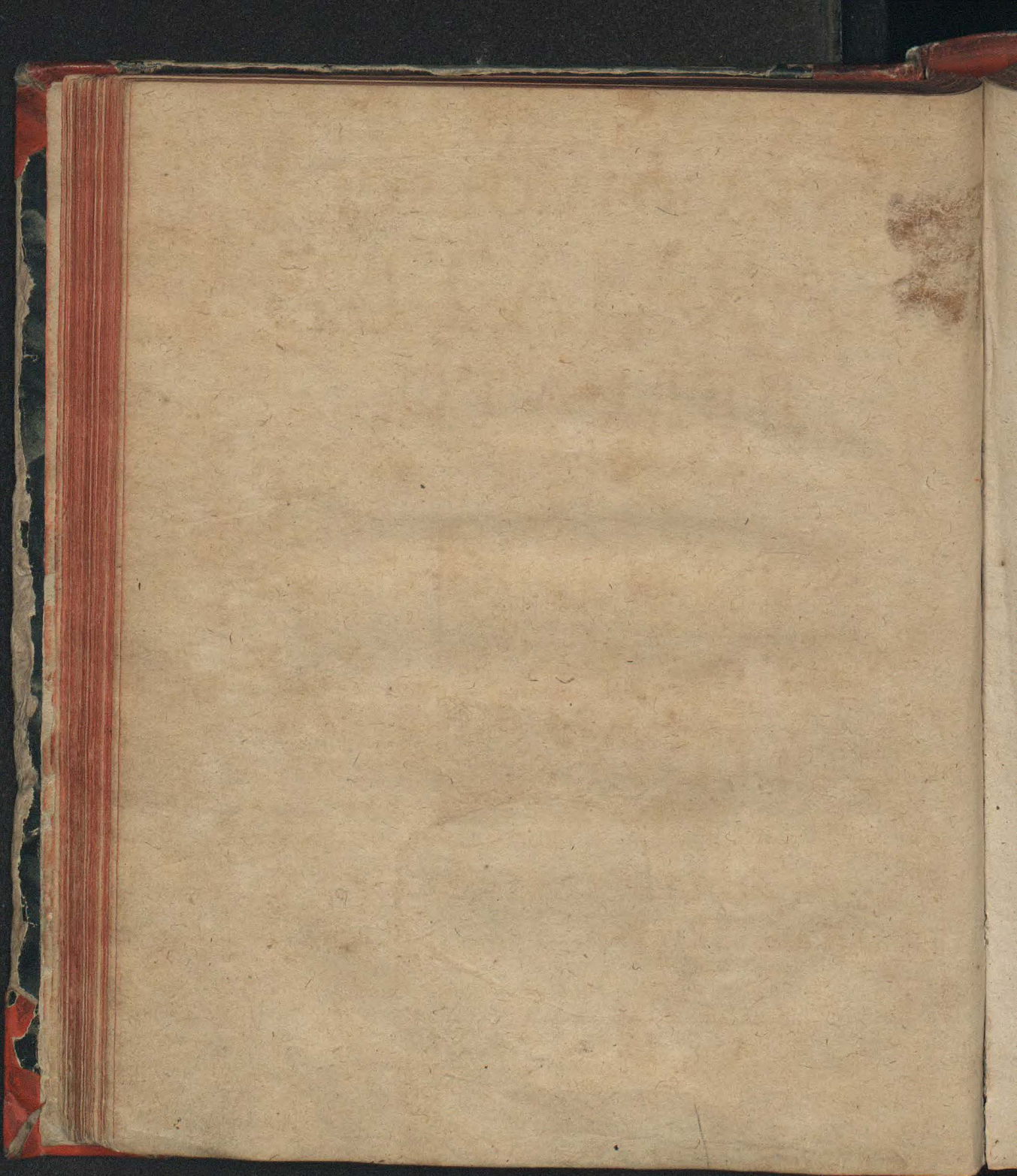
Z

- 175 Zacharias Barthy Medicus.

F I N I S.

Const. 9218½

I

